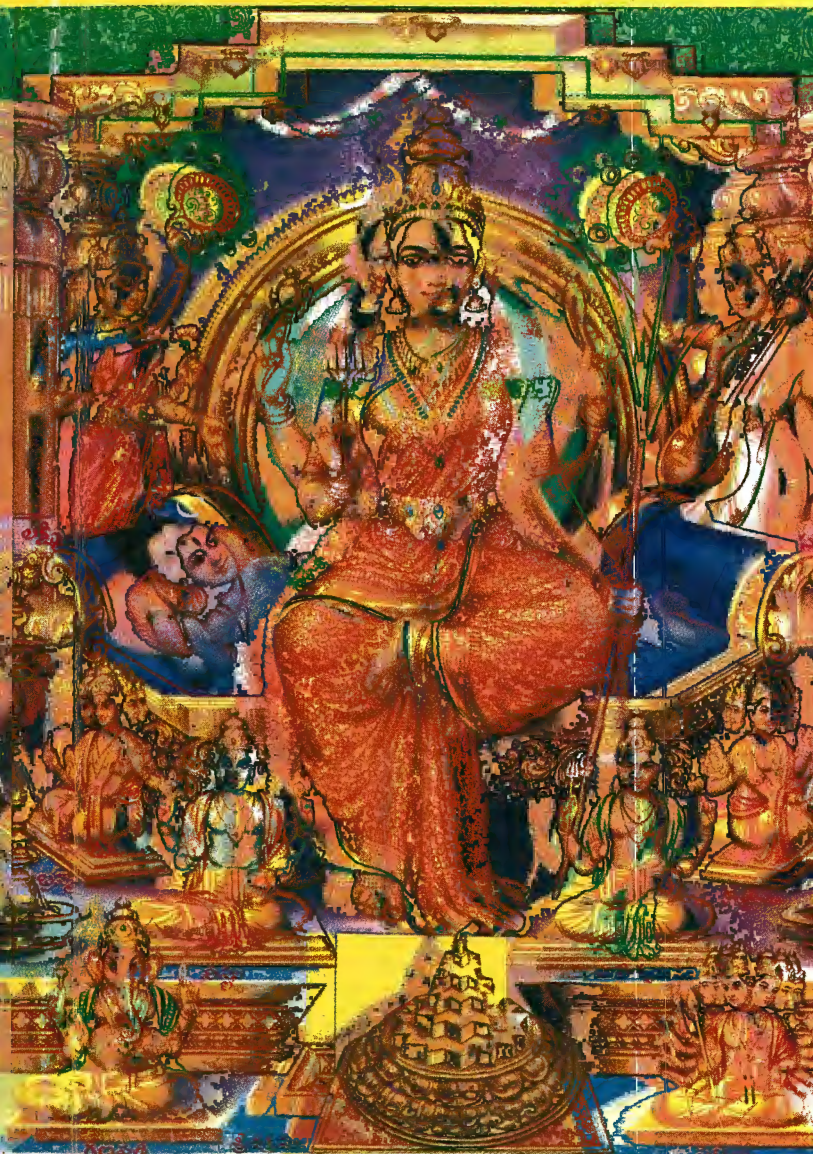

శ్రీవిద్యా రహస్యము

క్రొవి పార్థసారథి

శ్రీవిద్యారహస్యము

“శ్రీవిద్యారత్నాకర”, శ్రీవిద్యావిశారద”

క్రొవీ పార్థసారథి

ప్రథమ ముద్రణము : జూన్ 1998

ప్రతులు : 1,000

సర్వస్వామ్యములు : క్రావి మంజూషకు చెందుతాయి

మూల్యము : రూ. 60/=

D.T.P. - Jaya Graphics, Gandhinagar, Vja- 3. ☎ 574289

Printed at Sai Sruthi Offset Printers, Gandhinagar,

Vja - 3. ☎ 572965

ప్రతులకు:

కె.మంజూష

23-11 / 1- 10 / 2, దేవీనిలయం

ఓగెరాలవారివీధి, సత్యనారాయణపురం

విజయవాడ - 520 011.

☎ 530672

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

THIS BOOK

"SRIVIDYARAHASYAM"

IS PUBLISHED WITH THE FINANCIAL ASSISTANCE OF
TIRUMALA TIRUPATI DEVA STHANAMS UNDER THEIR
SCHEMS AID TO PUBLISH RELIGIOUS BOOKS"

Phone : 2707 (Tenkasi)

HIS HOLINESS JAGADGURU
SRI SIVA CHIDANANDA BHARATHI SWAMI
Sri Siddheswari Peetadhipati
Courtallam - 627 802
(Via) Tenkasi - Tirunelveli Dist. ---- South India
With Narayanasmritis

అభినందన

5-5-1997

దేవీ పూజలో కొక, నమయమకములు, శ్రీ చక్రాంకర్గత రహస్యములు
భగ్న సంప్రదాయములలో వంచదశిమహామంత్రము, వృద్ధిక్రమేదన-
దేవి సాక్షాత్కారము మొదలైన విషయములు పామరులకు కూడా
అర్థమయ్యేరీతిలో
శ్రీ శ్రీవి పార్థ సారథిగారు వ్రాసిన

“శ్రీ విద్యాదర్శనము”

గ్రంథావిష్కరణ సమయమున వారిని అభినందిస్తూ
కుర్తాకం సిద్ధేశ్వరి వీర మహా సంస్థానామోదమున గ్రంథకర్తను

“శ్రీ విద్యారత్నాకర”

అను బిరుదరాజముతో సన్మానించడమయినది.

ఇతి నారాయణస్మతిః

శ్రీ శివశాస్త్రి శివశాస్త్రి/స

జ్యోతిష విజ్ఞానపీఠం, విజయవాడ.
'శ్రీవిద్యా రహస్యం' గ్రంథావిష్కరణ

అధ్యక్ష క్రీవి పార్లమెంటు భాగంకి సువర్ణ సూక్తి కంకణము బహూకరిస్తున్న సామి 'వాసుదేవానందగిరి'

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు శాస్త్రాచార్య గణానందానంద, దక్షిణానంద శ్రీ శాస్త్రాచార్య, శ్రీ శ్రీ

POST VATE SECRETARY

For the Secretary of the
Sathyanarayanapuram
Sri Sathyanarayanapuram
Sri Sathyanarayanapuram
Sri Sathyanarayanapuram

Post No :

Group :

Date :

07/499

శ్రీ శ్రీ,
08/8/80.

శ్రీ క్రోవి పార్థసారథి గారికి నమస్కారములు.

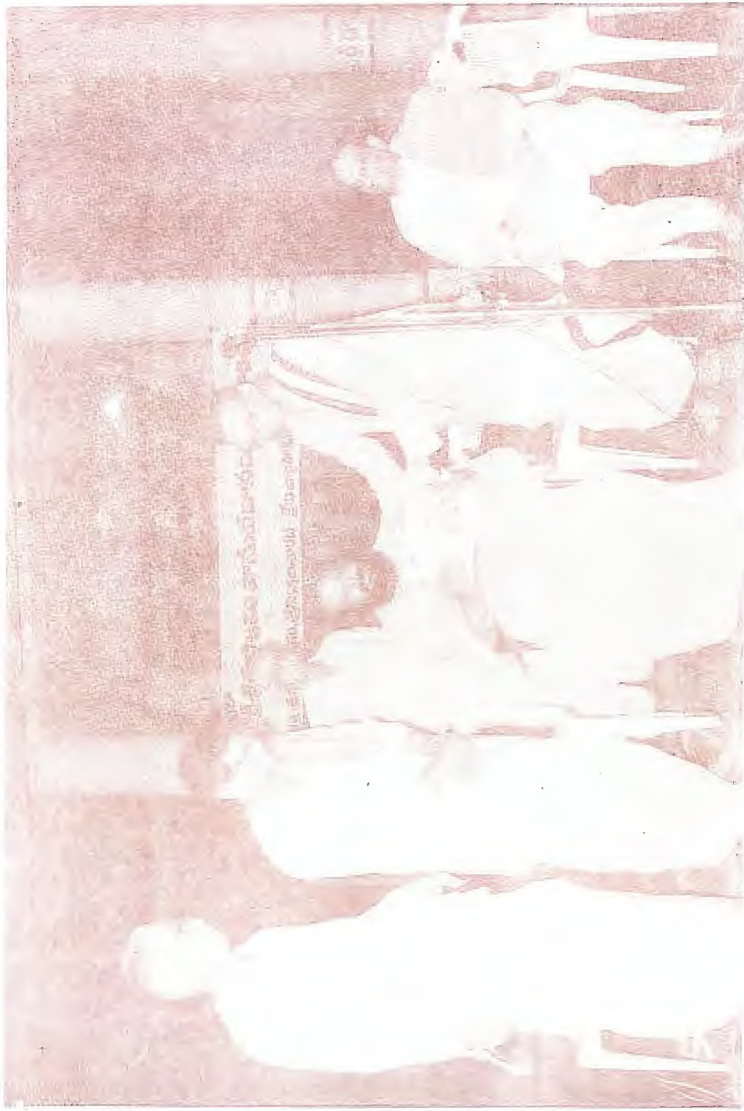
మీరు 8/8/80 న వ్రాసిన పత్రము, దానితో పంపిన శ్రీవిద్యా
రహస్యము అను పుస్తకము అందినది. శ్రీచరణుల సన్నిధి
సమర్పించితిని. ఆపుస్తకము చూసి శ్రీచరణులు చాలా సంతసించినారు.

శ్రీశారదా చంద్రమౌళీశ్వరుల అనుగ్రహము వలన ఈపుస్తకము
శ్రీవిద్యా ఉపాసకులకు ఉపయోగమగుగాకయుని శ్రీచరణులు ఆశీర్వాదించి
అనుగ్రహించిన ఆశీర్వాదములను, శ్రీశారదా చంద్రమౌళీశ్వరుల
ప్రసాదము, మరియు మీపుస్తకమును దీనిజతలో పంపుచున్నాను.

ఇంతే నమస్కారములు,
శ్రీ శ్రీ శ్రీ

To:

Krovi Partha Sarathi,
23-11/1-10/2,
'Devnilayam',
Ogiralavari Street,
Sathyanarayanapuram,
Vijayavada-11.(A.P.)

1-8-56 న స్వామీ వాసుదేవానందగిరి వారిచే "శ్రీవిద్యా రహస్యము" గ్రంథావిష్కరణ. గ్రంథకర్త శ్రీ క్రోవి పార్థసారథి

SRI SRI SRI

PUSHPAGIRI PIN - 516 165

श्री
 जयप्रकाश नारायण महाराज
 श्री विनायक नारायण महाराज
 श्री विनायक नारायण महाराज
 (१)
 महाराज नारायण महाराज
 (२) महाराज नारायण महाराज
 (३) महाराज नारायण महाराज

Station
Date

☪☪☪ மகேசுவரன்

① ചെറുചെറും മറ്റിനംകൊണ്ടുവന്നു മറ്റു മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കുക

① သရုပ်ဖော် ပြောဆိုမှု

[illegible]

೧. ಡಿ. ಎ. ಸಾಧನಗಳ ಕಾರ್ಯ,

ಅಭಿವಿರೋಧಕರಾದವರನ್ನು ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದು
ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

యము పంపిన 'శ్రీ చిన్నా రహస్యము' కనుగొందఱు మూకండినది.
గ్రంథమును పరిశీలించి అమి.

శ్రావిధ్య- శ్రుహ్యవిధ్య- దీపనిషయ్యలు శ్రుహ్యవిధ్యను ప్రబలమంటారు. వివిధ అంశ శ్రుధములు, కాశ్చి రూపనిషయ్యలను శ్రావిధ్యను ఉపదేశించారు. ఈ శ్రావిధ్య ఉపన్యాసప్రధానమైతే, దీపనిషత్ శ్రుహ్యవిధ్యా ప్రాప్తికి దీపకారకముగా నర్పించు దగినది. అంశములును అనువాద ప్రాసాదములు శంకర భగవత్ పాదులు మొదలగు గ్రాహ్యులు ప్రాసాద రహస్యములనుపదేశించిరి. కానీ ఇటువల కాలమున శ్రావిధ్యా విషయమై - ప్రాసాదవిషయమై విభిన్న సంప్రదాయాలు బయలుపడిరి ఎవరికి వారు అను సంప్రదాయమే ప్రధానమైనదని ఆధినితేకము అని నుండుట గాంధూరునో యున్నాము. ఆట్లు వాదావరణములని విభిన్న సంప్రదాయములను జ్ఞానిగాంధూరు ప్రాసాదా దగు సన్నిహితుల హాతముగ నేర్చియు, వీరిలని ఈ సంప్రదాయమే ముఖ్యము, ఆదికందు ఆవిమోచిత్తమును సుచెష్టన కొరినాని గురు సంప్రదాయము గలమై వచ్చిన సంప్రదాయమునే యనుసరించుట మంచిది యని మీరు వివరించుట ముదావహమైనది.

(ఈ గ్రామము సాధకుని, శరీరము పకు ప్రతాన. శరీరము కర్మ
 ముండు పై నడచు లుండు సప్త భావుకలు కర్మములముండు
 యుండుట తారతమ్యము; ఇంద్రులకు ప్రేక్షాకామము నెఱువఱును.
 ఈ సప్త భావుకలను కుర్మములను వినిధ మొదల కర్మము
 కిది జ్ఞించి యుండుట, యాద్యుక కర్మ ముండు విధానము నొవిధ
 యుండు జ్ఞానము చున్నది. ఈ విషయమును, లలలా రహస్య
 నామాపళి, సుందర్య లహరి, శుభ గానయము, కుర్మము నిరూపణ
 ము సుందర్య త్రైమయముల గ్రంథముల మంది సేకరించి ఈ
 గ్రంథము న ప్రకటించుటకు ప్రస్తుతాని పండుకు సంబంధము.
 " సుభక్తి శ్చైతవా రూపా, జడకర్మ ర్భదాఽప్యకా " న్నోతనా కర్మనో
 నధి స్థితమై న యస్మాదే జడకర్మ కారని నిర్మలానా సమర్థమగును.
 ఈ నోతనా నైవటా తత్త్వము కిలంధ్రయము. కిలంధ్రయ నైవటా
 తత్త్వని విషయమున హేతు నాదము సునికి రాదు. కెవడు కాస్తమే
 సమానము. తేట తెనుగు భాష లు సులభ కై లలి మారుతావిధాన
 సంప్రదాయములను సాధక లీతమున కందించుటకు మారు
 నేరెడి కృషి శ్రా శారదా చంద్ర మౌళి కర్మచుని ఆనుగ్రహమున
 సఫలముగు గాతయిన, ఆశీర్వాదము ఆశీర్వాదము చున్నాము

శుభం.

జుటి.

జుటి నారాయణ స్వామి.
 శ్రీవిజయనగరమునాథులవారికిః

విద్యావైద్యరక్షణము, గ్రంథావళిరక్షణ చేస్తున్న దత్త వీరాధిపతి శ్రీశ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద స్వామి

శ్రీవిద్యారహస్యము

Phone : 2707 (Tenkasi)

HIS HOLINESS JAGADGURU

SRI SIVA CHIDANANDA BHARATHI SWAMI

Sri Siddheswari Peetadhipati

Courtallam - 627 802

(Via) Tenkasi - Tirunelveli Dist. — South India

With Narayanasmitis

Date : 10-5-1998

శ్రీముఖము

ఏమాత్రం ఆధ్యాత్మిక వాసన వున్నా నిత్యానిత్యనస్తు వివేకాది సాధనచతుష్టయ సంపద అంటే యేమిటో తెలిసి వుంటుంది. సాధకులకిది అతి ముఖ్యమని కూడా తెలుసు.

కర్మభక్త్యుపాసనాది మార్గాలన్నీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన పర్యవసితాలేకాని తద్విన్నాలు కావు. ఏ మార్గంలో పయనించదలచు కొన్నా సాధనచతుష్టయం చాలా ముఖ్యమనిపిస్తుంది. ఈ మార్గాలన్నీ గమ్యప్రాప్తలో ఒక కూడలిలో కలిసిపోయేవే అని గుర్తించాలి. గమ్యం, అవరమార్గం, జ్ఞానం, ఇది సిద్ధించి నప్పుడు అంతట అణువణువునా వ్యాప్తమైన ఆత్మ స్వరూపం తానే అనే భావం నిలకడగా వుండి పోతుంది.

ద్వైతభావంలో పూజలు, ప్రార్థనలు, వ్రతాలు, యజ్ఞ యాగాదులు వివిధ దేవతాపాసనలు, పారాయణాదు లెన్ని చేసినా అందుకు భక్తి శ్రద్ధల అవసరం బాగా వుందనేది అంగీకరించాల్సిందే.

అయితే యీ భక్తి శ్రద్ధలతో సాధించేదేమిటి? తానుపాపించేదేవతయొక్క అనుగ్రహమేగా! ఆ అనుగ్రహం వల్ల నచ్చేలాభమేమిటి? ఇహ పరలోక సుఖాలేకదా! ఈ సుఖాలు పుణ్యకర్మఫలాలని అర్థమవుతూనేవుంది. పుణ్యకర్మఫలాలయిన సుఖభోగాల అనుభవంకాగానే తిరిగి జన్మించి కర్మచేయటమేగా! ఈ విధానానికి అంతంటావుందదని తెల్ల మోతావుంది.

అయితే దీనికంటులేకపోలేదు. ఆ అంతు చూడాలంటే యీ విధానానికి అవలంబన వున్న జ్ఞానజలధిని ముద్దించాలి. అప్పుడమృతముద్భవిస్తుంది. ఈ అమృతాస్వాదనతో సుఖదుఃఖ జననమరణాదులేవి వుండవు. అదోక నిర్వికారదశ. రెండవ దంటూ గోచరించని కేవలత్వస్థితి.

ఈ నిత్యసత్యమైన విషయాన్ని వివరించి మాక్కుర్చుష్టతో సూటిగా వర్ణించి చెప్పిన ఉత్తమగ్రంథం ఈ "శ్రీవిద్యారహస్యం"

శ్రీవిద్యారహస్యము

శ్రీ విద్య అంటే మామూలు విద్యయేదీకాదు. సాక్షాత్తు బ్రహ్మవిద్యయే. ఇది ఆ బ్రహ్మ విద్యారహస్యమేమిటో ఒకప్రత్యేక పద్ధతిలో చెప్పింది. అది రహస్యం కనుక కాస్త సూక్ష్మ దృష్టి అంటే జ్ఞానదృష్టి ఆత్యవసరం.

శ్రీ విద్య అంటే శక్త్యుపాసనమనీ, ఉపనిషత్తులు భోధించే జ్ఞానానికిది బిన్నమనీ సామాన్యులనుకొనేమాట. ఈ మాటలో నిజంలేదు. ఉపనిషత్ప్రతిపాద్యమైన బ్రహ్మజ్ఞానాన్నే శ్రీ విద్యప్రబోధిస్తుందని వాళ్ళకు తెలియదు.

సంప్రదాయ బద్ధంగా నడ్డువునాశ్రయించి తడువదేశానుసారం శ్రీ విద్యనుపాసించే వాళ్ళకు ఈ రహస్యం చక్కగా తెలుస్తుంది. సాధన తిన్నగా చేయలేనప్పుడు బిన్నంగా తోచవచ్చు.

శ్రీ విద్యోపాసన వల్ల త్రిపుటి బాగా అర్థమౌతుంది. అవగాహనలోనే అగిపాతే గమ్యం దొరకదు. త్రిపుటిరాహిత్య స్థితి నందుకొన్నప్పుడే లక్ష్మ్యానికి చేరువవుతాడు సాధకుడు. దీనికి సాధనలో గురూపదేశం సాంప్రదాయకనూచన లందిస్తుంది. నిస్రైగుణ్యస్థితి శ్రీవిద్యాపరమార్థం. ఇదే వేదాంతం. కనుకనే "త్రైగుణ్య విషయావేదాః నిస్రైగుణ్యోభవార్జున" అనిగీతలో పరమాత్మ ప్రబోధించాడు.

శ్రీవిద్య యోగమార్గంభో వుపాసించుటం ఒక సాంప్రదాయకమైన మర్యాద. జీవుడు మాయా పరణం లొలిగిండుకంటే తానే పరమాత్మవ్యరూపమని తెలుసుకొంటాడు. జీవాత్మ పరమాత్మల ఐక్యమే యోగం చేసేపని. ఇది శ్రీ విద్యలో ప్రధాన పాత్ర వహిస్తుంది.

ఈ సాధనలో సృష్టి స్థితి లయాలకు కారణమైన మూలశక్తి, దానికి కారణమైన మూల తత్త్వం అర్థమౌతుంది. ఇచ్చాజ్ఞాన క్రియారూప మైన శక్తి నిర్వికార నిరంజన నిత్య సత్యమైన పరతత్త్వం నుండి బహిర్గతమై దానిలో భాగమై అందులోనే చివరికిలయిస్తుంది. శుద్ధ సత్త్వమైన పరతత్త్వస్థితి తాననితెలియబడే దశకు చేరుకొనే నరికి శక్తి, శక్యము, శక్తుడు అనే త్రిపుటి అంతరించిపోతుంది. అదే ఆత్మజ్ఞానం. దీనికేసమే శ్రీవిద్యారహస్య సాధనం.

శ్రీవిద్యాపరులకు పారమార్థిక దృష్టి యేర్పడుతుంది క్రమంగా జ్ఞానవైరాగాలు నిద్రిస్తాయి. తత్ఫలితంగా జన్మరాహిత్యం సిద్ధిస్తుంది. ఇదే శ్రీవిద్యాసాధకుల పరమ లక్ష్యం.

ఈ సుదీర్ఘ సాధన ప్రయాణంలో అనేకమజలీలు, అక్కడక్కడ సేద తీర్చు కొంటూ గతాన్ని గమనిస్తూ ముందుచూపుతో పట్టుబడకుండా పయనించాలి. ఈ దశలో శ్రీచక్రమంటే "శ్రీ చక్రం శివయోర్వపుః" శివశక్తుల శరీరమే అనే భావన బలపడుతుంది. ఇక్కడ శివ శబ్దం పరతత్త్వ బోధ కమే కాని త్రిమూర్తుల్లోని శివుడు కాదు. శక్తి అంటే పార్థివి కాదు ఆపరాత్మరి కుండలినీయే జీవునిశక్తి. ఈ శివశక్తుల ఐక్యభావనయే శ్రీవిద్యాపరమార్థం. దీనికి ప్రాణాయామప్రధానమైన యోగం ముఖ్యంగా కావాలి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఇలాంటి అత్యుత్తమ భావనకు తీరైన బాట ఈ “శ్రీవిద్యారహస్య” గ్రంథంలో దొరుకుతుంది. మానవుని శరీరంలోని పట్టుకాలు, వద్యకారంలోని ఒక్కొక్క చక్రానికెన్ని దళాలు, ఏ దళంలో యేయే శక్తులుంటాయో తెలియ జేయటమే కాక, అయా చక్రాని కదిపిన దేవత, భీజం, న్యాసం, మంత్రం, మొదలయినవి యే అక్షర సంకేతంలో వుంటాయో మిక్కిలి జాగ్రత్తగా విరూపించారు రచయిత. అంతేకాదు యోగి నీ న్యాసంలో ధ్యానమెలావుంటుందో సోదాహరణంగా నిరూపితమయింది. ప్రతి చక్రాన్ని సౌందర్యలహరిలో ఆ దార్యస్వామి యెలా వర్ణించారో “పట్టుకనిరూపణంలో ఏమి చెప్పబడిందో అయా శ్లోకాలమదహరిస్తూ లలితా సహస్రనామాలలో నమన్వయించటం చూస్తే రచయిత అంతర్లప్త తెలుస్తుంది. పరిశోధనాపాటవం అర్థమవుతుంది.

తంత్రాలన్నీ సామాన్యంగా గుణాత్రయప్రధానాలై వగుణబ్రహ్మనుగురించి ముచ్చటించాయి. ఇవన్నీ ఇటు వింధ్యనుంచి శ్రీలంక, అటు చైనా, చిట్టాంగం వరకు చతుష్టై తంత్రాలుగా ప్రసిద్ధంగా వున్నాయి. ఇవి మాత్రం మనమనుకొన్న బ్రహ్మజ్ఞానం సంపన్నమయిన వేదాంతాన్ని చెప్పేవి కావు. వీటి గమ్యం మోక్షంకాదు. ఇవి కౌశమార్గప్రవర్తకులకు ఆరాధ్యాలు. బహిర్యాగ ప్రచోదకాలు. దీనివల్ల లౌకికశక్తులనవేకం సాధిస్తారు సాధకుడు.

ఈ కారణం చేతనే మోక్షక లక్ష్యమైన శ్రీవిద్యకు విశిష్ట ప్రాధాన్యం వచ్చింది. ఈ మహా విద్య మహావాక్యార్థ బోధకమై ఒక నిబద్ధ నత్సంప్రదాయంలో జీవనదిలాగా అనూచానంగా ప్రసరిస్తూ వచ్చింది. ఇది అంతర్యాగ ప్రవర్తకమై ఒప్పుతున్నది. సామయికులు మాత్రమే ఆచరించే వరమోత్సుష్ట విద్య. దీనికి వేదమే ప్రమాణం. ఫలం అలౌకికం.

శ్రీవిద్యను ప్రమాణంగా లోకంలో ప్రవర్తించజేసిన మహాపురుషులు నారాయణభట్టు, ఆచార్యశంకరులు, భాస్కరరాయల వారున్నూ, సంప్రదాయ ప్రవర్తకులుగా వీరికి ప్రత్యేక గురుస్థానం తదనుయాయులిచ్చారు. ఆ గౌరవం ఇప్పటికీ అవిచ్ఛిన్నంగా సాగుతూనే వుంది.

ఈ విద్య అలౌకికం కావటం చేత ఆలూరుషేయ మని చెప్పనక్కరలేదు. సాక్షాత్తు కామేశ్వరీదేవి ఉమామహేశ్వరులకుపదేశించగా అది క్రమంగా లక్ష్మీనారాయణులకు తర్వాతవాణి హిరణ్యగర్భులకు సంక్రమించింది.

ఈ విధంగా శ్రీవిద్యవిర్భవాన్ని నలక్షణంగా వర్ణిస్తూ “శ్రీవిద్యారహస్య” గ్రంథ రచనారంభం చేసి అనేక నూత్న విషయాలను ప్రవచించిన చిరంజీవి శ్రీకృష్ణ పార్థసారథిగారి ధీ శక్తి కొనియాడ దగింది.

ఈ గ్రంథంలో గణేశాది వివిధరూపాలలో వరదేవతారూపం ఎలావున్నదో వివరంగా వర్ణితమైనది. అకారాది క్షకారాంతం ఏబది ఒక్క వర్ణాలు అమృతారీ సీతాలసీ, మాతృకారూపిణి అయిన ఆయమ్మనుండి వకలమంత్రశాస్త్రం వుట్టందనీ, ఆ తల్లికి వర్ణస్థానాలయిన ఏబది ఒక్క

శ్రీవిద్యారహస్యము

వీరాలు భారతదేశంలో ఏయే ప్రాంతాలలో వున్నాయో కూడా తెలియజేయటం విశేషం. అంతేకాక యీ ఏబది ఒక్క వీరాలకు నమానమైన స్థానాలు శ్రీచక్రంలోను మనుష్యదేహంలోను కూడా వున్నట్లు నిరూపించబడింది. కనుకనే యోగులయినవారు ఆ పరదేవతను తమ శరీరం లోనే దర్శించగలుగుతున్నారు.

ఐహిక వాంఛాపరిపూర్తి కోసం చేసే బాహ్య పూజకంటే “ అంతరారాధనపరా వైదికా బ్రహ్మచారిణః” అని బ్రహ్మజ్ఞానపరులు అంతఃపూజకే ప్రాధాన్యమిస్తారని అనుకున్నాం కదా ! అలాంటి అంతర్యాగ విచారణ చేస్తూ షట్పత్రభేదనం గురించి వివరించటమే కాక మానవ శరీరనిర్మాణంలో ఎముకలు, నాడులు, రక్తము మొదలయినవి యేయే పాళ్ళలో వుంటాయో బాగా విశ్లేషించి చెప్పటం జరిగింది. ఇక నాడీమండలాన్ని గురించి పరిపూర్ణంగా చర్చించిన పార్థసారథి గారి వివేచనాశక్తి అద్భుతంగా గోచరించింది. ఈ సందర్భంలో మానవ దేహశాస్త్రం మథనం చేసిన శస్త్రవైద్యుడని పించారు. ఇది చదువు తుంటే మన శరీరంలో నాడులెన్ని వున్నాయో, ఏనాడీ యెలావని చేస్తుందో, అలాగే యెన్ని వాయువులున్నాయో, అయావాయువులవని తీరు ఎలాంటిదో ఇక ఉపవాయువులు చేసే పని యేమిటో బాగా అర్థమవుతుంది. అశ్చర్యంతో కూడిన జిజ్ఞాస పెరుగుతుంది.

సామాన్యంగా షట్పత్రాల పరిచయం ఈ విద్యానక్షి వున్నవారికి వుంటుంది. కాని అజ్ఞాచక్రంపైనుంచి ప్రారంభమయ్యే నూళ్ళు చక్రాల పరిచయం అందరికీవుండదు. ఈ ప్రకరణంలో చంద్రమండలాది నూళ్ళుచక్రాలు తొమ్మిదింటి పరిచయం చేయబడింది. తీవ్రంగా సాధన చేస్తూ సాధకుడు శ్రమంగా ఒక్కొక్క చక్రం అధిగమిస్తూ ఒక్కొక్క తత్వాన్ని వదిలేసుకొంటూ పోతాడు. చివరికి అన్ని తత్వాలను పూర్తిగా వదిలి పెట్టి ఉన్ననీ చక్రంచేరుకొని కేవలం అత్యరూపంగా నేమిగిలిపోతాడు. ఇది బ్రహ్మత్వనా సంస్థితివంటిది. ఈ దశలో నర్వేంద్రియాలు ఉపసంహరింపబడతాయి. మనస్సుసయితం మాయమై పోతుంది. కనుకనే ఈ దశను అమవస్కయోగం అంటారు. ఇదే రాజయోగం అని పార్థసారథిగారు సంక్షిప్త మైన వివరణ మీయటం బాగున్నది.

నిష్కామకర్మలు చేసిన వారు ఉత్తరాయణ మార్గంలో పయనించి పరబ్రహ్మను సంధానం పొందుతారు. సకామకర్మలొనర్చినవారు దక్షిణాయన మార్గంలో ప్రయాణించి పితృలోకాలకు వెళ్ళి పరలోకంలో కర్మఫలాన్ని అనుభవించి తిరిగి భూమిపైన జన్మిస్తారు.

ఈరెండు మార్గాలకు చెందని వారు మాత్రం శ్రమికిటకాలుగాను పశుపక్ష్యాదులుగాను పుడతారని “అర్పిరాదిమార్గ” శ్లోకలో ప్రస్తావన జరిగింది.

“అథమ ఏతో వంధావో నవిదు ప్తే కీటాః పతంగా యదిదం దండ తూకం”

అని బృహదారణ్యక ప్రమాణంతో ఈ విషయం బలపడింది. ఈ వివరణ చాలా ఆసక్తి దాయకంగా వుంటుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

కుండలినీ స్వరూప స్వభావాలు, దాన్ని ఉచ్చుద్ధం చేసే విధానం, అందుకు సాధకుడు కూర్చుండ వలసిన ఆసనం, మూలాధారంలో వున్న కామవాయువును ఎలా తిప్పితే కామాగ్ని ప్రజ్వలిల్లికుండలినీ మేల్కొంటుందో, అందుకోసం చేయవలసిన ప్రాణాయామాది ప్రక్రియలెలాంటివో ఆనుపూర్విగా “కుండలినీ శక్తి” ప్రస్తావనలో వివృతమయింది.

ఈ గ్రంథం చివరలో భావనోపనిషత్తును, సాధాఖ్యకళను గురించి వివరించటం సాధిప్రాయంగాను సముచితం గాను వుంది. ఎందుకంటే, వేదాల సారమే ఉపనిషత్తులు అవే వేదాంతాలు. అలాగే ఈ గ్రంథానికి సారభూతమైంది. భావనోపనిషత్తు, ఉపనిషత్ప్రతిపాదితమైన బ్రహ్మజ్ఞానమే శ్రీవిద్యా ఫలం కూడాను అనేది , సూచితమైనట్లయింది. గ్రంథం తాలూకు సారభూతమైన రహస్యం భావనోపనిషత్తు లో వుందన్నమాట. రహస్యవివరణమే సాధాఖ్య కళ అని అర్థంచేసుకోవాలి. ఈ రెంటినీ మినహాయిస్తే యీ గ్రంథానికి నిండుదనం, సాఫల్యం చేకూరేదికాదు. ఇది రచయిత విజ్ఞానఫలంగా భావిస్తాము.

“అకాశవృత్తితం తేయం యథాగచ్ఛతి సాగరం

సర్వదేవ నమస్కారః కేవళం ప్రతిగచ్ఛతి”

అనే శ్లోకభావాన్ని ఈ గ్రంథం సూచిస్తు ప్రబోధిస్తున్నది. ప్రాజ్ఞులయిన శ్రోవి సార్థసారథిగారు మంచి బోధకతాశక్తిగల కళాశాలా ధ్యాపకులు. కనుక యే విషయాన్ని ఎంతవరకు వివరించాలో బాగా తెలిసిన వారు. షడ్విధలింగములు తెలిసినవారు కనుకనే గ్రంథానికి కావలసిన ప్రారంభోపనంహారాలను చాలా వేర్వూరు చేశారు. శాస్త్ర విషయాన్ని ప్రతిపాదించటంలో ఉపక్రమోపసోరాది షడ్విధలింగాల ను పాటించినట్లు ఏరు శ్రీవిద్యా విషయప్రతిపాదనలో కూడా పాటించి సప్రమాణంగా నిరూపించి కృత కృత్యులయ్యారు.

అనేక విషయాలనాకచోట జేర్చటం ప్రతిభ కావచ్చు. పరిశోధకుని లక్షణంకావచ్చు. కాని హృదయదప్పుగా అనుభవించి వ్రాయటం మాత్రం పరాశక్తిక్రమ అనే చెప్పాలి. ఆ తల్లి నిండుదయ పార్థసారథిగారికున్నది.

సార్థసారథిగారు గ్రంథ విషయంలో జొరబడిన మనసుతో పలికిన వలుకు ఈ గ్రంథమని విస్తుంది. భగవత్తత్వాన్ని వర్ణించటం సాధ్యమే కాని , దర్శించం అనుభవిస్తేనే సాధ్యం. దైవం అనుభూతి తప్పమరొకటికాదు.

భావనోపనిషత్తు బాగా అర్థం చేసుకుంటే బ్రహ్మను భూతి కలుగుతుంది. ముందు చెప్పిన గ్రంథ విషయాన్ని ఉపనిషత్తుతో నమన్వయించుకొంటే వరహార్థమేమిటో తెల్ల మౌతుంది.

నారుద్రోరుద్ర మర్చయేత్” అన్నట్లు సార్థసాధరథిగారు ఏ కొంతైన సాధకులయితేతప్ప యింత హృదయానికి హత్తుకొనే లాగా మధుర నుందరంగా శ్రీవిద్యారహస్యాన్ని వివరించలేదనిపిస్తుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

గ్రథంతసాంతం చదివిన తర్వాత శ్రీవిద్య అంటే బ్రహ్మవిద్య అనీ, తద్రహస్యమంటే సాదాఖ్యకళ అనీ నూచితమాతుంది. అదే దేవీ సాక్షాత్కారం. లోగడ వీరు వ్రాసిన గ్రంథాలు కూడా చూడటం తటస్థించింది. ఇప్పుడీ గ్రంథావలోకనంతో పేరింత ఎదిగారో అర్థమయింది.

ఈ సాధకరచయిత శ్రీవిపార్థసారథిగారు ఇతోధికంగా ప్రజ్ఞా ఘనులైన నిరహంకారులయి యిలాంటి ఉత్తమోత్తమగ్రంథాలను లోకానికందిస్తూ అమృతపాశలధిలో నోలలాడుతూ సకుటుంబంగా సుఖశాంతులను పొంచి చిరాయు రారోగ్య ఐశ్వర్య సమృద్ధులు కావలయునని శ్రీ రాజరాజేశ్వరిని ప్రార్థిస్తూ నారాయణ స్తుతులతో ఆశీర్వదిస్తున్నాము.

మకాం

ఇట్లు

విజయవాడ - దత్తత్రయేశ్వరం

నారాయణస్తుతులతో

10-5-98

శ్రీ శివవిదానంద భారతి స్వామి

4 ముద్రలు

సిద్ధేశ్వరీదేవి

గ్రంథకర్త పార్థసారథిని సన్మానిస్తున్న గన్నవరం భువనేశ్వరీ వీరాభిషేకులు శ్రీశ్రీ చిదానంద భారతీస్వామి, శ్రీ విద్యాధర్మనము గ్రంథావిష్కరణ చేస్తున్న కుర్రాళం సిద్దేశ్వరీ వీరాభిషేక శ్రీశ్రీ శివచిదానంద భారతీస్వామి

పుణకులు

శ్రీ అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతుల స్వరూపమైన పరాత్పరి. స్త్రీదేవతను పూజించే మంత్రాన్ని 'విద్య' అంటారు. కాబట్టి శ్రీవిద్య అంటే ఆ జగన్మాతయొక్క ఉపాసనను గురించి వివరించేది. అందులోని రహస్యాలను వెల్లడించేది కాబట్టి ఈ గ్రంథానికి శ్రీవిద్యారహస్యము అని పేరు పెట్టటం జరిగింది. గతంలో శ్రీవిద్యదర్శనము అనే పేరుతో శ్రీవిద్యను కొంతవరకు వివరించటం జరిగింది. అయితే దానిలోని కొన్నిరహస్యాలకు వివరణకావాలని కొంతమంది అడగటంచేత శ్రీవిద్యారహస్యము వ్రాయటం జరిగింది.

గ్రంథము యొక్క ప్రతిని పంపగానే నామీద అపారమైనదయతో శ్రీముఖాన్ని పంపిన శృంగేరి దక్షిణామ్నాయ పీఠాధిపతులు జగద్గురు భారతీ తీర్థస్వామి-వారికి నాకృతజ్ఞతా పూర్వక ప్రణామములు. అలాగే ఈ గ్రంథానికి శ్రీ ముఖములు పంపి నన్ను ఆశీర్వదించిన కుర్రాళం సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధి పతులు శ్రీశ్రీశ్రీ శివచిదానంద భారతీస్వామి వారికి, పుష్పగిరి సీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీవిద్యా నృసింహభారతీస్వామి వారికి, గన్నవరం భువనేశ్వరీ పీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ చిదానందభారతీస్వామి వారికి నా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

గ్రంథ ముద్రణకు ఆర్థిక సహాయం చేసిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం వారికి నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

ఈ గ్రంథ రచనలో నన్ను అన్ని విధాల ప్రోత్సహించి, నాకు అన్ని విధాల సహకరించిన నా శ్రీమతి రమాదేవికి నా అభినందనలు.

గ్రంథముద్రణలో నాకు సహకరించిన శాతవాహన కళాశాల లెక్చరర్ పింగళి వెంకట కృష్ణారావు గారికి, పూజ్యులు మల్లాది సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారికి, గ్రంథముద్రణకు ఇతాధికంగా ద్రవ్య సహాయం చేసిన మిత్రులందరికీ నా మనఃపూర్వక కృతజ్ఞతలు అందచేస్తున్నాను.

గతంలో నేను వ్రాసిన శ్రీవిద్యదర్శనము, శ్రీవిద్యదర్పణముల మాదిరిగానే శ్రీవిద్యారహస్యమును కూడా సామాన్యులకు అర్థంకావాలనే దృష్టితో సులభశైలిలో వ్రాయటం జరిగింది. శ్రీవిద్యోపాసకులు ఈ గ్రంథాన్ని ఆదరిస్తారని, పండితులు నా ఈ సాహసాన్ని మన్నిస్తారని ఆశిస్తాను.

గ్రంథముద్రణకు విరాళమిచ్చిన దాతలు

1. శ్రీ మాగంటి సుబ్రహ్మణ్యం గారు. - ప్రొఫైటర్, మిత్రావిజన్స్, విజయవాడ
2. శ్రీ కాండూరి ఉమామహేశ్వరుడు గారు - ఉమాచిట్ ఫండ్స్, విజయవాడ.
3. శ్రీమతి వారణాసి అన్నపూర్ణమ్మగారు. - సత్యన్నారాయణపురం, విజయవాడ.
4. శ్రీముత్తైరెడ్డి కోటేశ్వరరావుగారు. - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
5. శ్రీ వి.శ్రీనివాస్ గారు - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
6. శ్రీ వి.వి. రమణ గారు. - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
7. శ్రీ జి. సాంబశివరావుగారు. - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
8. శ్రీ ఎ. రాజేశ్వరరావు గారు. - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
9. శ్రీ ఎమ్. శ్రీనివాస్ గారు. - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
10. శ్రీ ఎన్.పి.యస్. బాబు గారు - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
11. కుమారి వి. రాజేశ్వరి గారు - లెక్చరర్, శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
12. కుమారి జి. శ్రీదేవి గారు - లెక్చరర్, సి.డి.యు, ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ,

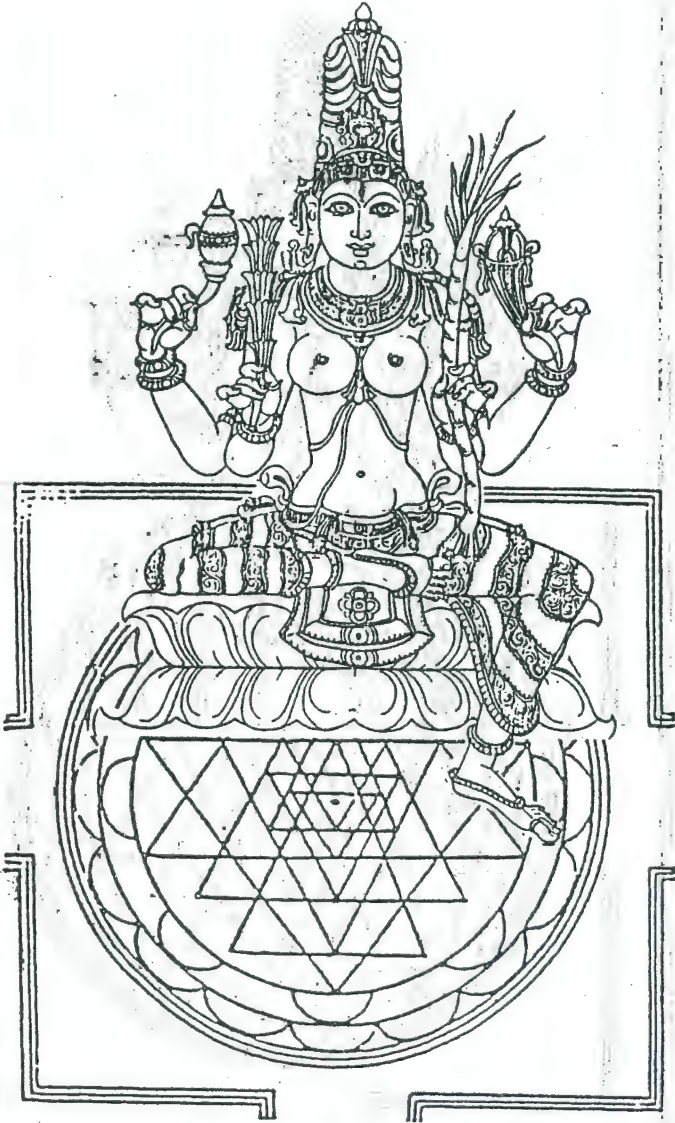

ర్రంథకర్త పార్థసారథి, వారి ధర్మపత్ని రమాదేవి

విషయసూచిక

1	గురుమండలము	01 - 6
2	శ్రీవిద్య	07 - 21
3	శ్రీచక్రము - మానవదేహము	22 - 28
4	శ్రీచక్రము - శివశక్తి చక్రాలు	29 - 31
5	శ్రీచక్రము - వృత్తాలు	32 - 35
6	శ్రీచక్రము - బిందువు	36 - 39
7	పరదేవత - గణేశాది రూపాలు	40 - 47
8	పట్టుకాలు	48 - 86
9	నాడీమండలము - వాయువులు	87 - 90
10	రాజయోగము	91 - 93
11	కుండలినీశక్తి	94 - 99
12	అర్చిరాది మార్గము	100 - 103
13	భావనోపనిషత్తు	104 - 122
14	సాదాభ్యుకళ	123 - 126

శ్రీచక్రసంగ్రహము

1. గురుమండలము

గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో వ్యక్తేశ్వరః

గురుస్సాక్షాత్ పరంబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురువేనమః

అజ్ఞానమనే అంధకారాన్ని వ్యాధ్రిల్లి, జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించేవాడు గురువు. సాధకునకు మంత్రోపదేశంచేసి, దీక్షఇచ్చి, సాధనావిధానముచెప్పి, ముక్తి మార్గం చూపే వాడు గురువు.

ఏ మహాత్ముడు నీకు బాగా గుర్తు ఉంటాడో, ఏ మహానుభావుని రూపం నీ మనస్సులో నదానిలిది పోతుందో. ఏ సన్యాసి నీకు స్వప్నంలో క్లుప్తా కనుపించి సన్మార్గాన్ని బోధిస్తుంటాడో, ఏ సాధువు చెప్పిన ధర్మసూత్రాలు నీ మదిలో నిలిచిపోతాయో, ఏ మహానీయుని దగ్గరకు వెళ్ళగానే నీకు అనుమానాలు తీరిపోతాయో, ఏ వ్యక్తి దగ్గర నీకు ప్రశాంతత ఆనందము కలుగుతాయో, ఏ వ్యక్తి మీదనీకు నమ్మకము, గురి కలుగుతాయో ఆమహానీయుడే నీకు గురువు. అలాగే గురువుచెప్పిన భక్తి, జ్ఞాన వైరాగ్యాలు, ధర్మసూత్రాలు గుర్తుంచుకుని మరచిపోకుండా ఉండేవాడే శిష్యుడు. స్థూలంగా చెప్పాలంటే తన శిష్యునకు సన్మార్గాన్ని బోధించి, క్లిష్టబోధాయం చూపే వాడు గురువు.

మనకు మొత్తం ఏడు రకాల గురువులున్నారని చెప్పబడింది. వారు :-

1. నూచకగురువు :- చదువు చెప్పే వాడు
2. వాచకగురువు :- కులధర్మాలు, ఆశ్రమధర్మాలు బోధించేవాడు.
3. బోధకగురువు :- మహామంత్రాలనుపదేశం చేసేవాడు
4. నిషిద్ధగురువు :- వశీకరణ, మారణ, ప్రయోగాలు నేర్పేవాడు.
5. విహితగురువు :- విషయభోగముల మీద విరక్తి కలిగించేవాడు.
6. కారణగురువు :- జీవబ్రహ్మైక్యాన్ని బోధించేవాడు.
7. పరమగురువు :- జీవాత్మ పరమాత్మ ఒకటే అని ప్రత్యక్షానుభవాన్ని కలిగించేవాడు.

గురువు శిష్యునకు ఉపదేశం చేసి దీక్ష ఇస్తాడు. ఈ దీక్ష నాలుగు రకాలు.

1. స్మర్యదీక్ష :- గురువు శిష్యుని తాకినంత మాత్రం చేతనే శిష్యుని శక్తివస్తుంది.
2. ధ్యానదీక్ష :- గురువు దూరంగా ఉన్నప్పటికీ శిష్యుని ఉద్ధరణ కొనసాగించే ధ్యానం చేస్తుంటాడు. దాని వల్లనే శిష్యునకు శక్తి వస్తుంది.
3. దృష్టిక్ష :- ఇది కంటిచూపుతోనే ఇచ్చే దీక్ష. దీనిలో శిష్యుడు పవిత్రుడై కావాలనే తలంపుతో గురువు తన దృష్టిసారిస్తాడు.
4. మంత్రదీక్ష :- గురువు శిష్యునకు ధర్మసూత్రాలు చెప్పి, మంత్ర దీక్ష ఇచ్చి అతనికి తరణోపాయం చూపుతాడు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ రకంగా అనేక రకాలయిన గురువులు, వారిచ్చు దీక్షా పద్ధతులు చెప్పబడినాయి. గురువు ఏ జాతివాడైనా, ఏ మతంవాడైనా, ఏ కులంవాడైనా సరే అతనిని పూజించాలి. గౌరవించాలి. ఆరాదించాలి. లోకంలో అస్థిరమైనవి, ఐహికసుఖాలనిచ్చేవి ఎన్ని నంపించినా గురుకటాక్షం పొందలేకపోతే, ఇవన్నీ నిష్ప్రయోజనం. ఈ విషయాన్ని శంకర భగవత్పాదులు తమ 'గుర్యష్టకమ్' లో వివరిస్తూ, గురువు అంటే ఆ భగవంతుడే అని చెప్పారు.

శరీరం సురూపం తథా వా కలత్రం య శక్పారు చిత్రం ధనం మేరు తుల్యమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

కలత్రం ధనం పుత్రపౌత్రాది సర్వం గృహం బాన్ధవాః సర్వమే తద్ధి జాతమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

షడశ్శది వేదో ముఖే శాస్త్రవిద్యా కవిత్వాది గద్యం సువద్యం కరోతి ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

విదేశేషు మాన్యః స్వదేశేషు ధన్యః సదాచార వృత్తేషు మత్తేన చాన్యః ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

క్షమామజ్జలే భూప భూపాలబృన్దైః సదాసేవితం యస్య పాదార విస్థమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

యశో మే గతం దిక్షు దానప్రతాపా జ్ఞగద్యస్తు సర్వం కరే యత్రసాదాత్
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

న భోగే న యోగే న వా వాజిరాజౌ న కాస్తాముఖేనై వ విత్తేషు చిత్రమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

అరణ్యే నవా స్వస్య గేహేన కార్యే నదేహే మనోవర్తతే మేత్సనర్థే
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రిపద్మే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

ఈ లోకంలో ధనము, అందమైనభార్య, విద్య, పేరుప్రఖ్యాతులెన్నున్నా, ఇవేవీ గురుకటాక్షం కన్న ఎక్కువకాదు. అని పై శ్లోకాల అర్థం.

న గురోరధికం తత్త్వం న గురోరధికం తపః ।

తత్త్వ జ్ఞానాత్ పరం నాస్తి తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

గురువు కన్న ఎక్కువైన తత్త్వం లేదు, తపస్సులేదు. జ్ఞానంలేదు.

శ్రీవిద్యారహస్యము
అఖండ మండలాకారం వ్యాప్తమైన చరాచరం ।
తత్పదం దర్శితం యేన తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

అజ్ఞానతిమిరాంధస్య జ్ఞానాంజన శలాకయా ।

చక్షురున్మీలితం యేన తస్మై శ్రీగురవేనమః : ॥

విశాలమైన ఈ విశ్వమంతా ఓ గోళించినవాడు, శివ యిస్ ఆజ్ఞాన్ని పారద్రోలి, జ్ఞాన జ్యోతిని : వెలిగించేవాడు, అయిన గురువు పాదాలకు నమస్కరిస్తున్నాను.

సాధకుని కర్మఫలాన్ని బట్టి గురువు లభించటం జరుగుతుంది. కొంతమందికి ఏళ్ళ తరబడి ఎదురు చూచినా సద్గురువు లభ్యంకాదు. ఆ గురు అన్వేషణ అడవుల వెంబడి తిరుగుతూ, తనువు చాలించినవారనేక మంది ఉన్నారు. మరికొందరికి చాలా తేజీగా, గురువే శిష్యుణ్ణి వెతుక్కుంటూ వస్తాడు. ఇదంతా సాధకుని పూర్వజన్మ కర్మఫలం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. వివేకానందునకు రామకృష్ణవరమహానలాగా, మంచి గురువు దొరకటమనేది జన్మ జన్మల ఫలం అని గుర్తించాలి.

అటువంటి గురువు సృష్టిస్థితి లయకారకులైన ఆ త్రిమూర్తుల్యరూపము, అతడే సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ. గురుకటాక్షం లేనిదే కార్యసాధన జరగదు. గురువు భౌతికంగా లేక పోయినా, అదృశ్యంగా ఉండి తన శిష్యుణ్ణి నదా కాపాడుతూ ఉంటాడు. తప్పుమార్గంలో పోతే హెచ్చరించి, సన్మార్గానికి త్రిప్పుతాడు. కాబట్టి పరబ్రహ్మ స్వరూపుడైన గురువందనం చేసి, హరితన గోత్రీకుడనైన శ్రీవి పార్థసారథి అనునేను 'శ్రీవిద్యారహస్యము' అను గ్రంథరచన కువక్రమిస్తున్నాను.

బ్రహ్మనందం పరమమఖండం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం

ద్యౌద్వాతీతం గగనపద స్థితం తక్తిమస్యాది చక్ష్యం

ఏకం నిత్యం విమల మచలం సర్వధీ నై గోళీశితం

భావాతీతం త్రిగుణరజః గతః పద్మం తం నమః ॥

పరమాత్మపూర్ణబిందు స్వరూపుడు. అయిన తనయందు ఇమిడి ఉన్న బిందుత్రయాన్ని 1. ప్రకాశాంశ 2. విమర్శాంశ లుగా అనగా, స్త్రీ, పురుష భేదములతో కామేశ్వరీ, కామేశ్వరులుగా విభజించాడు. ఇందులో ప్రకాశాంశ కామేశ్వర పదువిమర్శాంశ కామేశ్వరీదేవి.

సృష్టి ఆవిర్భావ కాలంలో, కృతయుగము ప్రారంభంలో, నర్వాసందమయ ఓద్వాణపీఠమనే బిందుపీఠమందు, పరమాత్మస్వరూప పుడై పూర్ణకామేశ్వరుడు, 'ఉర్వానంద నాథ' అనే పేరుతో, అనుత్తరానందము కోనము మాయాస్వరూపిణి, స్వాత్మరూప అయిన కామేశ్వరీదేవికి శ్రీవిద్యనుపదేశించాడు కామేశ్వరీ కామేశ్వరులిద్దరూ పరబ్రహ్మ స్వరూపులే. వారిద్దరికీ భేదములేదు. అయినప్పటికీ లోకాలను అనుగ్రహించాలనే సత్సంకల్పంతో, ఓ పరమాత్మ తానే గురు

శ్రీవిద్యారహస్యము

శిష్యులుగామరి, సర్వపనిషత్కారణ భూతమైన శ్రీవిద్యాతంత్రాన్ని ఆమెకు ఉపదేశించాడు.

ఈరకంగా పరమాత్మ శ్రీవిద్యను లోకంలో వ్యాప్తిచెయ్యటంకోసం, తాను 'ఊర్ధ్వదేవనాథ' అనే దీక్షానామం ధరించి, కామేశ్వరీదేవికి శ్రీవిద్యనుపదేశించి, ఆమెకు "మిత్రేశదేవనాథ" అని నామకరణంచేశాడు.

కామేశ్వరీ కామేశ్వరులు ఊర్ధ్వదేవనాథ, మిత్రేశనాథ : అనేపేర్లతో సర్వానందమయమైన ఓద్యాణపీఠములో పురాణదంపతులుగా ఉన్నారనది శ్రీవిద్యకు మొదటి స్థానము.

ఆతరువాత, పరమేశ్వరుని ఆజ్ఞమేరకు ఆ పరాభట్టారిక, శ్రీవిద్యారహస్యవ్యాప్తి కోసము తాను 'షష్ఠీశదేవనాథ' అనే పేరు ధరించి, తనయొక్క అంశలు, అవ్యక్త మహత్తత్వాహంకారస్వరూపులు, సత్సరజస్తమోగుణప్రధానులు, సృష్టిస్థితిలయకారకులు, వాగ్మవ కామరాజ, శక్తి బీజాధిపతులయిన త్రిమూర్తి ద్వంద్వానికి ఈ విద్యను ఉపదేశించింది. వారి ద్వారా ఉపదేశపరంపరగా, ఈ విద్య విస్తరించి, దివ్యోఘ్న సిద్ధాంతు, మానవోఘ్న గురుమండలంగా లోకంలో ప్రసిద్ధి చెందింది. దివ్యోఘ్నములు అంటే ఇంద్రాది దేవతలు, 'సిద్ధాంతులు' అంటే సనక సనందనాచిదులు, 'మానవోఘ్నములు' అంటే విద్యారణ్యులు, గౌడపాదులు, శంకరులు మొదలైనమానవులు.

బిందుమండల వర్తిని అయిన ఆ కామేశ్వరీ, యోనిచక్రం (త్రికోణం) లోని ఉత్తర కోణము నందు జాలంధరపీఠంలో ఉన్న; శక్తి బీజాధిపతులైన ఉమామహేశ్వరులకు మొదటగా శ్రీవిద్యను ఉపదేశించి, వారికి ఊర్ధ్వదేవనాథ, కామేశ్వర్యంబా అని పేరు పెట్టింది. తరువాత ఊర్ధ్వదేవనాథ ద్వంద్వము, యోనిచక్రంలోని దక్షిణకోణంలో, పూర్వగిరిపీఠంలో ఉన్న కామరాజబీజాధిపతులైన లక్ష్మీనారాయణులకు ఈ విద్యనుపదేశించి, వారికి 'షష్ఠీశ దేవనాథ. వజ్రేశ్వర్యంబా, అని పేరుపెట్టారు. ఆ తరువాత, షష్ఠీశదేవనాథ ద్వంద్వము, యోని చక్రానికి అగ్రకోణంలో, కామగిరిపీఠంలో ఉన్న వాగ్మవబీజాధిపతులైన వాణీ హరణ్యగర్భులకు పదేశించి, వారికి మిత్రేశదేవనాథ, భగమానిష్యంబా అని నామకరణం చేశారు.

శ్రీచక్రంలోని ఎనిమిదవ అవరణ అయిన త్రికోణంలో కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలిని అను పేర్లతో ఉన్న దేవతలు వీరే.

మిత్రేశదేవనాథద్వంద్వము శ్రీవిద్యను దివ్యులైన ఇంద్రాది దేవతలకుపదేశించగా, వారు సనకసనందనాది సిద్ధులకు, వారు మానవులకు ఉపదేశించారు. ఈ రకంగా గురువరంపరానుగతంగా శ్రీవిద్య భూలోకంలో వ్యాప్తి చెందింది. త్రిమూర్తులు, వారి స్థానములు, దీక్షానామములు, ఈ క్రింద వివరంగా చూపబడ్డాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

దేవతల పేర్లు	యోనిచక్రంలో స్థానము	పీఠము	వీజము	దీక్షానామము
1. ఉమాదేవి మహేశ్వరుడ	ఉత్తరకోణము	జాలంధర	శక్తి	కామేశ్వర్యంబా ఉర్ధ్వదేవనాథ
2. లక్ష్మీదేవి నారాయణుడ	దక్షిణకోణము	పూర్ణగిరి	కామరాజ	వజ్రేశ్వర్యంబా షష్ఠీదేవనాథ
3. సరస్వతీదేవి బ్రహ్మ	అగ్రకోణము	కామగిరి	వాగ్మవ	భగమాలిన్యంబా మిత్రేశదేవనాథ

దీక్షాపరులు గురువ్రత్యం చెప్పేటప్పుడు వారి పూర్వ గురువులకు నమస్కరిస్తూ

1. ఆదినాథ సమారంభాం శంకరాచార్య మధ్యమాం
2. నారాయణ సమారంభాం, వ్యాసశంకరమధ్యమాం
3. సదాశివ సమారంభాం, శంకరాచార్యమధ్యమాం
4. లక్ష్మీనాథ సమారంభాం, నాథయామున మధ్యమాం.

అని రక రకాలుగా చెబుతూ ఆదిగురువునుండి అన్యదాచార్య పర్యంతాం వందే గురుపరంపరాం॥

అని తమకు మంత్రోపదేశంచేసి దీక్షనిచ్చినగురువు వరకు, అందరికీ నమస్కరించాలి. శిష్యుడు తన గురువు పట్ల ఆచరించవలసిన విధులను ఈ దిగువ వివరించడం జరిగింది.

శ్రీ గురుమూర్తిని చేరివంతనె నమ

స్మారంబు ముందుగా నలువవలయు

లజ్జాభిమానకుంబు వీడి పాద

చారియై నదృక్తి జేరవలయు

సుతుడైన హితుడైన సోదరుడైనను

గురిహీనుడైనను గొలువవలయు

గురునాళ్ల వర్తించి గురుడిచ్చు తృణమైన

మేరువుగా నెంచి మెలగవలయు

గురుని ప్రభువలెను ప్యామి దేవర యటంచు

బిలుచుచును లోభగుణముల దొలవవలయు

బరమయోగీంద్ర నిగమార్థశరధిచంద్ర

వరమునీంద్ర బ్రహ్మానందగిరి యశీంద్ర॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

గురుమూర్తి వచ్చుచో గూర్చుండగరాదు
గురుశిష్యులొకశయ్య గూర్చరాదు
ముందుగా దనయంత భుజియింపగరాదు
పొరిదొంగత్రోవల బోవరాదు
గురునింద వినరాదు కూడి సేయగరాదు
గురుని కప్రియమును గూర్చరాదు
సద్గురు విడిచిన శాసనము మీరగరాదు
హెచ్చి దా గురుని శాసించరాదు

గురుఁ బోధింప నెంచి న నురుగరాదు
అతడు^{మే!} బోధింపకుండిన నడుగరాదు
వ రమునీంద్ర నిగమార్థశరధిచంద్ర
వరమునీంద్ర బ్రహ్మనందగిరి యతీంద్ర

ఈ రకంగా గురుకటాక్షం పొందితేనే సాధకునకు కార్యసాఫల్యం, మంత్రసిద్ధికలుగుతాయి.

2. శ్రీవిద్య

దైవాధీనం జగత్సర్వం, మంత్రాధీనంచుదైవతం

తస్యంత్రం బ్రాహ్మడాధీనం, బ్రాహ్మణోమమదేవతా॥

ఈ చరాచర జగత్తు అంతా కూడా దైవముయొక్క ఆధీనంలో ఉన్నది. ఆ దైవం మంత్రానికి ఆధీనం అయిఉన్నది. ఆ మంత్రము బ్రాహ్మణునకు ఆధీనం అయి ఉన్నది. అందుకనే బ్రాహ్మణుని భూసురుడు అన్నారు. ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా లోకకల్యాణం కోసం జపం చేసేవాడు బ్రాహ్మణుడు ఒక్కడే. అందుకనే భూలోకంలో బ్రాహ్మణుడు ప్రత్యక్ష దైవంగా చెప్పబడుతున్నాడు. మనవాళ్ళత్రాయక ఇతిమంత్రః

దేవతల దయకుపాత్రులుకావాలి అంటే మంత్రజపంచెయ్యాలి, దీనినే ఉపాసన అంటారు. అరణి మధిస్తే అగ్ని ఎలావుడుతుందో, అలాగే మంత్రజపంచేస్తే శక్తి పుడుతుంది, ఒకేమాటని, లేదా పదాన్ని పదేపదే ఉచ్చరించటంవల్ల శక్తి ఉద్భవిస్తుంది, ఆశక్తి సాధకుని సర్వకార్యాలు నెరవేరుస్తుంది. అయితే బీజాక్షరాలచేత సంపుటంచేయబడిన మంత్రజపంవల్ల దేవతల అనుగ్రహం త్వరగాకలుగుతుంది, సంస్కృతభాషకు ఉన్న యాభై అక్షరాలనూ యాభై బీజాలుగా గుర్తించాలి. ఇవేకాకుండా సంయుక్తాక్షరాలను కూడా బీజాలుగా వ్రాయటంజరుగుతుంది. ఈ రకంగా బీజాక్షరాలు అనేకం ఉన్నాయి. ఈ బీజాక్షరాలకు ప్రతిదానికి విడివిడిగా కొంతశక్తి ఉంటుంది. ఆ విషయం బీజాక్షరనిఘంటువుచూచినట్లైతే తెలుస్తుంది, అటువంటిశక్తికల బీజాక్షరాలు కొన్నింటిని సాధకుడి కోరికను అనుసరించి సంపుటికరణం చేస్తారు. అరకమైన మంత్రసాధనవల్ల సాధకుడి కోరికలు త్వరగా తీరుతాయి. అయితే దేవతల ఉపాసన చేసేప్పుడు అదేవతలతత్వాలకు సాధకుని కోర్కెలకు అనుగుణంగా బీజాక్షరాలు చెప్పబడతాయి. కాబట్టి సంపుటికరణం అంటారు. ఐం వాగ్బీజము, క్లీం మన్మథబీజము. ఈ రకంగా దేవతలకేకాకుండా పంచభూతాలకు కూడా బీజాలున్నాయి, అవి లం పృథివీ బీజము, హం ఆకాశ బీజము, యం వాయుబీజము, రం అగ్ని బీజము, వం అమృత బీజము. అసలు మంత్రము మూడు రకాలుగా విభజింపవచ్చు.

1. వైదికములు. 2. తాంత్రికములు 3. అవభ్రంశములు

1. వైదిక మంత్రాలు :- ఇవి జ్ఞానప్రదాలు ముక్తి కారకాలు

2. తాంత్రికములు :- కేవలం కామ్యప్రదమైన మంత్రాలను తాత్రికాలు అంటారు

3. అవభ్రంశములు :- సంస్కృతభాషలో కాకుండా ఇతర భాషలలో ఉన్న మంత్రాలను అవభ్రంశాలు అంటారు. మళయాళమంత్రాలు, హిందీ, తెలుగు, పార్శ్వమంత్రాలు, పాము, తేలుమంత్రాలు ఇలాంటివే.

శ్రీవిద్యారహస్యము

వైదికప్రణవైర్యుతాః ప్రణవేనవిహీనాస్తు తాంత్రికావన ప్రకీర్తితాః ।

అంటే ఓంకారసహితమైనవి వైదికమంత్రములు. ఓంకారములేనివి తాంత్రికాలు.

మంత్రాలను1స్త్రీ, 2 పురుష, 3 నపుంసక మంత్రాలు అని మూడు రకాలుగాచెప్పవచ్చు.

స్వాహా అనేపదం చివరకలవి

స్త్రీ మంత్రాలు

హంఫట్ అనే పదం చివరకలవి

పురుష మంత్రాలు

నమః అనే పదం చివరకలవి

నపుంసక మంత్రాలు

స్త్రీ దైవత్యాస్తు విద్యాన్యుః మంత్రాః పుండేవతా స్మృతా

పురుషదేవతలనుపాసించేవాటిని మంత్రాలని, స్త్రీదేవతలనుపాసించే మంత్రాలను

‘ఏద్య’ అని అంటారు. వీటిలో

మంత్రా ఏకాక్షరాః పిండాః కర్తర్య స్త్ర్యక్షరా మతాః

వర్ణత్రయం సమారభ్య నవార్ణావధిబీజకాః

తతో దశార్ణ మారభ్య యావద్వింశతి మంత్రకాః

అత ఊర్ధ్వం గతా మాలా స్తాను భేదో న విద్యతే.

ఒక అక్షరములు కలమంత్రాలను

- పిండము

మూడు అక్షరములు కలమంత్రాలను

- కర్తరులు

3 నుంచి9 వరకు అక్షరములు కలమంత్రాలను

- బీజములు

10-20 వరకు అక్షరము కలవాటిని

- మంత్రము

20 కన్న ఎక్కువ అక్షరములు కలవాటిని

- మాలామంత్రము అంటారు

అమ్యాయమంత్రాలన్నీ వరమేశ్వరుని ముఖంనుంచేవచ్చినాయని చెప్పబడుతోంది, వరమేశ్వరుడుబదురూపాలుగా ఉన్నాడు. ఆరూపాలే పంచబ్రహ్మలు: వారు 1.సద్యోజాత 2.వామదేవ 3.అఘోర 4.తత్పురుష 5.ఈశానులు. ఈరకంగాపంచబ్రహ్మలస్వరూపమే అదేవి. అందుకే ఆమెను పంచబ్రహ్మ స్వరూపిణి అన్నారు. ఆమెపంచప్రేతాననాసీన అనిచెప్పబడుతోంది ఈ పంచబ్రహ్మల స్వరూపంలోనే పరమశివుడు మంత్రశాస్త్రాన్నిచెప్పాడు. షడామ్నాయాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

పూర్వార్చనము

ఋగామ్నాయ మయం తత్ర పూర్వద్వారం ప్రకీర్తితం।

ఊర్విణీనామ విఖ్యాతా ఋగామ్నయాధి దేవతా॥

సద్యోజాతునిముఖంనుంచి వేదయుతయైన గాయత్రి మొదలైన రెండుకోట్ల మంత్రాలు వచ్చినాయి. ఇది పూర్వార్చనము. ఋగ్వేద పూర్వకము. దీనికి అధిదేవత ఊర్విణి

శ్రీవిద్యారహస్యము

శుద్ధవిద్యా చ బాలా చ ద్వాదశార్థా మతంగినీ,
 ద్విజత్వసాధనీ విద్యా గాయత్రీ వేదమాత్మకా.
 గాణాపత్యం కార్తికేయం మృత్యుజి న్నీలకంఠకం
 త్ర్యంబకం జాతవేదాశ్చ తథా వ్రత్యంగిరాదయః
 నద్యోజాతముభోద్భూతా వైదికాస్తు న్యోకోటయః
 ఏతాః కామగిరీంద్రస్థాః పూర్వామ్నాయస్య దేవతాః
 గురుశ్రయాదిపీఠాంతం చతుర్వింశత్యహస్రకం,
 ఏతదావరణోపేతం పూర్వామ్నాయం భజామ్యహం.
 మూలాధారే భజన్మంత్రే పూర్వామ్నాయ మనూన్ ప్రియే.

2. దక్షిణామ్నాయము

తథైవ దక్షిణం ద్వారం యజురామ్నాయ రూపకం|
 భోగినీనామ సా దేవీ దక్షిణామ్నాయ దేవతా||

వామదేవుని ముఖంనుండి శైవాగమాలయిన కోటి మంత్రాలువచ్చినాయి. ఇది దక్షిణామ్నాయము యజుర్వేద పూర్వకము దీనికి అధిదేవత భోగిని

సాభాగ్యవిద్యా బగళా వారాహ పటుక వ్రథా
 శ్రీతిరస్కరిణీ ప్రోక్తా మహామాయా వ్రక్తిర్రితా,
 అఘోరం శరభం ఖడ్గరావణం వీరభద్రకం.
 రోద్రం శాక్తం పాశుపతాద్యవ్రతప్రాదిభైరవం,
 దక్షిణామూర్తిమంత్రాద్యా శ్రైవాగమ సముద్భవాః
 వామదేవముభోద్భూతాః కోటిమంత్రా వరాననే,
 పూర్వసీతస్థితా దేవి దక్షిణామ్నాయదేవతాః
 ద్విసహస్రంతు దేవ్యస్తాః పరివారసమన్వితాః
 భైరవాదిపదద్యుంధ్యం భజే దక్షిణ ముత్తమం
 స్యాధిష్ఠానే న్యరేణ్వేవి దక్షిణామ్నాయ ముత్తమం.

3. పశ్చిమామ్నాయము

సామ వేదమయం చాత్ర పశ్చిమద్వార మీరితం|
 కుబ్జికాభ్యా మహాదేవి పశ్చిమద్వార దేవతా||

అఘోరునిముఖంనుండి పశ్చిమామ్నాయమైన వైష్ణవాగమాలకుోటి మంత్రాలు వచ్చినాయి. సామవేద పూర్వకమయిన పశ్చిమామ్నాయానికి అధిదేవత కుబ్జిక

శ్రీవిద్యారహస్యము
 లోపాముద్రా మహాదేవీ అంబా చ భువనేశ్వరీ
 అన్నపూర్ణా కామకలా నర్తసిద్ధి ప్రదాయినీ,
 మదరసం వైసతేయం కార్తవీర్యం నృసింహకం.
 వామత్రయం రామమంత్రం గోపాలం సౌరమేవ చ,
 ధన్వంతరం చేంద్రజాల మింద్రాది సురమంత్రకం.
 దత్తాత్రేయం ద్వాదశాష్టై నైష్ఠవాగమచోదితాః.
 అఘోరముఖసంభూతాః మదంకాః కోటిసంఖ్యా కాః.
 ఏతా జాలంధ్ర పీఠస్థాః పశ్చిమామ్నాయదేవతాః.
 దూత్యాది చ చతుష్షష్ఠిః సిద్ధాంతం త్రిసహస్రకం.
 అమ్నాయం పశ్చిమం వందే సర్వదా నర్తకామదం,
 మణిపూరేన్మరేద్దేవి పశ్చిమామ్నాయజం మనుం.

4. ఉత్తరామ్నాయము

అథర్వణమయం . తద్వ దుత్తరామ్నాయ మీరితం
 కాళికాఖ్యా మహాదేవీ ఉత్తరద్వార దేవతాః
 తత్పురుషునిముఖం నుంచిశ్రీవిద్యాఖ్యమైన ఉత్తరామ్నాయ మంత్రాలు రెండు
 కోట్లువచ్చినాయి. అథర్వణవేద పూర్వికమయిన ఉత్తరామ్నాయానికి అధిదేవత కాళిక.

తురీయాంబా మహార్కా చ అశ్వరూఢా తథైవ చ.
 మిశ్రాంబా చ మహాదేవీ శ్రీమద్వాగ్వాదినీ అపి.
 దుర్గా కాళీ దహచ్ఛండి నకులీ చ పుళిందినీ,
 రేణుకాలక్ష్మీవాగీశో మాతృకాద్వాన్త్య యంవరా.
 పంచామ్నాయసమోపేతం శ్రీవిద్యాఖ్యం మదంశజం,
 ముఖాత్తత్పురుషాజ్ఞాతా ద్వికోటీమంత్రనాయకాః.
 ఏతాశ్చద్వానపీఠస్థాః శృక్తాగమ సముద్భవాః
 ద్విసహస్రస్తు దేవ్యస్తాః పరివారయుతాః సైయే.
 ముద్రాదినవకం చైవ సిద్ధానాం నవకం తథా,
 వీరావళీ చ నవకం భజేదామ్నాయ ముత్తమం.
 అనాపాతాభే పుర్రవ్య ముత్తరామ్నాయ ముత్తమం.

శ్రీవిద్యారహస్యము

5. ఉర్వామూయము

చతుర్వేదమయః సాక్షాదూర్వామూయస్సమీరకః॥

ఉర్వామూయస్య సంప్రాప్త దేవతా చండ భైరవీ॥

ఈశానుని(శివుని)ముఖం నుంచిఆత్మానంద ప్రదాయమైన కోటిమంత్రాలువచ్చినాయి.ఇది ఉర్వామూయము. చతుర్వేద సమన్వయము. దీనికి అధిదేవత చండభైరవి.

పరాపరా చ సా దేవీ పరా శాంభవమేవ చ.

ప్రాసాదం దహరం హంసం మహావాక్యాదికం పరం.

పంచాక్షరం మహామంత్రం తారకం జన్మతారకం.

ఈశానముఖసంభూతా స్వార్థ్యానంద ప్రదాయకాః.

కోటిపంఖ్యా మహాదేవి మద్రూపాస్పర్శసిద్ధిదాః.

ఏతాశాంభవపీఠస్థా స్పృహప్ర సరినారితాః.

ఆరాధ్య మాలినీపూర్వం మండలాంతం తభైవ చ.

సాయుజ్య హేతుకం విత్యం వందే చోర్వకలాత్మకం.

ఉర్వామూయస్య ఛ మనూనాజ్ఞంతే తు విభావయేత్.

పూర్వశ్చ పశ్చిమశ్చైవ దక్షిణశ్చేతర స్రథా॥

6. అనుత్తరామూయము

ఉర్వామూయశ్చసంవైతే మోక్షమార్గాః ప్రకీర్తితాః॥

ఉర్వత్పూర్వత్యధర్మాణామూర్వామూయః ప్రశస్యతే॥

ఉర్వామూయం విజానీయా త్వాన్ నౌక్షైకపాథసమ్॥

పూర్వామూయః స్పృష్టిరూపః స్థితిరూపశ్చ దక్షిణః ।

సంహారః పశ్చిమోదేవి తిరోధాన స్తథోత్తరః॥

ఉర్వామూయ స్తతోదేవి తథానుగ్రహరూపకం॥

అనుత్తరా వరాంబా సా శ్రీమత్ప్రపురసుందరీ॥

కాగా అనుత్తరామూయ మంత్రాలు సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుని ముఖంనుంచే విచ్చినాయి.

ఈరకంగా శివుని ముఖంనుంచి ఏడుకోట్లమంత్రాలువచ్చినాయి.ఏటన్నింటినీ

శంకరభగవత్పాదులవారు వ్రపంచపార పంగ్రహంలో నిక్షిప్తంచేశారు

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఊర్వ్య శ్రీపాదుకా పూర్వం చరణాంతం గురోః క్రమాత్
 స్మర్తవ్యా పాదుకా పూర్వం చరణం తదనంతరం,
 పంచాంబా నవనాథాంబా మూలవిద్యా తతఃపరం
 ఆధారవిద్యాషట్కం చ పునరంఘ్రిద్యయం క్రమాత్,
 శాంభవీ చాథ పృల్లేఖా సమయాపరబోధినీ,
 కౌళపంచాక్షరీ పంచ దళార్థా ను త్రరాత్మికా,
 షోడశీ పూర్తివిద్యా చ మహాత్రిపురసుస్థరీ.
 పశ్చాదనుత్తరం వందే పరబ్రహ్మస్వరూపిణీం.
 అనుత్తరామ్నాయమనూన్యండలాంతం యథాక్రమం,
 నవకోటిమహామంత్రాన్ ద్యాదశాంతే సదాస్మరేత్.
 శుచిర్యాప్యశుచిర్యా 2 పి గచ్ఛన్ తిషన్ స్వపన్నపి,
 మంత్రికశరణో విద్యాన్యనసా 2 పి సదా స్మరేత్.
 తత్తత్ప్రిథ్వీ చ సాహస్రం జపేత్పాదకపుంగవః.

శ్రీవిద్య అన్నప్పుడు శ్రీ అనేది గౌరవవాచకం కాదు. శ్రీ అంటే మహాకాళి, శ్రీ అంటే మహాలక్ష్మి శ్రీ అంటే మహానరస్వతి.

శ్రీమహావిష్ణువు యోగనిద్రలో ఉన్నప్పుడు మధుకైటభులనే అసురులు మదోన్మత్తులై బ్రహ్మనువధించటానికి వచ్చారు. అప్పుడు, ఆ అసురులను సంహరించటంకోసం బ్రహ్మచేత స్తుతింపబడినది మహాకాళి. ఈమె ఇంద్రనీలముల కాంతులు వెదజల్లుతూ పది ముఖములుకలిగి పదిచేతులయందు ఖడ్గము, శూలము, భుసుండి, మానవశిరస్సు, శంఖము మొదలైన ఆయుధములు ధరించి ఉంటుంది. ఈదేవి రూపము ప్రకృవుటలో ఇవ్వబడింది.

మహాకాళాధ్యానము

ఖడ్గం చక్రగదేమచావరిఘాన్ శూలంభుశుక్టీం శిరః
 శఙ్ఖం సన్ధధతీం కరైన్రీనయనాం సర్వాజ్ఞభూషావృతామ్,
 యాం హస్తం మధుకైటభౌ జలజభాస్తుష్టావ సుస్తే హరౌ
 నీలాశ్మద్యుతిమాన్యపాదదశకాం సేవే మహాకాళికామ్॥

మహిషాసురుని సంహరించినది మహాలక్ష్మి. ఈమెవ్రవాళ (వగదవు) వర్ణముతో వ్రకాశిస్తూత నవద్వైనిమిది చేతులతో అక్షమాల, గండ్రగొడ్డలి, గద, బాణము, వజ్రాయుధము, కమలము, ధనుస్సు, కలశము, దండము, శక్తి, ఖడ్గము, డాలు, శంఖము, ఘంట, పానపాత్ర, శూలము, పాశము, చక్రముధరించి తామరపూవుపై కూర్చుని ఉంటుంది. ఈదేవి రూపము ప్రకృవుటలో ఇవ్వబడింది

శ్రీవిద్యారహస్యము

మహాలక్ష్మీధ్యానము

ఓం అక్షరకృరశుం గదేమకులిశం వద్మం ధనుః కుణ్డికాం
 దణ్డం శక్తిమసిం చ చర్మ జలజం ఘణ్డాం సురాభాజనమ్।
 శూలం పాశనుదర్శనే చ దధతీం హస్తైః ప్రవాళ ప్రభాం
 సేవే సైరిభమర్ధినిమిహ మహాలక్ష్మీం సరోజస్థితామ్॥

శుంభనిశుంభులను సంహరించినది మహాసరస్వతి. ఈమె చంద్రుని వలె స్వచ్ఛమైన తెల్లనికాంతితో ప్రకాశిస్తూ ఎనిమిది చేతుల యందు ఘంట, శూలము, నాగలి, శంఖము, రోకలి, చక్రము, ధనుస్సు, బాణములు ధరించి ఉంటుంది. ఈమె రూపము ప్రకృపుటలో ఇవ్వబడింది.

మహాసరస్వతీధ్యానము

ఘణ్డాశూలహలాని శఙ్ఖముసలే చక్రం ధనుః సాయకం
 హస్తాభైర్దధతీం ఘనాస్తచిలనచ్చీతాంశుతుల్యప్రభామ్।
 గౌరీదేహనముద్భవాం త్రిజగతామాధారభూతాం మహా-
 పూర్వామత్ర సరస్వతీమనుభజే శుమ్భాదిదైత్యాద్ధినిమ్॥

ఈరకంగా ఉన్న మహాకాళి, మహాలక్ష్మి మహాసరస్వతులస్వరూపమైన జగదంబ, వరాహుని అయిన రాజరాజేశ్వరిని గురించి తెలియచేసేది శ్రీవిద్య. ఆమెపాశము, అంకుశము, పుండ్రేక్షుచాపము పుష్పబాణముధరించి అష్టమినాటిచంద్రుని అభరణంగా శిరస్సునధరించి ఉంటుంది.

రాజరాజేశ్వరీ ధాన్యమ్

చతుర్భుజేచంద్రకళానతంసే కుచోన్నతే కుంకుమరాగశేషే
 పుండ్రేక్షుపాశాంకుశ పుష్పబాణహస్తే నమస్తే జగదేకమాతః
 ఈ దేవిరూపము ప్రకృపుటలో ఇవ్వబడింది. సౌందర్యలహరిలో చెప్పినట్లుగా

చతుష్పాద్యై తంత్రైః సకల మతిసంధాయ భువనం
 స్థిత వ్రత్రచ్చిద్ధి ప్రసవ పరతంత్రైః వశువతిః ।
 పునస్త్యన్నిర్భంధా దఖిల పురుషార్థైకఘటినా
 వ్యతంత్రం తే తంత్రం క్షితితల మవతీతర దిదమ్॥

“దేవా నీవుచెప్పిన తంత్రాల ద్వారా నాభక్తులు విహింబంధాలలోకూరుకు పోతున్నారు. వారిని ఉద్ధరించి వారికి మోక్షంప్రసాదించటానికి ఏదైనా ఇంకొక మార్గము చూపవలసినది” అని పార్వతీ దేవి వరమివ్వజ్ఞ ఆదగ్గా, శివుడుమోక్షప్రదమైన శ్రీవిద్యా తంత్రాన్ని బోధించాడు అని

మమీకాళి

మహాలక్ష్మీ

శ్రీవిద్యారహస్యము

చెప్పబడింది, ఈశ్వరాన్ని పరిశీలిస్తే లోకంలో కేవలం కామ్యవాదులు, మోక్షవాదులు అనిరెండు రకాలవారున్నారు. వీరి ఆచారవన్యవహారాలను బట్టి దేవీ ఉపాసకులను మూడు రకాలుగాచెప్పవచ్చు.అవి

1. కాశ్మీరపద్ధతి	-----	శుద్ధదక్షిణాచారము దీనినే
సమయాచారము అంటారు.
2.వంగదేశపద్ధతి	-----	వామాచారము
3. కేరళపద్ధతి	-----	మిశ్రమాచారము

కాని ప్రస్తుతం వాడుకలో ఉన్నవి.

1.కౌళాచారము,	2. సమయాచారము
3. మిశ్రమాచారము	4. వామాచారము

అసలుఉపాసనలోఉన్నవి.రెండే.పద్ధతులు 1 . సగుణోపాసన 2 నిర్గుణోపాసన

నిర్గుణోపాసన :- నిరాకారుడు నిర్గుణస్వరూపుడు అయినవాడు పరబ్రహ్మ.మహర్షులు,, పీఠాధిపతులు ఈ ఉపాసన చేస్తారు. ఓంకారము వీరి మంత్రము. ఇందులో ఐం క్లీం సౌః ద్రాం ద్రీం బ్లాం అనేబీజాలు ఉన్నాయని చెప్పబడుతోంది, వీరిఆరాధన జ్ఞాన,మోక్షపరంగా ఉంటుంది.సాయుజ్యమే వీరి లక్ష్మము.

ఐంకారఃప్రణవాక్షరశ్చ వదనం ద్రాం ద్రీం కుచావేష్టితం
క్లీం నాభి.స్థితగుహ్య మంతరంగతం బ్లాంకార మూరుద్యయం
సౌః కారేణతు పంచబాణసదృశం బిందూకపుష్పద్యుతిం
ధ్యాయేద్యర్థ విభూషితస్య పులకో గంగాప్రవాహోద్రవం॥

సగుణోపాసన :- సగుణబ్రహ్మను గురించి చెప్పే తంత్రాలను ఆగమాలు అంటారు. క్రియతోకూడిన మంత్రశాస్త్రాన్ని తంత్రము అంటారు.

ఆగమాలలోవైష్ణవాగమాలు, శైవాగమాలు,శక్త్యాగమాలు అని మూడు రకాలున్నాయి. శక్తిని జగన్మాతగా, పరదేవతగాచెప్పేఆగమాలను శక్త్యాగమాలు అంటారు. వీటిలో

1. సాత్వికాగమాలను	-	తంత్రాలనీ,
2. రాజసాలను	-	యామళాలనీ,
3. తామసాలను	-	రామరాలనీ

అంటారు. అశ్వక్రాంతేరథక్రాంతేవిష్ణుక్రాంతేవసుంధరా,వింధ్యపర్వతాలను ఆధారంగాచేసుకుని భారతదేశాన్ని మూడుభాగాలుగాచేశారు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

1. అశ్వక్రాంతము- వింధ్యనుంచి శ్రీలంకవరకుగలప్రాంతము దీనిలో తంత్రాలున్నాయి
2. రథక్రాంతము- వింధ్యనుంచి నేపాల్మీదుగాచైనావరకు గలప్రాంతము దీనిలో తంత్రాలున్నాయి
3. విష్ణుక్రాంతము :- వింధ్యనుండి చిట్టగాంగువరకు గలప్రాంతము. దీనిలో తంత్రాలున్నాయి. వీటిలో కొన్ని తంత్రాలు రెండు, మూడు ప్రాంతాలకు కూడా వర్తిస్తాయి. ఇతర తంత్రాల వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

1. అశ్వక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు

1. భూతశుద్ధి	17. యోగతంత్ర	33. కామిని	49. భూతేశ్వర
2. గుప్తదీక్ష	18. ధర్మకతంత్ర	34. మోహిని	50. గాయత్రీ
3. బృహత్సార	19. తత్త్వచింతామణి	35. మోహన	51. విశుద్ధేశ్వర
4. తత్త్వసార	20. విందుతంత్ర	36. సమీరణ	52. యోగార్థవ
5. వర్ణసార	21. మహాయోగిని	37. వామకేశ్వర	53. భేరుండ
6. క్రియాసార	22. బృహద్యోగిని	38. మహావీర	54. మంత్రచూడామణి
7. గుప్తతంత్ర	23. శివద్యాన	39. చూడామణి	55. యంత్రచూడామణి
8. గుప్తసార	24. సంపద	40. గుర్యార్థన	56. విద్యుద్బలత
9. బృహత్పదాల	25. శూలిని	41. గోప్య	57. భువనేశ్వరి
10. బృహన్నిర్వాణ	26. మహామాలిని	42. తీక్ష	58. లీలావతి
11. నిర్దతంత్ర	27. మోక్ష	43. మంగల	59. బృహచ్చీనా
12. కాలతంత్ర	28. బృహన్మాలిని	44. కామరత్న	60. కురంజ
13. శివతంత్ర	29. మహామోక్ష	45. గోపలీలామృత	61. జయరాధామాధవ
14. సారాత్సార	30. బృహన్మోక్ష	46. బ్రహ్మాండ	62. ఉజ్జ్వలక
15. బృహత్కంకాలిని	31. గోపతంత్ర	47. చీనా	63. ధూమావతి
18. గౌరీతంత్ర	32. భూతలిని	48. మహానిరుత్తర	64. శివ

2. రథక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు.

1. చిన్మయ	17. బృహద్యోని	33. యోగసర్వోదయ	49. శాక్తిగామనర్వస్య
2. ముక్తి స్వస్థాక్ష	18. బ్రహ్మజ్ఞాన	34. యక్షిణీతంత్రము	50. సంహార
3. మహిమమర్గని	19. గరుడ	35. స్వరోదయ	51. అచారసార
4. మాతృకోదయ	20. వర్ణవిలాస	36. జ్ఞానభైరవ	52. చీనాచార
5. హంసమహేశ్వర	21. బాలవిలాస	37. అకాశభైరవ	53. నదామ్నాయ
6. మేరుతంత్ర	22. పురశ్చరణచంద్రిక	38. రాజరాజేశ్వరి	54. కరాళభైరవ
7. మహానీల	23. పురశ్చరణరసోల్లాస	39. దేవతి	55. శంఖ

మహాసూరస్వతి

రాజరాజేశ్వరీ

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. మహానిర్వాణ	24. పంచదశి	40. సారస	56. మహాలక్ష్మి
9. భూతదామర	25. పిచ్చిల	41. ఇంద్రజాల	57. కైవల్య
10. దేవదామర	26. ప్రపంచసార	42. కృకలానదీపిక	58. కులనద్ధావ
11. దీజచింతామణి	27. పరమేశ్వర	43. కంకాశమాలిని	59. నిర్దికద్ధారి
12. ఏకజాత	28. నవరత్నేశ్వర	44. కాలోత్తమ	60. కృత్సర
13. వాసుదేవరహస్య	29. నారదీయ	45. యక్షదామర	61. కాలభైరవ
14. బృహద్గౌతమీయ	30. నాగార్జున	46. నరస్పతి	62. ఉద్ధామరేశ్వర
15. వర్ణద్ధర్మి	31. యోగసార	47. శారద	63. మహాకాల
16. చాయాసీల	32. దక్షిణామూర్తి	48. శక్తిసంగమ	64. భూతభైరవ

.3. విష్ణుక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు

1. సిద్ధిశ్వర	17. నిత్యా	33. మాలిని	49. భావచూడామణి
2. కాళితంత్ర	18. శివాగమ	34. రుద్రయామళ	50. దేవప్రకాశ
3. కులార్జున	19. దాముందా	35. బృహత్శ్రీక్రమ	51. కామాఖ్య
4. జ్ఞానార్జున	20. ముందమాళా	36. గవాక్ష	52. కామధేను
5. నీలతంత్ర	21. హంసమహేశ్వర	37. సుకుముదిని	53. కుమారి
6. ఫేట్యారి	22. నిరుత్తర	38. విశుద్ధేశ్వర	54. భూతదామర
7. దేవ్యాగమ	23. కులప్రకాశక	39. మాలినివిజయ	55. యామళ
8. ఉత్తర	24. దేవీకల్ప	40. సమయాచార	56. హృదయామళ
9. శ్రీక్రమ	25. గాంధర్వ	41. భైరవి	57. విశ్వసార
10. సిద్ధియామల	26. శ్రీయాసార	42. యోగినిహృదయ	58. మహాకాల
11. మత్స్యసూక్త	27. నిబంధ	43. భైరవ	59. కులోద్ధీశ
12. సిద్ధసార	28. స్వతంత్ర	44. సనత్కుమార	60. కులముత
13. సిద్ధిసారస్వత	29. సంమోహన	45. యోని	61. కుంభిక
14. వారాహ	30. తంత్రరాజ	46. తంత్రసార	62. తంత్రచింతామణి
15. యోగిని	31. లలితా	47. నవరత్నేశ్వర	63. కాశీవిలాస
16. గణేశ విమర్శిని	32. రాధా	48. కులచూడామణి	64. మాయంత్ర

చతుష్టితంత్రాది మాత్యదాముత్రమానిచ' ఈతంత్రాలన్నింటిలోనూ 64తంత్రాలు మాత్రమే దేవిపూజకు ఉపయోగపడుతాయి. ఇవన్నీ కామ్యప్రదాలు. కాబట్టి, మోక్షప్రాప్తికి ఏదైనా ఒకటి చెప్పుమని సార్వధి అడిగినప్పుడు శివుడు శ్రీవిద్యతంత్రము చెప్పాడు. ఇంతకీ శ్రీవిద్య తంత్రము అంటే ఏది? శంకరభగవత్పాదుల తరువాత శ్రీవిద్యలోని స్థాపకులైంది. తులు ఇద్దరు కనిపిస్తున్నారు. వారు. 1. లొల్లా లక్ష్మీధరులు. 2. భాస్కరాచార్యులు. లక్ష్మీధరుని మతంత్రకారము శ్రీవిద్య అంటే పంచదశిమహామంత్రము. కాని భాస్కరరాయచారి ప్రకారము

శ్రీవిద్యారహస్యము

వామకేశ్వరతంత్రమే శ్రీవిద్యాతంత్రము. శ్రీవిద్యకు ప్రామాణికాలుగా చెప్పబడే గ్రంథాలు మొత్తం ఆరుదాకా ఉన్నాయి. అవి.

1. వారాయణభట్టు వ్రాసిన	నప్తకతి భాష్యము
2. శంకరాచార్యులవారి	సౌందర్యలహరి
3. శంకరులే వ్రాశారని చెప్పబడుతున్న	లలితాత్రికతి భాష్యము.
4. భాస్కరరాయలవారు వ్రాసిన	1. లలితనహస్రనామభాష్యము
	2. వరివస్యారహస్యము.
	3. సేతు బంధము.

పై ఆరింటిలోనూ భాస్కరరాయల వారు వ్రాసిన మూడు గ్రంథాలు శ్రీవిద్యకు ప్రస్తానత్రమముగా చెప్పబడుతున్నాయి. శ్రీవిద్యకు ప్రామాణికాలుగా చెప్పబడుతున్న ఆరు గ్రంథాలలోనూ, మూడు భాస్కరరాయలవారివే, కాబట్టి వారి మతాన్ననుసరించి వామకేశ్వర, తంత్రమే శ్రీవిద్యాతంత్రము అని చెప్పబడింది.

3. శ్రీచక్రము- మోనవదేహము.

శ్రీ అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి మహానరస్వతుల స్వరూపము. చక్రము అంటే యంత్రము లేదా నివాసస్థానము. మొత్తం మీద శ్రీచక్రము అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి మహానరస్వతుల యొక్క స్వరూపమైన ఆ పరాభూతిక యొక్క సామ్రాజ్యము లేదా నివాసస్థానము. మానవదేహము నవధాతువుల వలన నిర్మితమైంది. వాటిలో ఐదు శక్తి ధాతువులు కాగా నాలుగు శివధాతువులు.

త్యగ వృజ్ఞాన మేధో 2 స్థిధాతవ శక్తి మూలకాః

మజ్జ, శుక్ల, ప్రాణ, వీర్య ధాతవ శ్చివమూలకాః

పై శ్లోకాన్ని బట్టి చర్మము, రక్తము, మాంసము, మెదడు, ఎముకలు అనేవి శక్తిధాతుమూలకాలు కాగా, మజ్జ, శుక్లము, ప్రాణము జీవము శివధాతువులని చెప్పబడుచున్నవి.

నవధాతురయం దేహో నవయోని నముద్భవః

దశమీయోని రే కైవ పరాశక్తి వైదీశ్వరీ॥

అనే ఈశ్వరచనాన్ని బట్టి మానవదేహము నవయోనుల వలన వుట్టి, నవధాతు మయమై ఉన్నది. దీనిలో పదవ యోని అవరమేశ్వరియే. శ్రీచక్రంలో ఉన్న తొమ్మిది చక్రాలు, మానవదేహంలోని తొమ్మిది ధాతువులకు ప్రతీకలు. అంతే కాకుండా మానవ దేహంలో నవరంద్రాలున్నాయి. అలాగే శ్రీచక్రంలో నవావరణలున్నాయి. అందుచేతనే శ్రీచక్రానికి మానవదేహానికి సామ్యము చెప్పబడింది. శ్రీచక్రంలోని నవావరణలను, మానవ దేహంలోని వివిధ అవయవాలతో పోల్చటం జరిగింది.

లైందవమ్ బ్రహ్మరంద్రంచ, మస్తకం చ త్రికోణకమ్.

లలాటేష్టారవత్రంచ, భువోర్మధ్యేదశారకమ్

ఐహిర్గళారం, కంఠేచ మన్యశ్రం వృదయం భవేత్

నాభౌచ, వసువత్రంచ, కట్యం ధౌడశవత్రకమ్

వృత్తత్రయంచ ఊరుభ్యాం, వధ్వాంభూపురత్రయమ్॥

శ్రీచక్రంలోని వివిధ అవరణలు, మానవదేహంలోని వివిధభాగాలతో ఈ క్రిందివిధంగా సమన్వయంచెయ్యబడ్డాయి.

బిందువు	-	బ్రహ్మరంద్రము
త్రికోణము	-	తలముందుభాగము
అష్టారము (అష్టకోణము)	-	లలాటము
అంతర్గళారము	-	జ్రూమధ్యము
ఐహిర్గళారము	-	కంఠము

శ్రీవిద్యారహస్యము

చతుర్దశారము	-	హృదయము.
అష్టదశము	-	నాభి
షోడశదశము	-	కటిప్రదేశము
వృత్తత్రయము	-	శిరువులు
భూపురము	-	పాదాలు.

అయితే కొన్ని తంత్రాల ప్రకారము ఈనమన్వయం వేరుగా ఉంది

శ్రీచక్రం బ్రహ్మరంద్రేతు, సువృత్తంచక్రికోణకమ్
 లలాటేష్టారకంచక్రం, భువేర్మధ్యే దశారకమ్
 బహిర్దశారకంరేతు, మన్వన్త్రంహృదయేభవేత్
 కుక్షౌతుప్రథమవృత్తం, వాభ్యామష్టదశాంఘజమ్
 కట్యాంద్యతీయం వలయం, స్వాధిష్ఠానే కల్యాణకమ్
 తస్యై ధస్తాత్తృతీయం, మూలాధారే చతురశ్రకమ్॥
 ద్వితీయంభూపురంజంఘే, తృతీయం వామజంఘకే
 త్రిపురేశ్రీమహాయంత్రం సృష్టి న్యాసవిధిక్రమాత్॥

బిందువు, త్రికోణము	-	బ్రహ్మరంద్రము
అష్టకోణము	-	లలాటము
అంతర్దశారము	-	భ్రూమధ్యము
బహిర్దశారము	-	కంఠము
చతుర్దశారము	-	హృదయము
ప్రథమవృత్తము	-	కుక్షి
అష్టదశము	-	నాభి
ద్వితీయవృత్తము	-	కటిప్రదేశము
షోడశదశము	-	స్వాధిష్ఠానము
తృతీయవృత్తము	-	స్వాధిష్ఠానానికి క్రిందిభాగము
చతురస్రంలోనిప్రథమరేఖ	-	మూలాధారము
చతురస్రంలోనిద్వితీయరేఖ	-	కుడిపిక్క
చతురస్రంలోనితృతీయరేఖ	-	ఎడమపిక్క

ఈ రకంగా శ్రీచక్రంలోని వివిధ అవరణలు మానవదేహంలోని వివిధ భాగాలతో సమన్వయంచెయ్యబడ్డాయి. మానవ దేహము తామిధాతువులతో కూడి ఉన్నది. వీటివే

శ్రీవిద్యారహస్యము

యోనులు అంటారు. శ్రీచక్రము తొమ్మిది చక్రములనమూహమై ఉన్నది. అందుకే శ్రీచక్రాన్ని 'నవయోగ్యాత్మకము' అంటారు. ఈ నవయోనులు నవధాతువులకు ప్రతీకలు. కొమికంఠంలో చెప్పినట్లుగా

త్వగస్పృహ్ణాంవ మేదస్థో ధాతవ శక్తి మూకాః

మజ్జా శుక్ల ప్రాణజీవధాతవశ్శీవమూలకాః॥

ఏటిలో చర్మము, రక్తము, మాంసము, మెదడు, ఎముకలు శక్తిధాతువులు, మజ్జ, పీర్వము, ప్రాణము, జీవము శివధాతువులు.

నవధాతురయం దేహో నవయోని సముద్భవః

దశమి యోని రేక్షైవ పరాశక్తి స్తథీశ్వరీ॥

ఈదేహమునవయోనులవలనపుట్టి, నవధాతుమయమై ఉన్నది. దీనిలో పదవధాతువుపరమేశ్వరి.

మానవదేహంలో జ్ఞానేంద్రియాలు ఐదు, కర్మేంద్రియాలు ఐదు, మనస్సు మొత్తం పదకొండు ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి. పరబ్రహ్మ స్వరూపుడైన ఈశ్వరుడు లోకాలను ఉద్ధరించాలనే ఉద్దేశ్యంతో, తానే ద్రి పురుషులుగా, గురుశిష్యులుగా రూపాంతరంచెంది శ్రీవిద్యను దేవికి ఉపదేశిస్తూ ఇలా అన్నాడు.

శ్రీచక్రం త్రిపురసుందర్యా బ్రహ్మాండాకారమీశ్వరీ,

సంచభూతాత్మకం చైవ తన్నాతాత్మకమేవచ॥

ఇంద్రియాత్మక మేవంచ, మనస్తత్త్వాత్మకంతథా

మాయాది తత్త్వ రూపంచ, తత్త్వాపితంచ బైందవమ్॥

ఇక్కడ శ్రీచక్రము బ్రహ్మాండముతో పోల్చి బడింది. ఈ చరాచరజగత్తు అంతా శ్రీచక్రంలో ఇమిడి ఉన్నది. సృష్టికి వంచభూతాలు తన్నాతలు మూలమై ఉన్నాయి, వాటియొక్క తత్త్వాలు శ్రీచక్రంలో చేర్చబడ్డాయి. ఈ రకంగా శ్రీచక్రం వికాలవిశ్వంతో పోల్చబడింది. అలాగే మానవదేహంలో ఉన్న జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు అనబడే పదకొండు ఇంద్రియాల తత్త్వాలు శ్రీచక్రంలో చేర్చబడటంచేత శ్రీచక్రము మానవదేహంతో పోల్చబడింది. అందుకనే శ్రీచక్రపూజ చేసినట్లైతే, ఈచరాచర జగత్తునూ, విశ్వమానవాళిని కుడా పూజించినట్లే.

శ్రీచక్రము - షట్కణాలు :

శ్రీచక్రంలో శివచక్రాలు వాలుగు, శక్తి చక్రాలు ఐదు మొత్తం తొమ్మిది చక్రాలున్నాయి. మానవదేహంలో షట్కణాలున్నాయి. ఈ షట్కణాలకు శ్రీచక్రంతో ఐక్యతనే 'వాదబిందు ఐక్యత' అంటారు. ఇక్కడనాదము అంటే శ్రీచక్రము, బిందువు అంటే షట్కణాలనమూహము. ఈ విషయాన్ని చైరవ యామళంలో ఈవిధంగా అన్నాడు

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణ మష్టకోణం చ దశకోణద్వయం తథా
మనుకోణం చతుష్కోణం, కోణచక్రాదిపట్టక్రమాత్॥
మూలాధారంతథాస్వాధిష్ఠానం చ మణిపూరకమ్ ।
అనాహతం విశుద్ధాఖ్య మాఞ్ఞా చక్రంవిదుర్ముఖాః॥

త్రికోణముయొద్దలైన చక్రాలన్ని ఆధారాది పట్టుకాలతో ఐక్యతపొందుతున్నాయి. శ్రీచక్రములోని తొమ్మిది చక్రాలు, మానవ దేహంలోని పట్టుకాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉంటాయి.

శ్రీచక్రంలోని తొమ్మిది చక్రాలు.

1. బిందువు
2. త్రికోణము
3. అష్టకోణము
4. అంతర్దశారము
5. బహిర్దశారము
6. చతుర్దశారము
7. అష్టదశము
8. పోడశదశము
9. భూపురత్రయము

మానవదేహంలోని పట్టుకాలు

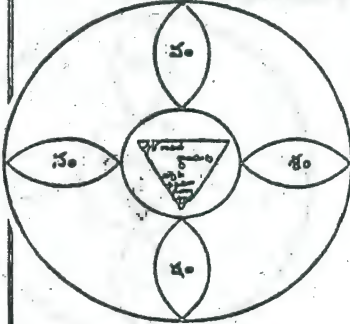
1. మూలాధారము
2. స్వాధిష్ఠానము
3. మణిపూరము
4. అనాహతము
5. విశుద్ధచక్రము
6. అజ్ఞాచక్రము.
7. సహస్రారము

శంకరభగవత్పాదుల వారి వరమగురువైన గౌడపాదులవారు తమ ముఖగోదయస్తుతిలో నాడబిందుఐక్యతను ఈ విధంగా చెప్పారు.

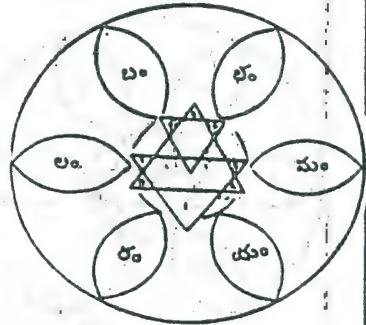
త్రికోణం చాధారం, త్రిపుర తమతే స్థార మనఘే
భవేత్స్వాధిష్ఠానం, పునరపి దశారమ్ మణిపూరమ్
దశారం తే సంవిత్కమల, మథ మన్యస్థ క్రముమే
విశుద్ధం, స్వాదాఞ్జశివ ఇతి తతే బైందవ గృహమ్॥

1. ఆధారచక్రానికి	-	త్రికోణంతో ఐక్యత
2. స్వాధిష్ఠానానికి	-	అష్టకోణంతో ఐక్యత
3. మణిపూరానికి	-	అంతర్దశారంతో ఐక్యత
4. అనాహతానికి	-	బహిర్దశారంతో ఐక్యత
5. విశుద్ధచక్రానికి	-	చతుర్దశారంతో ఐక్యత
6. అజ్ఞాచక్రానికి	-	అష్టదశము, పోడశదశములతో ఐక్యత

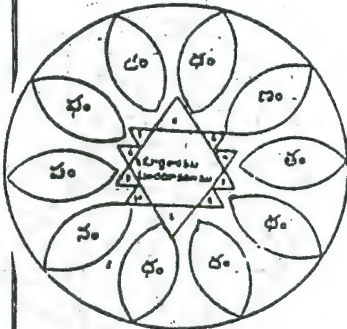
కౌశమతానుసారము శ్రీచక్రము - షట్చక్రాల ఐక్యత

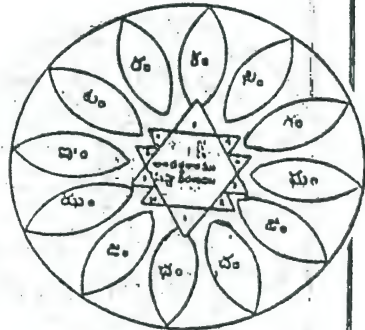
కౌశాచక్రము.

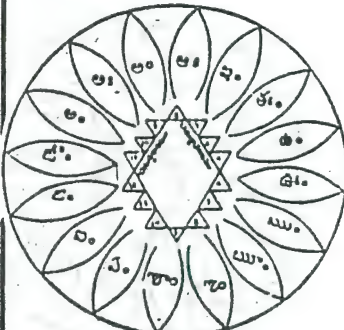
బాలాచక్రము.

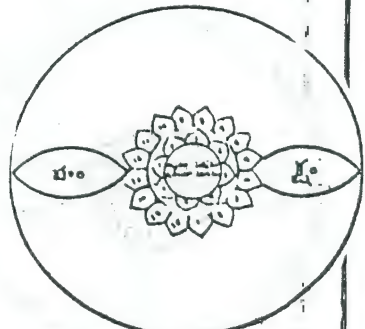
మానసాచక్రము.

అనాచక్రము.

వజ్రాచక్రము.

అజ్రాచక్రము.

శ్రీవిద్యారహస్యము

7. నహస్రానికి	- చతుర్దశరహితమైన భూపురంతో
8. స్వాదిష్ఠానానికి పైభాగంలో	- బ్రహ్మగ్రంధి
ప్రథమవృత్తము
9. అనాహతానికి పైభాగంలో	- విష్ణుగ్రంధి
ద్వితీయవృత్తము
10. ఆఞ్చాచక్రానికి పైభాగంలో	- రుద్రగ్రంధి
తృతీయవృత్తము

ఇదికొళచారుల సమన్వయము అని కొందరి వాదన. కొందరుసమయ మతస్థుల ప్రకారము శ్రీచక్రము - షట్చక్రాల ఐక్యత ఈ విధంగా ఉంటుంది

1. మూలాధారానికి	- భూపురంతో ఐక్యత
2. స్వాదిష్ఠానానికి	- చతుర్దశరంతో ఐక్యత
3. మణిపూరానికి	- ఐహర్దశరంతో ఐక్యత
4. అనాహతానికి	- అంతర్దశరంతో ఐక్యత
5. విశుద్ధచక్రానికి	- అష్టకోణంతో ఐక్యత
6. ఆఞ్చాచక్రానికి	- త్రికోణంతో ఐక్యత
7. నహస్రానికి	- బిందువుతో ఐక్యత
8. రుద్రగ్రంధి	- ప్రథమవృత్తముతో ఐక్యత
9. విష్ణుగ్రంధి	- ద్వితీయవృత్తముతో ఐక్యత
10. బ్రహ్మగ్రంధి	- తృతీయవృత్తముతో ఐక్యత

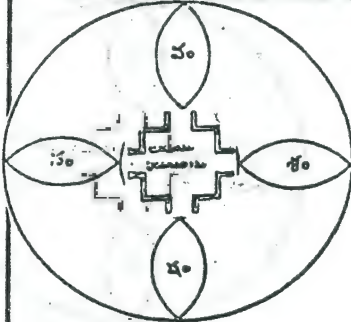
కొళసమయాచారాల ప్రకారం ఈ ఐక్యతను ప్రకృపుటలలో పటములద్వారాచూపటం జరిగింది. ఈరకంగా గనక చూచినట్లైతే, పరదేవతకు ప్రతిరూపంగా మనం పూజించే శ్రీచక్రము, మానవ దేహము, రెండూ ఒకటేకాని వేరుకాదు. అందుకనే శ్రీచక్రపూజ - విశ్వమానవాభిపూజ అని చెప్పబడింది.

శ్రీచక్రవ్యవత్సారి ద్వారాచీ చతుర్వేదరూపాచీ

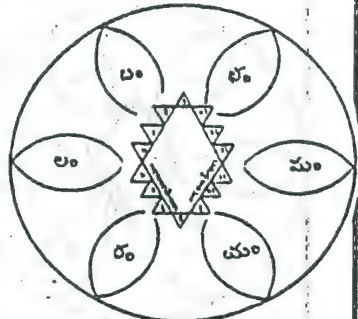
ద్వారప్రవేశవేదవభవతి పరదేవతా సాక్షాత్కారః

శ్రీచక్రముయొక్క నాలుగు ద్వారాలు, నాలుగు వేదాలకు ప్రతీకలు. ఆద్వారములందు గనక ప్రవేశించినట్లైతే పరదేవత సాక్షాత్కారం జరుగుతుంది. ఆద్వారాలలో ప్రవేశించాలంటే, సాధకుడు ప్రాణాయామంచేసి, కుండలినీ శక్తిని నిద్రలేపాలి. అప్పుడు, అది ధ్యాయముఖంగా బయలుదేరి షట్చక్రాలను, గ్రంధిత్రయాన్ని దాటినహస్థారం చేరుతుంది. అప్పుడు సాధకునకు పరదేవతాసాక్షాత్కారముజరుగుతుంది.

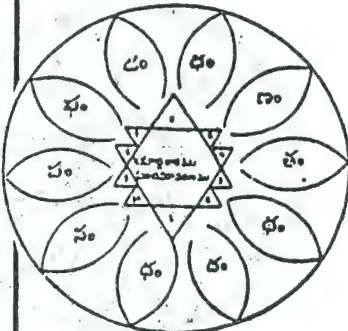
సీమయ్య మతానుసారము శ్రీచక్రము పట్టకాల వివరణ

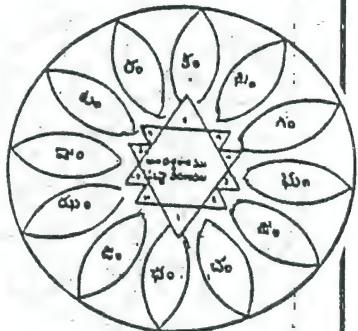
మూలా భారత మలము.

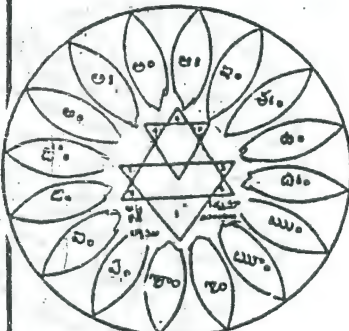
స్వాధిష్ఠాన మలము.

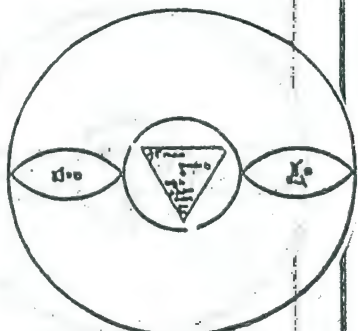
మణి భూరక మలము.

అనాహారక మలము.

అక్షరక మలము.

అక్షరక మలము.

4. శ్రీ చక్రము - శివశక్తి చక్రాలు

చతుర్వి శ్చవచక్రైశ్చ శక్తిచక్రైశ్చ పంచభిః

శివశక్త్యాత్మకం జ్ఞేయం శ్రీచక్రం శివయోగ్యపుః॥

నాలుగు శివచక్రాలతోను, ఐదుశక్తిచక్రాలతోను, మొత్తం తొమ్మిది చక్రములతోను, తొమ్మిది మూలప్రకృతికలతోను శ్రీచక్రము శివశక్తులకు నిలయమై ఉన్నది, శ్రీచక్రాన్ని గురించి శంకరభగవత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిలో ఈ విధంగా అన్నారు.

చతుర్వి శ్రీకజైశ్చవయువతిభిః పజ్జాభిరసి

ప్రభిన్నాభి శ్చమ్యో ర్నవభిరసి మూలప్రకృతిభిః

చతుశ్చత్వారింశ ద్ద్యునుదళ కలాశ్రుతివలయ

ప్రైరేఖాభి పార్థం తవ శరణకోదాః పరిణతాః॥

శ్రీచక్రంలో ఐదుశక్తిచక్రాలు, నాలుగుశివచక్రాలు ఉన్నాయని చెప్పబడింది. దానిలో

ప్రకోణమష్టకోణంచ దశకోణద్వయం తథా

చతుర్థకారం వైతాని శక్తిచక్రాణి పంచశః॥

త్రికోణము, అష్టకోణము, దశాకారయుగ్మము, చతుర్థశకోణము అనే ఐదు శక్తిచక్రాలు.

బిందుశ్చాష్ట దళం పద్మం, పద్మంషోడశపత్రకమ్

చతురస్రంచ చత్వారి, శివచక్రాణ్యమక్రమాత్॥

బిందువు, అష్టదళము, షోడశదళము భూపురత్రయము అనే నాలుగు శివచక్రాలు.

శివచక్రాలకు, శక్తి చక్రాలకు అవినాభావ సంబంధమున్నది. అది తెలిసిన వాడే చక్రవిదుడు. శ్రీచక్రములోని చక్రాలకు, మానవదేహంలోని వట్టుకాలకు అవినాభావసంబంధమున్నదని ముందే చెప్పబడింది. శ్రీచక్రంలో త్రికోణస్వరూపణి శక్తి, బిందుస్వరూపుడు శివుడు. 'తంత్రరాజము' లోచెప్పినట్లుగా శ్రీచక్రములోని నాలుగుద్వారాలు నాలుగు వేదాలకు ప్రతీకలు. అద్వారములందుగనక ప్రవేశించగలిగినట్లైతే పరదేవత సాక్షాత్కారమౌతుంది. లలితా త్రిశతి ఫలశ్రుతి లోశ్రీచక్రాన్ని ఈవిధంగా చెప్పటం జరిగింది.

సతేషాం సిద్ధిదా విద్యా కల్పకోదిశతై రసి

చతుర్విశ్చవచక్రైశ్చ శక్తిచక్రైశ్చ పంచభిః॥

సనచక్రై శ్చనంసిద్ధం శ్రీ చక్రం శివయోగ్యపుః॥

ప్రకోణ మష్టకోణంచ దశకోణద్వయం తథా॥

చతుర్థకారం వైతాని శక్తి చక్రాణిపంచ చః॥

బిందు శ్వాస్తదళం వద్మం వద్మం పోదశవత్రకమ్॥

చతురస్రం చ చత్వారి శివక్రాంత్యనుక్రమాత్॥

త్రికోణే బైందవం శ్లిష్టం అష్టారేష్టదళాంబుజమ్॥

దశారయో ప్సోదశారం భూగృహం భువనాశ్రకే॥

తైవానామపి శాస్త్రానాం చక్రాణాం చ వరస్పరమ్॥

అవినాభావ సంబంధం యో జనాతి ఏచక్రవిత్

త్రికోణరూపిణీ శక్తిర్నిందురూపవరః శివః ॥

శ్రీచక్రము శివాశివులయొక్క శరీరము. అందులో కోణములన్నీ శక్తి చక్రాలు, బిందువు అష్టదళము, పోదశదళము, భూపురము శివచక్రాలు. శివ శక్తి చక్రాలకు అవినా భావసంబంధమున్నది. అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంటుంది.

1. త్రికోణానికి	-	బిందువుతో ఐక్యము.
2. అష్టకోణానికి	-	అష్టదళంతో ఐక్యము
3. దశారయుగ్మముకు	-	పోదశదళముతో ఐక్యము
4. భూపురత్రయముకు	-	చతుర్దశారముతో ఐక్యము.

ఈ రకంగా శివశక్తి చక్రాల సంకేతమునెరిగిన వాడే చక్రవిదుడు. అతడే చక్రసంకేతమును తెలియగలుగుచున్నాడు. త్రికోణస్వరూపిణీ శక్తి, బిందురూపుడు శివుడు. ఈవిషయం తెలియని వారికి ఎన్నిజన్మలనైనామంత్రము సిద్ధించదు. శ్రీచక్రంలోని శివశక్తి చక్రాల అవినాభావ సంబంధాన్ని భైరవయామళంలో వివరించటం జరిగింది.

త్రికోణే బైందవం శ్లిష్టమష్టారే ష్టదళాంబుజమ్॥

దశారయో ప్సోదశారమ్ భూగృహం భువనాశ్రకే॥

ఇదేవిషయాన్ని గౌడపాదులవారు తమసుభగదయస్తుతిలో ఈవిధంగా అన్నారు.

“త్రికోణే వృత్తత్రితయ, మిభకోణే వసుదళం

కళాశ్రం మిక్రారే భవతి భువనాశ్రే చ భువనమ్॥

చతుశ్చక్రం తైవం నివవతి భగే శాస్త్రకముమే

ప్రధానైక్యం పోదాభతిచ తయోః శక్తిశివయోః॥

గౌడపాదులవారు శ్రీచక్రంలో బిందువుకు బదులుగా వృత్తత్రయాన్ని చెబుతున్నారు. మొత్తం మీద నాలుగు శివచక్రాలు, ఐదు శక్తిచక్రాలు ఉన్నాయన్నారు. అవి ఒక దానితో ఒకటి ఈవిధంగా అంతర్భావంపొందుతున్నాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

1. త్రికోణముతో	-	వృత్తత్రయము
2. అష్టకోణముతో	-	అష్టదశము
3. దశారయుగ్మంతో	-	షోడశదశము
4. చతుర్దశారంతో	-	భూపురము

ఇచ్ఛద శక్తి త్రికోణ రూపిణి, శివుడు బిందురూపుడు ఇది అర్ధనారీశ్వరతత్వానికి ప్రతీక. అర్ధనారీశ్వరుడు అంటే ఒకే మూర్తిలో ఎడమభాగం దేవిఅని, కుడిభాగం ఈశ్వరుడు అనీకాదు. శివశక్తులు, అప్రకృతి పురుషులు మమైకంచెందటమే అర్ధనారీశ్వర తత్వము. అంటే ఏదో ఒకభాగంలో కాకుండా అణువణువులోను నగభాగం న్రి అయితే మిగిలిననగభాగం పురుషుడు, ఈవిషయమే శ్రీచక్రంలోని శివ, శక్తి చక్రాల ఐక్యత చెప్పటంద్వారా మరొకసారినిరూపించటం జరిగింది. ఇది భారతీయకుటుంబ వ్యవస్థకుప్రతీక.

Sri Umamaheswara Murthy
శ్రీ ఉమాచహేశ్వరమూర్తి

5. శ్రీచక్రము - వృత్తాలు

శ్రీచక్ర లేఖనంలో సంప్రదాయభేదాలనేకమున్నాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి వృత్తాలు. అనలు శ్రీచక్రంలో వృత్తాలున్నాయా? ఉంటే ఎన్ని ఉన్నాయి? వాటి ఉపయోగం ఏమిటి? అనేవి మనముందు నిలచే అతిపెద్ద ప్రశ్నలు, వీటిమీద చాలమంది తాముచెప్పిందే నైననది, మిగిలినవన్నీ తప్పులని అభిప్రాయపడుతుంటారు. దీనిలో నిజానిజాలు ఎంతవరకు అవేవిషయాలు చూద్దాం.

సంప్రదాయాలను గనక ఒకసారి పరిశీలించి నట్లైతే అనలు శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎన్ని ఉందాని అనేది మొదటి ప్రశ్న. శ్రీచక్రంలో ఉండవలసిన వృత్తాలు మూడు అని కొందరు, నాలుగు అని కొందరు చెబుతుండగా ప్రతి ఆవరణ తరువాత మొత్తం ఎనిమిది వృత్తాలవరకు శ్రీచక్రంలో గీయబడి ఉన్నాయని పుష్పగిరిపీఠ ఆస్థాన విద్వాంసులు శ్రీ ఇంద్రకాండీ విశ్వనాథంగారు చెబుతున్నారు, కాని ఎక్కువ గ్రంథాలలో వృత్తాలు మూడు. అనిచెప్పటం మాత్రం జరిగింది, కాబట్టి శ్రీచక్రంలో మూడు వృత్తాలు మాత్రమే ఉంటాయని నిర్ధారించవచ్చు. అయితే ఇది కుడా సంప్రదాయాన్ని బట్టి మారుతున్నట్లుగా తెలుస్తోంది. సంప్రదాయాలలో ముఖ్యమైనవి 1 హయగ్రీవ, 2 అనందభైరవ, 3 దక్షిణామూర్తి సంప్రదాయాలు

1 హయగ్రీవ సంప్రదాయ వృత్త శ్రయం నలిఖ్యతే. తత్రార్చనం నభవతి|

హయగ్రీవ సంప్రదాయంలో వృత్తశ్రయం గీయబడదు. దానికి పూజలేదు.

2. అనంద భైరవ సంప్రదాయ వృత్త శ్రయం లిఖ్యతే తస్యార్చనం న భవతి.

అనందభైరవ సంప్రదాయంలో వృత్త శ్రయం గీస్తారు. కాని దానికి పూజలేదు.

3. దక్షిణా మూర్తి సంప్రదాయ వృత్త శ్రయం లిఖ్యతే. పూజ్యతే చ.

దక్షిణామూర్తి సంప్రదాయంలో వృత్త శ్రయం గీస్తారు. దానికి పూజకుడా ఉంది. అయితే శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎక్కడున్నాయనేదే ప్రశ్న.

విందుత్రికోణ వసుకోణ దళారయుగ్మ

మన్యశదళ పంయుత దౌడళారమ్

వృత్తప్రి భూపురయుతం పరిత కృతుర్ధ్వాః

శ్రీచక్రమేత దురితం పరదేవతాయాః

ఈ శ్లోకం ప్రకారము శ్రీచక్రంలో వృత్తశ్రయం దౌడళదళానికి, భూపురశ్రయానికి మధ్యన ఉన్నది.

విందు త్రికోణ కాష్ఠానతారయుగ లోకకోణ వృత్తయుతం

వసుదళవృత్త, కళాదళవృత్త త్రిమహాగృహం భజే చక్రమ్॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ శ్లోకం ప్రకారము శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు చతుర్దశారం తరువాత ఒకటి, అష్టదశం తరువాత ఒకటి, పాదశదశం తరువాత ఒకటి ఉన్నాయి. శంకరభగవత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిలో

చతుర్వి శ్రీకదై శ్చవయువతిభిః పఞ్చభిరపి
వ్రభిన్నాభి శ్చమ్యో ర్మనభిరపి మూలవ్రకృతిభిః
చతుశ్చత్వారింశ ద్వసుదళ కలాశ్రవ్రవలయ
ప్రరేఖాభి స్సార్థం తవ శరణకోదాః పరిణతాః॥

శ్రీచక్రాన్ని వివరిస్తూ పాదశరముతరువాతనే వృత్తత్రయం ఉండాలని తీర్మానించారు. శ్రీవిద్యకు మూలపురుషుడుగా చెప్పబడే గౌడపాదాచార్యులవారుతమ సుభగదయస్తుతిలో,

ప్రకోదైరష్టారం త్రిభిరపి దశారం పముదభూ
ర్దశారం భూ గేహదపిచ భువనాశ్రం పమభవత్
తతః 2 భూవ్నాగారం వ్యవతిదల మస్మా స్త్రివలయం
చతుర్థ్యః ప్రాకారత్రితయ మిదమేవాంబ శరణమ్॥

ఈ శ్లోకం ప్రకారము శ్రీచక్రంలో త్రికోణము, అష్టకోణము, దశారయుగ్మము, చతుర్దశారము అనేవిశక్తి చక్రాలు కాగా అష్టదశము, పాదశదశము, వృత్తత్రయము భూపురము అనేవి శివచక్రాలు. ఇక్కడ వృత్తత్రయము పాదశదశము తరువాతనే ఉన్నది.

‘కామకలావిలాసము’ లోని 34వ సూత్రంలో వృత్త భూపురాలని వివరిస్తూ
విందుత్రయమయ తేజస్త్రితయ వికారస్థితాని వృత్తాని,
భూవిందుత్రయమేతత్పశ్యంత్యాది త్రిమాతృ విశ్రాంతిః .

శ్రీచక్రద్వారకశ్రుతిలో “వృత్తత్రయంచ ధరదీప్తదవత్రయంచ” అనిచెప్పబడింది శ్రీచక్రలెఖనంలో పాదశదశకమలంతరువాత వృత్తత్రయము, తరువాత భూపురత్రయముగీయట మనేది శిష్టపరంగా ఉన్నది.

కొంతమంది వృత్తాలు విడివిడిగా ఉంటాయని, అలాగనక రేకపోయినట్లైతే అష్టదశము, పాదశదశములనుగీయటంసాధ్యంకాదని, అందుచేత వృత్తాలు విడివిడి గానేఉండాలని వాదిస్తున్నారు కాని ఇదిసరికాదు. కామకలావిలాసంలో వృత్తత్రయాన్నిగీయటాన్నే ఇక్కడ ‘వృత్తాని’ అనటంజరిగింది. ఈ వృత్తత్రయము పశ్యంతి రూపమైన యోనిచక్రస్థ కోణవిందువగు రక్తశుక్ల, మిశ్ర విందువులతేజస్సు, సూర్యచంద్రాగ్ని మండలములు ఈవృత్తత్రయంగా ఉన్నాయని చెప్పబడింది.

సైశ్లోకాలు పరిశీలించినట్లైతే శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయము పాదశదశం తరువాతనే ఉందని కొందరు, కాదు మూడువృత్తాలు విడివిడిగా ఉన్నాయని కొందరుచెప్పినట్లుగా

తెలుస్తోంది. ఈవాదనలకు తంత్రాలుకుడా కొంతవరకుదోహదం చేశాయి.

శ్రీచక్రాన్నిమానవదేహంతో పోల్చేటప్పుడు వృత్తత్రయాన్ని గురించెప్పటంజరిగింది.

వృత్తత్రయం చూడటాన్నివద్ధ్యాం భూపురత్రయమ్ అనిచెప్పటం వల్ల శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయము మానవదేహంలోని ఊరుద్వయంతో పోల్చబడింది. అంటే మూడు వృత్తాలు ఒకచోట ఉన్నాయన్న మాట. కాని వేరొకతంత్రంలో ఈ రకంగా చెప్పబడింది.

కుక్షౌతు ప్రథమవృత్తం, నాభ్యామష్టదశాంఘజమ్

కట్యాంద్యితియవలయం, స్వాధిష్ఠానేకలాశ్రకమ్

తస్యాధస్తాత్ తృతీయం, మూలాధారే చతురస్రకం

కుక్షిభాగము

- ప్రథమవృత్తము

నాభి

- అష్టదశము

కటిభాగము

- ద్వితీయవృత్తము

స్వాధిష్ఠానము

- పాదశదశము

స్వాధిష్ఠానంక్రింద

- తృతీయవృత్తము

మూలాధారము

- చతురస్ర ప్రథమరేఖ

దీనినిబట్టి మూడువృత్తాలు విడివిడిగా అష్టదశముపైన ఒకటి, అష్టదశము తరువాత ఒకటి, పాదశదశము తరువాత ఒకటి ఉన్నాయని తెలుస్తోంది.

అలాగే శ్రీచక్రాన్ని షట్చక్రాలతో సమన్వయ వరచేటప్పుడు గ్రంథిత్రయాన్ని వృత్తత్రయంతో పోల్చటంజరిగింది. వంచదశీమహామంత్రంలోని హ్రీంకారాలు గ్రంథిత్రయంతో పోల్చబడ్డాయి. గ్రంథిత్రయము వృత్తత్రయంతో పోల్చబడింది. గ్రంథిత్రయంకాని, వృత్తత్రయంకాని ఒకచోటకాకుండా విడివిడిగా ఉంటాయి కాబట్టి శ్రీచక్రంలో వృత్తత్రయంకుడా విడివిడిగా ఉండాలనేది వీరి వాదన. ఇవన్నీ సంప్రదాయభేదాలు. అయితే కొంతమంది మాత్రం ఇదితప్ప అవి మొండిగావాదిస్తూ, తమవాదనకు బలంచేకూరటానికి అనేకనిదర్శనలు శాస్త్రపరమైనవికూడా చెబుతున్నారు, ఇక్కడగుర్తించవలసిన విషయం ఏమంటే ప్రతివాదన కీతగిన ఆధారం ఉంటుంది, కాబట్టి శుష్కవాదనలు కట్టిపెట్టి, దిన్న సంప్రదాయాలున్నప్పుడు గురు సంప్రదాయాన్నేపాటించాలనే ఆర్యోక్తిని అనుసరించాలి.

శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ అవి ఎక్కడ ఉన్నప్పటికీ ఒక్క గౌడ పాదులుతప్ప, మిగిలినవారెవరూ వాటిని నవావరణాలలో చేర్చలేదు, వాటికి పూజలేదు, చాలాగ్రంథాలలో చక్రసంజ్ఞ కూడా ఇవ్వబడలేదు. అందుచేత వృత్తాంశు శ్రీచక్రనిర్మాణంలో ఒక భాగంగానే గుర్తించాలి. బహుశః ఆయాచక్రాలలో ఉండే దేవతల పరిధి, నిర్ణయించి

ఉంచటానికే ఈవృత్తాలు ఏర్పరచి ఉంటారని వుప్పుగిరి పీఠ ఆస్థాన విద్వాంసులు శ్రీ ఇంద్రకంటి విశ్వనాథంగారు అంటున్నారు. కాని శ్రీచక్రంలోని మూడు వృత్తాలు, వంచదశమహామంత్రంలోని మూడు ప్రాంకారాలకు ప్రతీకలుగా చెప్పబడుతున్నాయి. శ్రీవిద్యకు ప్రస్థానత్రయంగా చెప్పబడే

1. సౌభాగ్య భాస్కరము (లలితానమన్రనామావళికివ్యాఖ్య)

2. వరివస్యారహస్యము

3. సేతుబంధము. లనువ్రాసిన భాసురానందులవారు తమ 'సర్వసాక్షి' గ్రంథము' అనేగ్రంథంలోని 99,100 శ్లోకాలలో శ్రీచక్రము, వంచదశమహామంత్రమునుండి వుట్టింది అన్నారు.

కత్రితయాదీ కారాద్విందుర్భూత స్త్రీ మేచక్రే
హృల్లేఖాభిర్యత చక్రత్రితయం హకారాభ్యామ్
ఏకారేణచ తత్పరచక్రే జాతే సకారాభ్యామ్
చతురశ్రాది లకారై రేవం విద్యాక్షరేణ చక్రవిః ।

వంచదశ మహామంత్రము (శ్రీవిద్య) నందలి

1. మూడు క కారములు, ఈకారమువలన	-	శ్రీచక్రంలోని దిందువు,
2. మూడుప్రాంకారములవలన	-	త్రికోణము, అష్టకోణము
3. రెండు లకారములు, ఏకారమువలన	-	అంతర్దశారము,
బహిర్దశారము, చతుర్దశారము
4. రెండుసకారములవలన	-	అష్టదశము, షోడశదశము
5. మూడులకారములవలన	-	భూపురత్రయమువుట్టినాయి.

ఇక్కడవృత్తత్రయము దేనివలన వట్టినదనేవిషయం చెప్పలేదు.

ఈ రకంగా శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయం మీదబిన్నాబి ప్రాయాలున్నాయి. అవి నవావరణలో చేర్చబడలేదు, ఎక్కి పూజకూడా లేదు. అందుచేత, వాటి మీదచర్చకు తావియ్యకుండా, ఈవిషయం గురునంద్రదాయాన్ని పాటించటమే మంచిది.

6 శ్రీచక్రము - బిందువు

శ్రీచక్రంలో ప్రధానమైనది బిందువు. ఇది తొమ్మిదవ ఆవరణ అయిన సర్వానందమయ చక్రం. ఇక్కడ శివశక్తులు విహదిస్తూ ఉంటాయి. 'యోగివీ హృదయంలో' త్రికోణంలో బిందువున్నదని చెప్పబడింది. పరాపశ్యంతులు బిందుత్రికోణాలుగా ఉన్నాయి "త్రికోణరూపిదీ శక్తిః బిందురూపరశ్మివః" అనిచెప్పటంవల్లరెండూ ప్రకాశవిమర్శాంశలుగా ఉన్నాయి "లలితాశిశి" ఫలశ్రుతి భైరవయామళము వంటిగ్రంథాలలో "త్రికోణే బైందవంశ్చిష్టమష్టారేష్టదళాంబుజమ్॥ అనిచెప్పబడింది. అంటే బిందువు త్రికోణంలో ఉన్నదని అర్థం. ఈ విషయం అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు. కౌళనమయాచారాల్లో అర్చనా భేదంమాత్రమేఉన్నది, కాని బిందువుమాత్రంత్రికోణంలోనే ఉన్నది. అయితే లోల్లా లక్ష్మీధరులు మాత్రం శ్రీచక్రలేఖనంలోనే భేదం చెబుతున్నారు. వీరిమతానుసారం కౌళాచార సంప్రదాయంలో బిందువు త్రికోణంలో ఉంటుంది కాని సమయమతానుసారము బిందువుచతుష్కోణము లేదా షట్కోణములో ఉంటుంది. దీనికి కారణము, బిందువుచంద్రమండలంలో ఉంటుంది, ఆచంద్ర మండలం చతుష్కోణాకారంలో ఉంటుంది అన్నారు. అయితే భాస్కరరాయలవారికోపాటుగా మిగిలిన వారందరూ కౌళసమయాచారాల్లో బిందువుత్రికోణంలోనే ఉన్నదని అంగీకరిస్తున్నారు మరి ఆత్రికోణంఎక్కడ ఉంటుంది?

దేవీపూజలో కౌళసమయాచారాలున్నాయని ముందేచెప్పటంజరిగింది. కౌళాచారులు చతుర్విధపురుషార్థాలలోను అర్థకమాలకే ప్రాధాన్యమునిస్తారు వీరికి పారమార్థికదృష్టి లేదు. షట్పుత్రాలలో ఆధారస్వధిష్ఠానాలయందే వీరు దేవినిపూజిస్తారు, వీరిలో ఒకతెగనారు ప్రత్యక్ష త్రికోణాన్ని పూజిస్తారు. అంటే స్త్రీయోనిని ప్రత్యక్షత్రికోణంగాభావిస్తారు. అందులో ఉన్న మన్మథ చత్రమే బిందువు అని వీరి నమ్మకం అందుకే వీరి పూజ, ఆచారాలు అనైదికములు నీతి బాహ్యములు. వీరి మతానుసారము ఆధారచక్రంలోనేత్రికోణమున్నది. శ్రీచక్రాన్ని షట్పుత్రాలతో అనుసంధానం చేసేవ్వారు భైరవయామళంలోఈ విధంగాచెప్పబడింది.

త్రికోణమష్టకోణంచ దశకోణద్యయంతథా

మమకోణంచతుష్కోణం చ కోణచక్రాతిషట్కోణమాత్.

మూలాధారం తథాస్వాధిష్ఠానం చమదిపూరికమ్.

అనాపాతం విశుద్ధాభ్యా మాఙ్గాచక్రం విదుర్బుధాః॥

శ్రీచక్రంలోని త్రికోణము మొదలైన చక్రాలు మూలాధారము మొదలైన షట్పుత్రాలతో అంతర్భావంపొందుతున్నాయి. గౌడపాదుల వారు తమసుభగోదయస్తుతిలో

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణందాధారంత్రిపుర విమలేష్వర మనఃఘే
భవేత్స్వాధిష్ఠానం పునరపి దశరం మదిపురమ్
దశరం తే సంవిక్రమల మథ మన్వన్తకముమే
విశుద్ధం స్వాదాజ్ఞాశివజతి తతో బైందవగృహమ్॥

దీనిని బట్టి శ్రీచక్రము - షట్పక్షాలవక్యత ఈవిధంగాఉన్నది.

1. ఆధారచక్రానికి	-	త్రికోణంతోవక్యత
2. స్వాధిష్ఠానానికి	-	అష్టకోణంతోవక్యత
3. మణిపూరానికి	-	అంతర్దశారంతో వక్యత
4. అనాహతానికి	-	బహిర్దశారంతో వక్యత
5. విశుద్ధచక్రానికి	-	చతుర్దశారంతో వక్యత
6. అజ్ఞాచక్రానికి	-	అష్టదశము, పౌడశదశములతో వక్యత
7. సహస్రారానికి	-	భూపురంతోవక్యత

దీనినిబట్టి ఆధారచక్రంలోనే త్రికోణమున్నదనితెలుస్తోంది, కొలచారులు ఆధారస్వాధిష్ఠానాలతరువాతనేబ్రహ్మగ్రంథిని చెబుతారు.

సమయాచారులది పారమార్థికదృష్టి. జ్ఞానము, వైరాగ్యము, జన్మరహిత్యము అనేవి వీరిప్రధాన లక్ష్యాలు. వీరి మతంప్రకారము బిందువు బ్రహ్మరంధ్రంలోనే ఉంటుంది.

'బైందవం బ్రహ్మరంధ్రంవ మన్తకంవ త్రికోణమ్' అనటంచేత బ్రహ్మరంధ్రమందు బిందువు ఉన్నదని మన్తకమేత్రికోణమని చెప్పబడుతోంది. "శ్రీచక్రంబ్రహ్మరంధ్రేతు, మన్తకంవత్రికోణమ్" బ్రహ్మరంధ్రంలోనే బిందువు, త్రికోణము ఉన్నాయి. వీరిమతానుసారము అజ్ఞాచక్రానికొపైభాగాన బ్రహ్మగ్రంథిఉంటుంది. ఇదే చంద్రమండలం. సమయాచారులలో కొంత మంది ప్రకారము చంద్రమండలం వృత్తాకారంలో ఉంటుంది. కాబట్టి బిందువు వృత్తంలో ఉంటుంది.ఈవిధంగా శ్రీచక్రంలోని బిందువు త్రికోణంలో ఉన్నదని, చతుష్కోణంలో ఉన్నదని, వృత్తంలో ఉన్నదని, తిన్నవాదనలు,నంద్రదాయాలు ఉన్నాయి. ఈరకంగా తిన్ననంద్రదాయాలున్నప్పుడు గురునంద్రదాయాన్ని మాత్రమేపాదించాలని అర్హ్వాక్.

బిందువేళవచక్రమా?

శ్రీచక్రంలో నాలుగుశివ చక్రాలు, ఐదు శక్తి చక్రాలు ఉన్నాయని అప్పగంథాలలోను చెప్పబడింది. చైరవయామళంలో చెప్పినట్లుగా

త్రికోణమష్టకోణంవ దశకోణద్వయంతథా
చతుర్దశరం చైతాని శక్తిచక్రాదీవంచవః

త్రికోణము, అష్టకోణము దశరయుగ్మము, చతుర్దశరము అనే ఐదు శక్తి చక్రాలు
బిందుకృష్టదళంవద్దం, వద్దంబోడశవక్రత్వమ్
చతురస్రం చ త్వాః, శివచక్రాణ్యమక్రమాత్॥

బిందువు అష్టదళము, షోడశదళము, భూపురము అనే నాలుగు శివచక్రాలు. దాదాపుగా
అన్ని గ్రంథాలలోనూ శివశక్తి చక్రాలు ఒకేరకంగా ఉన్నాయి. కాని గౌడపాదుల వారు తమ
మభగదయస్తుతిలో ఈవిధంగా అన్నారు.

త్రికోటైరస్థారం త్రిభిరపిదశారం నముదభూ
ర్దశారం భూగేహదపిచ భువనాశ్రం నమభవత్ ॥
తత్ 2 భూన్నాగారం స్పృశిదలమస్మా త్రివలయమ్
చతుర్థ్యః ప్రాకారత్రితయమిదమేవాంబ శరణమ్॥

త్రికోణము, అష్టకోణము, దశరయుగ్మము, చతుర్దశరము అనే ఐదు శక్తిచక్రాలు.
అష్టదళము, షోడశదళము, వృత్తత్రయము భూపురము అనే నాలుగు శివచక్రాలు. శ్రీవిద్యకు
మూలగ్రంథంగా చెప్పబడే సుభగదయస్తుతిలో శివచక్రాలు చెప్పటవ్వుడు వాటిలో బిందువుకు
బదులుగా వృత్తత్రయము చెప్పటం జరిగింది. అలాగే శివ శక్తి చక్రాల ఐక్యము చెప్పటవ్వుడు

త్రికోటేతు వృత్తత్రితయ మిభకోటే నమదళం
కళాశ్రం మిత్రారే భవతి భువనాశ్రే చ భువనమ్
చతుశ్చక్రం తైవం వివసతి భగే శక్తికముమే
ప్రధానైక్యం బోధా భవతి చ తయోః శక్తి శివయోః ॥

1. త్రికోణం	-	వృత్తత్రయము ఐక్యత
2. అష్టకోణం	-	అష్టదళము ఐక్యత
3. దశరయుగ్మము	-	షోడశదళము ఐక్యత
4. చతుర్దశరం	-	భూపురము ఐక్యత పొందుతున్నాయి.

అని చెప్పటం జరిగింది. అంటే గౌడపాదులవారి ప్రకారము శ్రీచక్రములో బిందువులేదు.

బిందువు స్థానంలో వృత్తత్రయము చెప్పబడింది.

ఈరకంగా చూచినట్లయితే భూపురము, వృత్తత్రయము, షోడశదళము, అష్టదళము
అనబడే శివచక్రాలు వెలుపల, కోణదూపంలో ఉన్న శక్తి చక్రాలు లోపల ఉన్నాయి. ఈ రకంగా
శివచక్రాలు వెలుపల, శక్తి చక్రాలు లోపల విడివిడిగా ఉండటం శాస్త్ర సమ్మతం కాదు.

అందుచేత శివచక్రాల యొక్క శక్తిని బిందువులో నిక్షిప్తంచేసి, ఆ బిందువును
త్రికోణం మధ్యలో ఇమడ్చటం జరిగింది. దీనివల్ల శివశక్తి చక్రాలు వేరువేరుగా ఉండే దోషం

పోయిందని కొందరి వాదన. ఈ విధంగా జరిగినట్లయితే బిందువుని ఏమని పిలవాలి? ఒకవేళ శివ చక్రాలకు బిందువు ప్రతీక అయినట్లయితే, బిందువు తో కలసి శివచక్రాలు ఐదుకావాలి లేదా, బిందువు ఒక్కటే శివచక్రం కావాలి. అప్పుడు శ్రీచక్రంలోని అవరణలు తొమ్మిదికావు.

శంక ధర్మశాస్త్రాదులవారు శ్రీచక్రంలోని వృత్తాలకు ప్రతీకగా బిందువును ఏర్పాటుచెయ్యటం జరిగింది అన్నారు. దీనివల్ల రెండు వైపులా శివచక్రాలు, మధ్యన శక్తి చక్రాలు ఉంటాయి. అనగా శక్తి చక్రాలకు ఒకవైపున బిందురూపంలో ఒకటి, రెండవవైపున అష్టదశము, పాదశదశము, భూపుర శక్తిము శివశక్తులు ఉంటాయి. దీనివల్ల శివశక్తి చక్రాలు విడివిడిగా ఉండే దోషం ఉంది. ఈ విషయాన్ని శ్రీవిద్యలో నిష్ఠాతులుగా చెప్పబడే లక్ష్మీదరులు, భాస్కరార్యులు మొదలైనవారందరూ అంగీకరిస్తున్నారు.

అయితే శివచక్రంగా చెప్పబడిన వృత్తత్రయంలో ఏమిటి? వృత్తత్రయానికి బదులుగా బిందువు ఏర్పాటు చేయబడి, నవావరణలలోకూడా చేర్చబడింది. కాబట్టి వృత్తత్రయానికి చేసే పూజ బిందువుకు జగుతోంది. వృత్తత్రయం వ్యత్యాసం ఉంది తొలగించబడలేదు. వాటి! అర్చనమాత్రమేదు.

అయితే ఈ వృత్తత్రయాన్ని పంచదశమహామంత్రంలోని మూడు స్త్రీకారాలకు, షట్చక్రాలలోని గ్రంథి త్రయానికి ప్రతీకచెప్పటం జరిగింది. ఈ విషయాన్ని లక్ష్మీదరులు, భాస్కరార్యులు మొదలైనవారందరూకూడా అంగీకరించటం జరిగింది.

7. పరదేవత - గణేశాది రూపాలు

గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగిని, రాశిరూపిణీమ

దేవీం మంత్రమయీం, వామి, మాతృకావీతరూపిణీమ్॥

గణేశరూపిణి, నవగ్రహరూపిణి, నక్షత్రరూపిణి, యోగినిరూపిణి, రాశిస్వరూపిణి, సకలమంత్రరూపిణి, మాతృకావీతరూపిణి అయిన దేవికి నమస్కరించుచున్నాను.

పరదేవత, శ్రీవిద్య, శ్రీచక్రము, గురువు, సాధకుడు ఈ ఐదుగురు ఒక్కటే. ఈ స్పృశి బ్రహ్మమునకు భేదము లేదు . వీరందరు ఒకే జాతి వారు అని చెప్పవచ్చు. వీరందరు ఒకే అమ్ములపాదిలోని బాణాల లాగా సజాతీయులు, సమాన ధర్మాలు కలవారు. ఆ సమానధర్మాలు ఏవి అంటే గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగిని, రాశి, వీతరూపాలు. వీటిలో పంచదశిమహామంత్రానికి, శ్రీచక్రానికి గల గణేశాది రూపాలను వాచేవ్రాయబడిన శ్రీవిద్యాదర్శనము అనే గ్రంథంలో వివరించటం జరిగింది. ఇక్కడ పరదేవతయొక్క సామ్యాలను వివరిస్తున్నాము. భాస్కరరాయలవారు తమ వరివశ్యారహస్యము అనే గ్రంథం లో ఈ విషయాలు వివరించారు.

1. గణేశరూపము :

మాతా నిరుపమ తేజోమయ్యాః స్వప్నా మరీచీరూపాదామ్॥

అవరణ దేవతానా మీశత్వా దుచ్యతే గణేశీం॥

దేవి నిరుపమతేజోమయి. అమె తన గణాలకు, అవరణదేవతలకు అధిపతి కాబట్టి అమె గణేశి అని చెప్పబడుతున్నది.

2. గ్రహరూపము :

ఇచ్ఛా 22 దిప్తివమిష్టి ర్ముఖ త్రయాధ్యా2 నలేస్థ రవివేత్తా॥

ఏవం నవభిర్యో గాద గ్రహరూపే త్యుచ్యతే మాతా॥

దేవి శక్తిస్వరూపిణి. అశక్తులుమూడు. 1 ఇచ్ఛా2జ్ఞాన 3క్రియాశక్తులు. న త్వరజన్మవైరాగుణాలు మూడుగుణములు కలది. సోమనార్యాగ్నులను మూడునేత్రములుగాకలది. ఈతొమ్మిదిగ్రహత్యమున్నది కాబట్టి దేవివనగ్రహరూపిణి అవుతోంది. త్రిశక్తులు అంటే దేవిశరీరంలో

ఇచ్ఛాశక్తి

- శిరస్సు

జ్ఞానశక్తి

- మధ్యభాగము

క్రియాశక్తి

- పాదములు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

బ్రహ్మము విశిష్టమైన గుణములుకలిగి ఉంటుంది. అగుణములే అవయవాలు. అవేసత్వ రజస్తమోగుణాలు. దేవిమాతృకావర్ణయాపిణి అని ముందే చెప్పబడింది. భాషకు ఉన్న అక్షరాలన్నీ నవగ్రహాలకు సంకేతాలు. అవి ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

అక్షరాలు

గ్రహాలు

1. అనుంచి అః వరకు

(అచ్చులు) 16

2. కవర్ణ (5 అక్షరాలు)

3. 'చ'వర్ణ (5 అక్షరాలు)

4. 'ట'వర్ణ (5 అక్షరాలు)

5. 'త'వర్ణ (5 అక్షరాలు)

6. 'ప'వర్ణ (5 అక్షరాలు)

7. యరలవ (4 అక్షరములు)

8. శవసహ (4 అక్షరములు)

9. క్షకారము (ఒక అక్షరము)

మొత్తం అక్షరములు యాభై

- 1. సూర్యగ్రహస్వరూపము

- 2. కుజగ్రహస్వరూపము

- 3. బుధగ్రహ స్వరూపము

- 4. గురుగ్రహ స్వరూపము

- 5. శుక్రగ్రహస్వరూపము

- 6. శనిగ్రహస్వరూపము

- 7. చంద్రగ్రహస్వరూపము

- 8. రాహుగ్రహస్వరూపము

- 9. కేతుగ్రహస్వరూపము

- గ్రహాలు తొమ్మిది.

సంస్కృతభాషకు అక్షరాలు యాభై. 'ల,ళ యోరభేదః' అనిచెప్పటంచేత సంస్కృతభాషలో 'ళ' కారములేదు, కానికొన్నిచోట్ల 'ళ'కారమును కూడా పరిగణనలోకి తీసుకుని అక్షరాలు యాభై ఒకటి అనివ్రాయటం జరిగింది. ఇలా వ్రాసినప్పుడు 'ళ'కారము చంద్రగ్రహస్వరూపమని కొందరు, కేతు గ్రహస్వరూపమని కొందరు వ్రాశారు. అవివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి

.అక్షరములు

సేతుబంధముప్రకారము

అర్థరత్నావళిప్రకారము

గ్రహస్వరూపము

గ్రహస్వరూపము

1. అచ్చులు

సూర్యగ్రహము

సూర్యగ్రహము

2. కవర్ణ

కుజగ్రహము

కుజగ్రహము

3. చవర్ణ

బుధగ్రహము

బుధగ్రహము

4. టవర్ణ

గురుగ్రహము

గురుగ్రహము

5. తవర్ణ

శుక్రగ్రహము

శుక్రగ్రహము

6. పవర్ణ

శనిగ్రహము

శనిగ్రహము

7. యరలళవ

చంద్రగ్రహము

యరల వ

చంద్రగ్రహము

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. శపనహ	రాహుగ్రహము	రాహుగ్రహము
9. క్ష	కేతుగ్రహము	-
శక్త		కేతుగ్రము

ఈవిధంగా దేవిమాతృకావర్ణరూపిణి. మాతృకలుగ్రహస్వరూపాలు. అందుచేత దేవికి గ్రహాత్వం వచ్చింది.

3. నక్షత్రస్వరూపము:

ఇన్ద్రియదశకే నాస్త్రఃకరణ చతుర్దశి యథా శకేన |
ప్రకృతి, పురుష గుణ తత్త్వాతా నక్షత్రరూపా మా తా॥

దేవిశరీరంలో ఉన్న

జ్ఞానేంద్రియాలు (కన్ను, ముక్కు, నాలుక, చెవి, చర్మము)	-	5
కర్మేంద్రియాలు (కాలు, చేయి, వాక్కు, పాయు, ఉపస్థ)	-	5
తన్మాత్రలు (శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధాలు)	-	5
వచనాదులు (వచన, దాన, గమన, విసర్గ, ఆనంద)	-	5
అంతఃకరణ (మనస్సు, బుద్ధిత్రము, అహంకారము)	-	4
తత్త్వములు (ప్రకృతి, పురుష, గుణ)	-	3
ఇవిమొత్తం	-	27

నక్షత్రాలు ఇరవైవిదు. కాబట్టి దేవినక్షత్రరూపిణి అనిచెప్పుబడింది.

దేవి మాతృకావర్ణ రూపిణి. మాతృకలు నక్షత్రాలకు సంకేతాలు. ఆవివరాలు దిగువ

ఇవ్వబడినాయి,

మాతృకలు (అక్షరములు)

నక్షత్రాలు

1. అ ఆ

అశ్వినీ నక్షత్రం

2. ఇ

భరణి నక్షత్రము

3. ఈ ఉ ఊ

కృత్తికా నక్షత్రము

4. ఋ, ౠ

రోహిణి నక్షత్రము

5. ఏ

మృగశిరాక్షత్రము

6. ఐ

అర్ధాశ్లా నక్షత్రము

7. ఓ ఔ

పునర్వసుక్షత్రము

8. క

పుష్యమి నక్షత్రము

9. ఖ గ

ఆశ్లేషా నక్షత్రము

10. ఘ ఙ

మఖక్షత్రము

11. చ	పుబ్బు(పూర్వఫల్గుణి) నక్షత్రము
12. ఛజ	ఉత్తర(ఉత్తరఫల్గుణి) నక్షత్రము
13. ఝ	హస్తా నక్షత్రము
14. ట	చిత్రా నక్షత్రము
15. ఠ	స్వాతి నక్షత్రము
16. డ	విశాఖా నక్షత్రము
17. త	అనూరాధా నక్షత్రము
18. థ	జ్యేష్ఠా నక్షత్రము
19. న	మూలా నక్షత్రము
20. బ	పూర్వాషాఢా నక్షత్రము
21. భ	ఉత్తరాషాఢా నక్షత్రము
22. మ	శ్రవణా నక్షత్రము
23. య	ధనిష్ఠా నక్షత్రము
24. ల	శతభిషము నక్షత్రము
25. వ	పూర్వాభాద్రా నక్షత్రము
26. ష	ఉత్తరాభాద్రా నక్షత్రము
27. అం, అః, శ, క్ష	రేవతి నక్షత్రము

ఈవిధంగా మాతృకలకు, నక్షత్రాలకు సంబంధము ఉండటం చేత దేవినక్షత్రరూపిణి అని అర్థరత్నావళియందు చెప్పబడింది.

4. యోగినీ రూపము:

వరపతి రవికాష్ఠా పటనముద్ర ద్విసంఖ్యైః
రకడబవహ పూర్వై రక్షరైశ్చ స్థితాభిః ॥
డరలకవహవర్గా దాకినీ భిస్తు పదభిః
ర్వచిత తమంతియా కధ్యతే యోగినీతి॥

దేవిశరీరము దాకినీ, రాకినీ మొదలైన యోగినుల పముదాయమై ఉన్నది. దేహంలో ఉండే పట్టుక్రాలలోనూ అకారాది క్షకారాంతము అక్షరాలున్నాయని చెప్పటం జరిగింది వాటిలో వజ్రేశ్వరి మొదలైన దేవతలుంటారు. వారిని దాకినీ, రాకినీ మొదలైన యోగినులు గావెలుస్తారు. ఈదేవతలు సప్తధాతువులకు ప్రతీకలు. అవివరాలు ఈదిగువ ఇవ్వబడినాయి

శ్రీవిద్యారహస్యము

చక్రము పేరు	అక్షరాలు	దేవత పేరు	యోగి పేరు	ధాతువు పేరు.
1. విశుద్ధ చక్రము	అనుంచి అ: వరకు 16	వశైశ్వరి	డాకినీ	త్వక్ (చర్యము)
2. అవాహత చక్రము	కనుంచి త వరకు 12	వాసుదేవి	రాకినీ	రుధిరము
3. మణిపూరకము	డనుంచి ఘ వరకు 10	సయోహిని	లాకినీ	మాంసము
4. స్వాధిష్ఠానము	బ నుంచి ల వరకు 6	సిద్ధేశ్వరి	కాకినీ	మేదస్సు
5. మూలాధారము	వనుంచి స వరకు 4	సిద్ధవిద్యా	పాకినీ	ఎముకలు
6. అజ్ఞాచక్రము	హ శ 2	సిద్ధమాతా	హాకినీ	మజ్జ
7. సహస్రారము	అనుంచి క్ష వరకు 50	యశస్విని	యాకినీ	శుక్లము

పట్టుకొలలో ఉన్న దళాలలో పైన చెప్పిన అక్షరాలతో ప్రారంభమయ్యే పేర్లు కలశక్షులు ఉండగా, అచక్రముమధ్యన పైన చెప్పిన దేవత ఉంటుంది. అదేవతను అక్కడ చూచిన యోగిని 'పేరుతో' పిలుస్తారు, ఈ వివరాలు 'అంతర్భాగము'లో వివరించబడ్డాయి. ఈరకంగా ఉన్న సప్తయోగినులు అదేవిస్వరూపాలే కాబట్టి దేవికి యోగిని స్వరూపము చెప్పడింది.

అయితే యోగినులు డాకినీ మొదలైనవారు కాదు బ్రాహ్మ, మాహేశ్వరి మొదలైన మాతృకలే యోగిని రూపాలు అని ఇంకొక వాదన ఉన్నది.

అక్షరాలకు బ్రాహ్మ మొదలైన మాతృకారూపము చెప్పబడింది. అది ఈక్రింది విధంగా ఉంటుంది.

అక్షరపర్మలు

1. అవర్మ
2. కవర్మ
3. చవర్మ
4. టవర్మ
5. తవర్మ
6. వవర్మ
7. యవర్మ
8. శవర్మ

యోగిని రూపము

- బ్రాహ్మయోగిని
- మాహేశ్వరియోగిని
- కౌమారీ యోగిని
- వైష్ణవీ యోగిని
- వారాహి యోగిని
- మాహేంద్రీ యోగిని
- బాముండా యోగిని
- మహాలక్ష్మి యోగిని

ఈయోగినులంతా దేవిస్వరూపాలే కాబట్టి దేవికి యోగిని రూపం చెప్పబడింది.

5. రాశిస్వరూపము :

పంచభిర్నాగకూర్మైః ప్రాణాపానాది పంచభిః॥

జీవాత్మ పరమాత్మాభ్యాం చైషా రాశి స్వరూపిణీ ॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

వాయువులు రెండు రకాలు. అవి 1. ప్రధాన వాయువులు 2. ఉపవాయువులు.

ఇవి ఒక్కొక్కటి ఐదురకాలు. వెరసివది. జీవాత్మ, పరమాత్మ, లతోకలిసిమొత్తం పన్నెండు. రాశులు పన్నెండు. కాబట్టి దేవికి రాశిస్వరూపంచెప్పబడింది. వాటివివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

వాయువుపేరు	రాశిపేరు
ప్రధానవాయువులు 5	
1. ప్రాణవాయువు	మేషరాశి
2. అపానవాయువు	వృషభరాశి
3. వ్యానవాయువు	మిథునరాశి
4. ఉదాన వాయువు	కర్కాటక రాశి
5. సమానవాయువు	సింహరాశి
ఉపవాయువులు 5	
6. నాగవాయువు	కన్యారాశి
7. కూర్మవాయువు	తులారాశి
8. కృకరవాయువు	వృశ్చికరాశి
9. దేవదత్తము	ధనురాశి
10. ధనుంజయము	మకరరాశి
11. జీవాత్మ	కుంభరాశి
12. పరమాత్మ	మీనరాశి

ఈ రాశులకు అక్షరస్వరూపాలు కుడా చెప్పబడినాయి. అవి ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

అక్షరాలు	రాశిపేరు
1. అఆఇఈ	మేషరాశి
2. ఉఉః	వృషభరాశి
3. ఋ	మిథునరాశి
4. ఏఐ	కర్కాటకరాశి
5. ఓఔ	సింహరాశి
6. అం అః	కన్యారాశి
7. కవర్ణ	తులారాశి
8. చవర్ణ	వృశ్చికరాశి

9. టవర్లు	ధనూరాశి
10. తవర్లు	మకరరాశి
11. వవర్లు	కుంభరాశి
12. యవర్లు	మీనరాశి

ఈరకంగా చూచి: మా, టలుక్ రాశిస్వరూపాలు. దేవుకా టి. అం దుచేత దేవికి రాశికిస్వరూపం చెప్పబడింది.

6. మాతృకాపీఠరూపిణి :

శ్లాఘానికి మూలంగా చెప్పబడే ఋగ్వేదంలో "అదిక్షాస్తమూర్తిః" అంటే అకారమునుంచి క్షకారమువరకు ఉన్న యాభై ఒక్క అక్షరముల రూపరత్నం (2వ అను) చెప్పబడింది. అదే దేవీస్వరూపము. ఈ మాతృకారునుండి దేవీనకల మంత్రశాస్త్రమూ అవిర్భవించి యదు కనే దేవిమంత్రముయి, మాతృకాపీఠరూపిణి అని చెప్పబడుతోంది. వైఖరీవర్గ స్థానాలయిన యాభై ఒక్క పీఠాలు భారతదేశంలోని వివిధ ప్రదేశాలలో ఉన్నాయి. వీటినే మాతృకాపీఠాలు అంటారు. వాటివివరాలు ఈక్రిందివిధంగా ఉన్నాయి.

1. కామరూపము	27. రాజగోహము
2. వారణాసి	28. మేహాపథము
3. నేపాలము	29. కోలాపురము
4. పాండ్రవర్ధనము	30. మేలాపురము
5. పురస్థిరము	31. ఓంకారము
6. కన్యాకుబ్జము	32. జయంతికము
7. పూర్వ సైలము	33. ఉజ్జయిని
8. అర్బుదము	34. చిత్రము
9. అమ్రాతకేశ్వరము	35. క్షీరకము
10. ఏకామ్రము	36. హస్తినము
11. త్రిప్రతము	37. ఓడ్డీశము
12. కామకోటకము	38. ప్రయాగ
13. కైలాసము	39. షష్ఠము
14. భృగునగరము	40. మాయము
15. కేదారము	41. జలేశము
16. పూర్వచంద్రము	42. మలయము
17. సముద్రము	43. అము

శ్రీవిద్యారహస్యము

18. ఓంకారపీఠము	44. మేరువు
19. జాలంద్రము	45. గిరివరము
20. మాలాఙ్గిలము	46. మహేంద్రము
21. కులాంతము	47. వామనము
22. దేవీకోటము	48. హిరణ్యపురము
23. గోకర్ణము	49. మహాలక్ష్మీపురము
24. మారుతేశ్వరము	50. ఓద్యాణము
25. అట్టహాసము	51. భాయాభత్రము
26. విరజము	

ఈయనై ఒక్క పీఠాలకు సమానమైన స్థానాలు శ్రీచక్రంలోను, మానవదేహంలోను కుడా ఉన్నాయి.

శ్రీపర్యతం శిరస్థానే, కేదారంతు లలాటకే।
 వారాహీ మహాప్రాజ్ఞ, భువోర్బ్రాహ్మస్వమధ్యమే॥
 కురుక్షేత్రంకుచస్థానే, ప్రయాగం వ్రాత్పరేరుహే।
 చిదమృతంతు హృన్మధ్యే, అధారేకమలాయమే॥
 అత్మశిర్షం నముత్పుజ్య ఐహి పీఠాని యోనజేత్।
 కంఠస్థనమహారత్నం త్యక్త్యాకాచంవిమార్గతే॥
 శిర్షానితయస్థానాని, దేహానికాష్ఠాదివిర్మితాన్।
 యోగినోనప్రహుజ్యంతే ప్యాత్మ ప్రత్యయకారణాత్॥
 శివమాత్మని చక్షువై ప్రతిమామనయోగినః।
 అజ్ఞానం భావనార్థాయ ప్రతిమాః పరికల్పితాః॥

ఈరకంగాదెప్పటంవలన దేవి మాతృకావర్గ రూపిణి మాతృకాపీఠరూపిణి అయింది. 'అహంబ్రహ్మాస్మి' నేనే పరమాత్మస్వరూపాన్ననే అద్వైతానుభూతిసాధించిన యోగులు మాత్రమేనకలదేవతారూపిణి, నకలతిర్గ స్వరూపిణి, గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగిని, రాశి, మంత్ర, మాతృకాపీఠ రూపిణి అయిన ఆ దేవిని తమశరీరమందే దర్శించి ధ్యానించగలుగుతారు.

8. షట్పత్రాలు

అత్మ ఒక్కటే సత్యము. అదే నిత్యము. అంటే జీవాత్మవేరు, పరమాత్మవేరుకాదు రెండూ ఒకటే. పరమాత్మ యొక్క స్వరూపమే జీవాత్మ. సాధకుడు తనలోని అత్మను అపరమాత్మలో వికళం చెయ్యాలి. అంటే కావలసినది బాహ్యపూజలు కాదు. సగుణారాధన వనికి రాదు. “బాహ్యపూజా వ కర్తవ్యా” అని చెప్పబడింది. బాహ్యపూజచెయ్యటం వల్ల విహికమైన కోరికలు తీరతాయి. అందుకే సాంసారికమైనటువంటి ఇహలోకానికి సంబంధించిన అర్థకామాలు ఒనగూడటానికి బాహ్యపూజలుకావాలి. “అంతరారాధనపరార్తైదికాప్రచ్యవాదివః” వైదికులు, బ్రహ్మవాదులు అయిన జ్ఞానులు, సాయుజ్యం కోరేవారు, అంతరారాధన మాత్రమే చేస్తారు. అంతరారాధన అంటే సాధకుడు తన శరీరంలోనే పరమాత్మను ఆవాహన చేసి, తానే పరమాత్మ అనే భావంతో షట్పత్రభేదనం చేసినహాస్థానంలో పరమాత్మను దర్శించాలి. దీనికి గాను శిష్యుడు గురువుగారి వద్ద ఆశ్రయముజు శుద్ధనవమినాడు రాత్రిపూట గురువునకు పాదాభివందనం చేసినప్పుడు, గురువు శిష్యుని తలమీదచేయి ఉంచి మళ్ళీ ఉపదేశం చేస్తాడు. దీన్నే హస్తమస్తక సంయోగము అంటారు. అప్పుడు గురువుగారు తన శిష్యునికి షట్పత్రభేదనము, చతుర్విదైక్య సంధానము ఉపదేశిస్తాడు. వాటిని గళగళ నిరంతరాభ్యాసం చేస్తే భగవత్పాతాళారం కలుగుతుంది. చతుర్విదైక్యము, షడ్విదైక్యములను నాచే వ్రాయబడిన శ్రీవిద్యాదర్శనములో వివరించటం జరిగింది.

మానవదేహంలో అరవైఆరు ఎముకలు, దబ్బెరెండు వేలనాడులు, అర్ధశేరు రక్తము, ఒకమణుగు నాలుగు సేర్లు మాంసము, అరసొలశ్లేష్మము సోలెడుపైత్యము, ముప్పైమూడు కోట్ల రోమాలు, ముప్పైమూడుమూరలు వ్రేగులు ఉంటాయి. వీటిలో అంతరారాధనకు కావలసినవిషట్పత్రాలు. ఈ చక్రాలు గుడస్థానం దగ్గరనుండి సహస్రారండాకా వ్యాపించి ఉంటాయి.

“మూలాధారంగుడస్థానం, ప్యాధిష్ఠానంతు మేహనం.

వాభిస్తుమచిపూరాఖ్యం, హృదయందాబ్జమవాహతమ్|

తాలుమూలం విశుద్ధాఖ్యం, అజ్ఞాంచవిరులాంఘజమ్”

“షట్పత్రాలు ఎక్కడ ఉన్నాయోముందుగామనం తెలుసుకోవాలి. షట్పత్రాలు. వాటిస్థానాలు, అధిదేవతలు దళములు, మొదలగునవన్నీ ఈదిగువ ఇవ్వబడివాయి, మానవశరీరంలోని షట్పత్రాలు, వాటిపూర్తి వివరాలు ప్రక్కవటంలోచూపటం జరిగింది

భగవంతునిదేవామయ్య నేదర్శించినగును.

శ్రీవిద్యారహస్యము

చక్రము	స్థానము	దళాలు	అధిపతి	దేవత	అక్షరాలు	తత్వము
1. ఆధారము	గుదస్థానము	నాలుగు	గణపతి	సోమేశ్వరి	వ, న	వృద్ధి
2. స్వాధిష్ఠానము	లింగస్థానము	ఆరు	బ్రహ్మ	కౌభిషి	ఁ, య, ర, ల	ఆగ్ని
3. మణిపూరము	నాభిస్థానము	పది	విష్ణువు	రాశిని	ఠ, మంచి, ష	వరకు జలము
4. అనాహతము	హృదయస్థానమువన్నెండు	రుద్రుడు	రుద్రుడు	రాశిని	కనుంచి తవరకు	వాయువు
5. విశుద్ధిచక్రము	కంఠస్థానము	పదహారు	మహేశ్వరుడు	రాశిని	అనుంచి అవరకు	ఆకాశ
6. ఆజ్ఞాచక్రము	భ్రూమధ్యస్థానము రెండు	నదాశివుడు	హాశిని	హం, క్షం		మనస్సు
7. సహస్రారము	బ్రహ్మరంధ్రము	వేయి	పరమేశ్వరుడు	యాశిని	సర్వవర్ణములు	అత్మ

‘సాయుజ్యము అనేమాటకు జన్మరాహిత్యము, మోక్షము, జీవాత్మను పరమాత్మలో చేర్చటము అని అర్థం. అర్చనము రెండురకాలు అని ఇదివరకే చెప్పటం జరిగింది. కౌళ, దక్షిణాచారాల్లో ఏవిధంగా భగవదారాధన చేసినప్పటికీ అది విహికవాంఛలను తృప్తి పరచటానికే అవుతుంది. జన్మరాహిత్యం కావాలంటే మానవుడు తనను గురించి తాను తెలుసుకోవాలి. తనను గురించి తాను తెలుసుకున్నవాడే మహాత్ముడు. అటువంటి వ్యక్తి తనదేహంలోనే భగవంతుని దర్శించకలుగుతాడు. సాధకుడు భగవంతుని దర్శించాలంటే షట్పక్రభేదనము చెయ్యాలి. షట్పక్రాలు ఎక్కడవుంటాయనేది ముందే చెప్పబడింది. సాధకుడు గురుముఖతః షట్పక్రభేదన, కుండలినీ ప్రభోధము తెలుసుకున్న తరువాతనే దీని సాధన చెయ్యాలి. షట్పక్రాలలో మొదటిది ఆధారచక్రము. దీన్నే మూలాధారము అంటారు.

మూలాధారము:

“ఆధారస్తుచతుర్థలోరుఱుచి ర్వాసాంత వర్తాశ్రయః”

ఇది సర్వాభూతమైన చక్రము. ఇది గనకలేకపోతే శరీరం పైకి విగిరిపోవటం గాని, క్రిందికి పడిపోవటం కాని జరుగుతుంది. ‘మూల’ అంటే గుదస్థానము. ఆధారచక్రం గుదస్థానంలో ఉంటుంది. ఇది పృథివీ తత్వాత్మకమైన స్థానము. దీనికి అధిపతి గణపతి. ఇక్కడ నాలుగుదళాలతో కూడిన వద్మం ఉంటుంది. లలితాసహస్రంలో ఈ చక్రాన్ని గురించి వివరంగా చెప్పబడింది.

మూలాధారాంబుజరూఢా పంచవక్రస్థినంస్థితా

అంకుశాదిప్రహరణా వరదాదివిషేవితా

ముద్గోదనాపక్తచిత్రా పాకిన్యంబావ్యరూపిణీ”

దీని వివరణ ఈవిధంగా ఉన్నది : షట్పక్రాల్లోను మొదటి చక్రాన్ని మూలాధారచక్రం అంటారు ఇది నాలుగు దళాలు కలిగిన వద్మము పృథివీ తత్వాత్మకము. దీని యొక్క కర్ణికలో అధిష్ఠించిన దేవత పేరు ‘సిద్ధవిద్యా’, పుట్టుకతో జ్ఞానవైరాగ్యములు కలవారు సిద్ధులు. వారు ఉపాసించు విద్య సిద్ధవిద్య. అణిమాది అస్త్రసిద్ధులు సాధించినవారు సిద్ధులు. వారు ఉపాసించే విద్య సిద్ధవిద్య.

కాళి తారా మహావిద్యా పాదశీ. భువనేశ్వరీ
 ఖైరవీ ఛిన్నమస్తా చ విద్యా. ధూమవతీ తథా
 బగళా సిద్ధ విద్యా చ మాతంగీ కమరా త్వికా
 ఏతా దశమహావిద్యా సిద్ధ విద్యాః ప్రకీర్తితాః

1. కాళి	6. ఖైరవీ
2. తారా	7. ఛిన్నమస్తా
3. మహావిద్యా	8. ధూమవతీ
4. పాదశీ	9. బగళా
5. భువనేశ్వరీ	10. మాతంగీ

అనేవి సిద్ధవిద్యలుగా చెప్పబడుతున్నాయి, ఆధారచక్రమునందు వసువు రంగులో, వర్షులాకారముగ భూమండలమున్నది. ఇక్కడ తెల్లని ఏనుగుమీద లం బీజముంటుంది. ఇది కుండలినీ స్థానము. దీనిమధ్య ఉన్నత్రికోణము, దానిమీద స్వయం భూలింగానికి మూడున్నర వలయాలుగాచుట్టుకునికుండలినీశక్తి ఉంటాయి. ఇక్కడ ఉన్నసిద్ధవిద్యాదేవికి ఐదుముఖములు (శిరస్సులు) ఉంటాయి, అవి 1. సద్యోజాత, 2. వామదేవ, 3. అఘోర. 4. తత్సరుష 5. ఈశానములు. ఈదేవత ఎముకలయందుంటుంది. చేతులయందు అంకుశము, కమలము, పుస్తకము, జ్ఞానముద్ర ధరించి ఉంటుంది. ఈచక్రానికి నాలుగుదళాలుంటాయి. వాటిలో వరుసగా 1. వరద 2. శ్రీ 3 షండా 4. సరస్వతీ, అనబడే దేవతలు ఉంటారు, సిద్ధవిద్యాదేవికి పెనరపప్పు, బియ్యము, బెల్లము, కొబ్బరి, పాలు, నెయ్యి కలిపివండిన పులగము (ముద్గాన్నము) నందుద్రీరి. మంత్రజపంలో బీజము, వ్యాసము, కీలకము, మంత్రము అన్నిసకారసంకేతములుగా ఉంటాయి కాబట్టి సిద్ధవిద్యా దేవి 'సాకిన్యంబా' అనివలనబడుతుంది. యోగినీన్యాసమందు సాకినీ ద్యానము ఈవిధంగాఉన్నది.

మూలాధారస్థవద్మే త్రుతిదళంసితే పంచవక్త్రం త్రినేత్రం
 ధూమ్రాభామస్థినంస్థాం నృదీమవి కమలం పుస్తకం జ్ఞానముద్రాం
 బిభ్రాణాం బాహదండై మృలలిత వరదాం పూర్వ శక్త్యావృతాం తాం
 ముద్గాన్నావక్తచిత్తాం మధుముద ముదితాం సాకివీం భావయామః॥

ఆధారచక్రంలో ఐదుముఖములు, మూడుకనులుకలిగిధూమ్రవర్ణముకలది, ఎముకలయందుండునది, అంకుశము, కమలము, పుస్తకము, జ్ఞానముద్రలనుచేతులందు ధరించినది వరద, సరస్వతీమొదలైనశక్తులచేవరివృతఅయినది, ముద్గాన్నము నందుఅవక్షికిలది ఐరావతారూఢ అయిన సాకినీ దేవికి నమస్కరించుచున్నాను.

మూలాధారాధిష్ఠానదేవతా సాకినీయుక్తశ్రీగణ పతిస్వరూపిణ్యంబా
శ్రీపాదుకాంఘాజయామి తర్పయామినమః॥

సౌందర్యలహరిలో శంకరభగవత్పాదులు ఆధారచక్రాన్నిగురించి ఈవిధంగా అన్నారు.

తవాధరే మూలే నహస్యమయాలాస్యపరయా
నవాత్మానం మన్యే నవరసమహతాండవనటం
ఉభాభ్యామేతాభ్యా ముదయవిధి ముద్దిశ్యదయయా
ననాథాభ్యాం జజ్ఞే సకలజననీ మజ్జగదిదమ్ ॥

ఆధారచక్రంలో శివాశివులకు బైరవీబైరవులని లేదా నవాత్మ నవాత్మకుడు అని పేర్లు.
వీరిద్దరూ ఎర్రని రంగుతో ప్రకాశిస్తూ శృంగారముతోకూడిన నాట్యముచేస్తూ, జగత్తునున్నస్థించే
కార్యక్రమంలో నిమగ్నమై ఉంటారు.

ఆధారచక్రము సాకినీ దేవతల చిత్రాలు ప్రక్క పేజీలో ఇవ్వబడినాయి.

షట్పక్ష విరూపణంలో ఆధారచక్రాని గురించి ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

1. ఆధారధర్మం మమమ్మాన్యలగ్నం

ధ్వజాథో గుడోఘృశ్చ చణ్డః । ఐ నత్రం ।

అధోవ త్రమద్యత్ సువర్ణాభవరైః ॥

వకాసాంతైర్యుతం వేదవరైః

2 అముష్మిన్ ధరాయుశ్శతద్యౌఃపత్రం

సముద్భాసికూలాష్ట కైరావృతంతతే ।

లనత్ పీతవర్ణం తదిత్ కేమలాంగం

తదంతే సమాస్తే ధరాయాః స్వబీజమ్ ॥

3 చతుర్భుజా భూషం గజేంద్రాధిరూఢం

తదంతే వనీనార్కతుల్య ప్రకాశః ।

శిశుః పృష్ఠికారి లవద్యేదబాహుః

ముఖాంభోజ లక్ష్మీశ్చతుర్భాగభేదః ॥

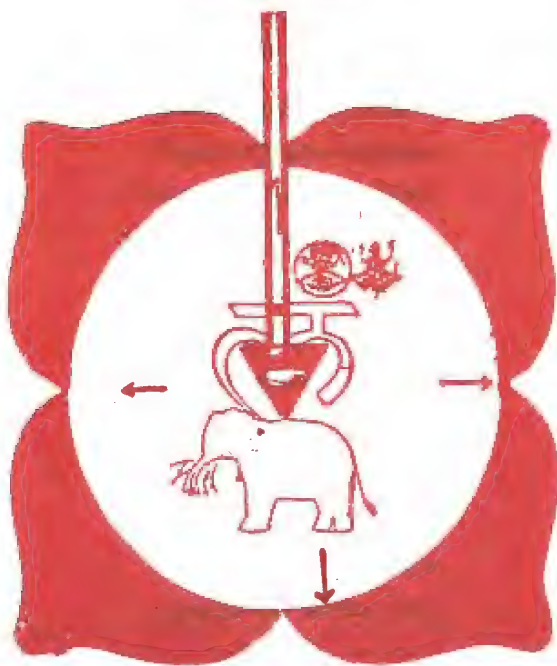
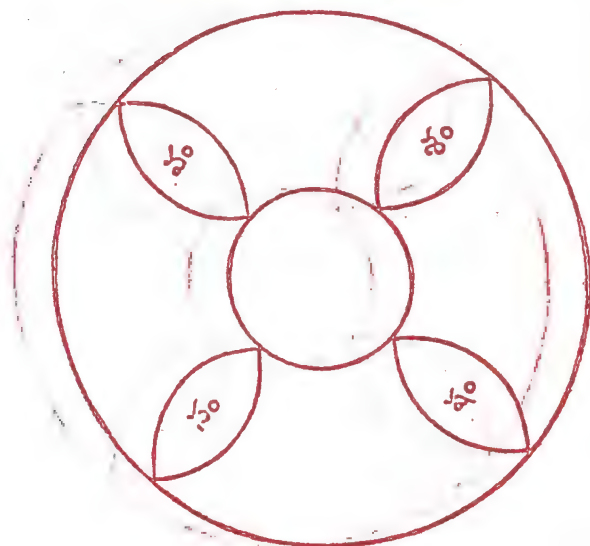
పపే4 సత్ర దేవీ చ దాకిన్యభిఖ్యా

లవద్యేద బాహు రక్షలా శీతా

సమానోది తాన్యే ప్రసాద్య కాళా

ప్రకాశం వహంతి పదా శుద్ధబుద్ధేః ॥

మూలాధారచక్రము

సాకిన్యంబా

5 హస్తములు

5. వజ్రాఖ్యా వక్త్రదేశే వసతి సతతం కర్తి కామధ్య సంస్థం
కోదంతతే త్రైపురాఖ్యం కదిదినవింసత్ కోమలం కామరూపం
కందర్పే నామ వాయు ర్నివసతి సతతం తస్య మధ్యే సమంతాత్
జీవేశో ఐంధుజీవ ప్రకరమభిహనన్ కోటిసూర్య ప్రకాశః॥
6. తన్మధ్యే లింగరూపీ ద్రుతకవక కలాకోమలః పశ్చిమాస్యః
జ్ఞానధ్యానప్రకాశః ప్రథమకింకలయాకారరూపః స్వయంధూః ।
విద్యుత్ పూర్వేందు వింబ ప్రకర కరచయస్సిగ్ధ సంతాపహసీ
కాశీవాసీ విలాసీ విలసతి పరిదావర్తరూప ప్రకారః ॥
7. తస్యోర్ధ్వే చివతంతు సోదరలవతూష్ణా జగన్నేహ
బ్రహ్మద్వారముఖం ముఖేన మధురం సంభారయంతి స్వయమ్
శంఖావర్తవిభా వవీచవల మాలావిలాసాస్పదా
సుప్తా సర్వసమా శివపరిలవత్పార్శ్వ త్రివృత్తా కృతిః ॥
8. కూజంతి కుంకుండలీ చ మధురం మత్తావిమాలాస్ఫుటం
వాచం కోమలకావ్యబంధరచనా భేదాతిభేదక్రమైః ।
శ్యాసోచ్ఛ్వాసవిభజ్జనేన జగతాంజీవో యయాధార్యతే
సామూలాంబుజగచ్ఛరే వింసతి ప్రోద్ధామ దీప్తావళిః ॥
9. తన్మధ్యేపరమా కలాతికుశలాసుక్షాతి సూక్షానరా
విత్యానంద పరంపరాతి విగలత్ప్రియాపధారాధరాః ।
బ్రహ్మాండాది కటాహ మేవనకలం యద్భాసయాభావతే
సేయం శ్రీపరమేశ్వరీ విజయతే విత్య ప్రభోదోదయా॥

అధారము నాలుగు దళాలు ఉన్న పద్మము లింగస్థానానికి క్రిందగా, గుడస్థానానికి దగ్గరలో ఉంటుంది. దీని దళాలు ఎర్రగా ఉంటాయి. ఇది అధోముఖంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ నాలుగుదళాలయందు వరద, శ్రీ, షండా, నరస్వతి అనబడు నాలుగుఅక్షరాలు, శక్తులరూపంలో ఉంటారు. ఈ దళాలు దక్షణావృతంగా అంటే ఎడమ నుండి కుడికి ఉంటాయి. ఈ పద్మానికి మధ్య భాగంలో చతురస్రాకారమైన పృథివీన్నదిదలము. అది పీతవర్ణవందిగో ఉంటు . ఈ మండలానికి ఎనిమిది దిక్కులందు ఎనిమిది శూలములు ఉంటాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

మూలాధారే ధరాచక్రం చతుర్దశం ద్రియంవదే

పీతవర్ణం పరివృతం చాష్టశులైః కులాచలైః ॥

మూలాధారమందు ననువృవర్ణము కల చతురస్రాకారమైన వృద్ధిపీ
మండలమున్నది. కులవర్ణములే అష్టశులములుగా ఇక్కడ ఉన్నాయి. దీని యందు 'లం'
వృద్ధిపీఠమున్నది. 1. 'లం' అనేదే ఇంద్ర బీజము. ఇది వచ్చని రంగుతో పెద్దపెద్ద చేతులతో
వజ్రాయుధము ధరించి, ఐరావతమునధిరోహించి ఉన్నది. దాని అంకభాగమున శిశురూపంలో
ఉన్న బ్రహ్మ ఉన్నాడు. అతడికి నాలుగు చేతులున్నాయి. అతడే ఇంద్రుడు అని
యామశగ్రంథాలుచెబుతున్నాయి. ఇక్కడకు కొద్దిగా పైభాగాన ఉన్న స్వయంభూలింగానికి
మూడులయ వ పూలుగా చుట్టుకుని అధోముఖంగా కుండలినీశక్తి నిద్రిస్తూ ఉంటుంది.
కుండలినీ తనముఖముచేత బ్రహ్మ కహ్నిచ్చి ఉంచుతుంది. కుండలినీ తేజస్సు విద్యుత్తు
లాగా ఉంటుంది. అది మదించిన తుమ్మెదలాగా ధ్వని చేస్తూ ఉంటుంది.

స్వాధిష్ఠానము :

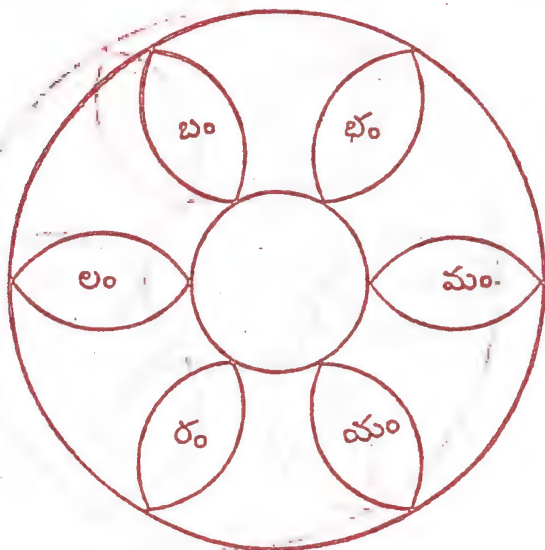
“పమఃస్థాః నేకైః సైద్యుః పివిభం బాలాంత పట్నత్రకమ్”

ఇదిమూలాధారానికి కొద్దిగా పై భాగాన ఆరుదళాలతో కూడిన పడుగ్గిరి. (తల్లు). క్రింద దీని అధిదేవత బ్రహ్మ లలితా నహస్రం లో స్వాధిష్ఠాఃరింగు చి ఈ విధంగా ఉంది.

“స్వాధిష్ఠానాంబుజగతా చతుర్వక్త్రమనేపరా
శూలాద్యాయుధ సంవహ్నా పీతవర్ణాగిగర్వితా
మేదవిష్ఠా మధుప్రీతా బంధివ్యాధివమన్వితా
దధ్యన్నానక్తపూదయా కాకినీ రూపధారిణీ”

మూలాధారానికి కొద్దిగాపై భాగాన లింగస్థానమునందు స్వాధిష్ఠాన చక్రమున్నది. దీనిదళాలు లున్నాం అగ్రతత్త్వాన్ని క మైనచక్రము. బకారమునుండి లకారకు వ (వర్ణక్రమంలో ఆరుశక్తులు) చి రీప్టిం ఉండగా, ధ్వలము గో కాకినీ దేవత ఉంటుంది. ఈమె పేరు సిద్ధేశ్వరి. దేవగణాలలో గోవులను రక్షించటానికి సిద్ధగణ మున్నది. ఈగణములచే సేవింపబడే దేవి కాబట్టి ఈమెను సిద్ధేశ్వరి అంటారు. కాశీక్షేత్రంలో సర్వసిద్ధుఃడింభసా వే సిద్ధేశ్వరకను. వేవత కూడా స్వచ్ఛి. స్వాధిష్ఠానంలో సిద్ధేశ్వరి దేవి నాలుగు వలు ము కలిగి శూలము, పాశము, కపాలము, అభయముద్రలను ధరించి వచ్చనిశరీర కాంతితో మిలమిలామెరుస్తూ, మిక్కిలి సౌందర్యము వలన అతిశయము కలిగినదియైప్పుడ అనుభాతువునందు ఉంటుంది. శిరస్సునందు ఉండేతెల్లని మృదాశీనన వృక్షము. 18

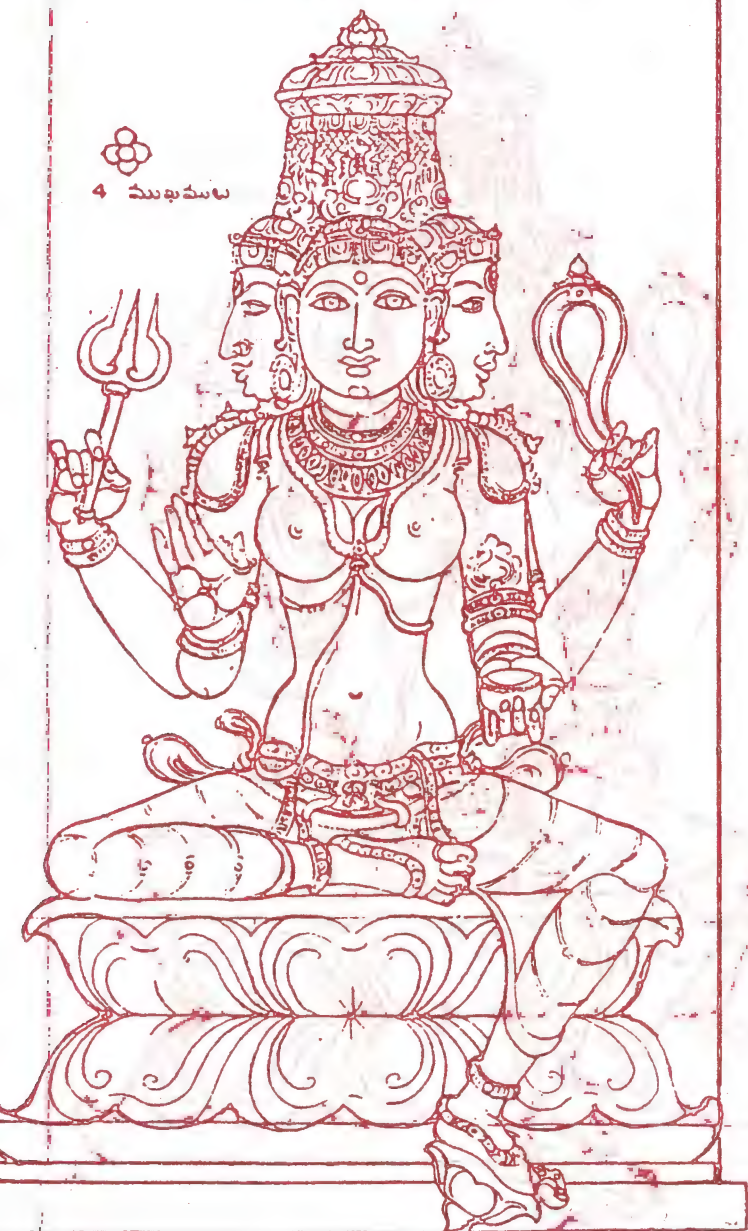
స్వాధిష్ఠాన చక్రము

కాకిస్థంబదేవి

4 ముఖములు

శ్రీవిద్యారహస్యము

దీనినే మెదడుఅంటారు. మధువుమెదోవృద్ధి కరము. అందుచేతఈమెకుమధువునందు ప్రీతిఎక్కువ. స్వాధిష్ఠానపద్మ కర్ణికలో సిద్ధేశ్వరీదేవి ఉండగాచుట్టూ ఆరుదళాలలోను

1. బంధిని	4. యశశ్విని
2. భద్రకాలి	5. రమా
3. మహామాయ	6. లంబోష్ఠి

అనేశక్తులు ఉంటాయి. ఈదేవతకుపెరుగుతో కలిపిన అన్నమందు ఆసక్తిఎక్కువ. దీన్నే 'దద్ధ్యనం' అంటారు ఈచక్రాధిదేవత అయిన సిద్ధేశ్వరికి బీజము, న్యాసము, మంత్రము అన్న కకారసంకేతముగానే ఉంటాయి. కాబాకి;ఈమెను: 'స్యంబా' అని కూడా అంటారు యోగిని న్యాసంలో కాకినీ ధ్యానము ఈవిధంగా ఉంది.

స్వాధిష్ఠానాఖ్యవద్మే రసదళలసితే వేదవక్త్రం త్రైనేత్రం
హస్తాభ్యాం ధారయంతీం త్రిశిఖగుణ కలాపాభయావ్యాత్రగర్వాం
మేదోధాతు ప్రవిష్టామలి ముదముదితాం బందినీముఖ్య యుక్తాం
పీతాం దధ్యేదనేష్టామభిమత ఫలదాం కాకినీం భావయామః ॥

ఆరుదళములు గల ఈపద్మంలభవలుగుము బలు, మూడుకనులు కలిగి, చేతులందు త్రిశూలము, పాశము, కపాలముద్రఅభయవ బలు ధరించి వసువువర్ణముతో ప్రకాశించునది, మిక్కిలిసౌందర్యము చేతగర్భోదనకలది, మే వుఅను ధాతువునందుండునది, మద్యముచేతసంతసించునది బంధిని మొదలగుశక్తులచేపరిచేష్టింపబడినది, దధ్యన్నముమీద ఆసక్తికల కాకినీదేవతకు నమస్కరించుచున్నాను.

స్వాధిష్ఠాన దేవతా కాకినీ యుక్త బ్రహ్మన్యరూపిణ్యంబా
శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయామినమః.

స్వాధిష్ఠాన చక్రము, కాకినీ దేవత చిత్రము ప్రక్కపేజీలో ఇవ్వబడ్డాయి. శంకరభగవత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిచక్రాధిష్ఠాన. 'న్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు,

తవ స్వాధిష్ఠానే హతవహ మధిష్ఠాయ విరతం
తమిశేసంవర్తం జనని మహతీం తాం చ నమయాం
యదాలోకే లోకాన్ దహతి మహతి క్రోధకలితే
దయాత్నా యాదృష్టిః శిరం మునచా రచయతి॥

స్వాధిష్ఠానము అగ్నిష్ఠానము. ఇక్కడ ఉండే గ్నిని నంవర్త ఇద ారు. ఇక్క ఉండేశివుడు సంవర్తాగ్నియైలోకాలను దహించివేస్తుంటే దేవతనకరుణాదృక్కులతో అలోకాలను శమింపచేస్తూ వృధిః కమల కుండము లంచి వక్రుత్తవిరూపణ లోఈవిధంగా ఉన్నది.

సిందూర పూరరుచిరారుణ పద్మమన్యక
సోమమ్మ మధ్యఘటితం ధ్వజమూలదేశః
అంగచ్ఛదైః పరివృతం తదీదాభవరై
ర్యార్యైః న బిందులనిలైశ్చ పురందరాం తైః॥
తస్యాంతరే ప్రవిలసద్వి ప్రజాశ
మంభోజమండల మథో వరుణవ్యతప్యః
అర్జేందు రూపలసితం శర దిందు శుభ్రం
వంకర బీజమమలం మక రాధిరూఢమ్॥
తస్యాంక దేశకలిత హరి రేవపాయాత్
వీలప్రకాశరుచిర శ్రీయమాదధావః ॥
పీతాంబరః ప్రథమయావన గర్వధారి
శ్రీవత్సకౌస్తుభధరే ధృతవేదబాహుః॥
అత్రైవభాతి సతతం ఖలు రాకిరీసా
నీలాంబుజోదర ననోదర కాంతిశేఖః
నానాయుధోద్యతకరైర్లసితాంగ లక్ష్మీ
ర్ధివ్యాంబరాభరణ భూషితమత్రచిత్రా॥
స్వాధిష్ఠానాఖ్యమేతత్పరసిజమమలంచిత యేద్యోమనుష్య
ప్రస్యాహంకారదోషాదిక సకలరిపుః క్షీయతే దక్షిణేన॥
యోగేశః సోమ మోహాద్భుత తిమిర చయే భానుతుల్యప్రకాశో
గర్భ్యైః సర్వైః ప్రబంధైర్విరచయతి మధావాక్య నందోహలక్ష్మీః॥

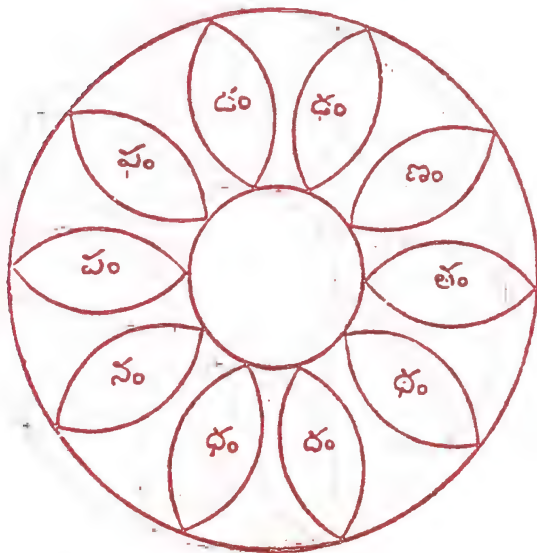
స్వాధిష్ఠానము, ఆధారచక్రానికి కొద్దిగాపైభాగానలింగస్థానంలో నిధూరపురంగులో ఉంటుంది. దానికి ఆరు దళాలున్నాయి. వాటియందు బంధిని నుండి 'లంబోష్ఠ' వరకు శక్తులు విద్యుత్ లతలలాగా ప్రకాశిస్తుంటాయి. ఈమండలము అర్థచంద్రాకారం లో ఉంటుంది. అయితే ఇది పద్మమువలె ఉంటుంది అని కొన్నిగ్రంథాలలో ఉంది. దీనికి అధిదేవత బ్రహ్మ. బీజము 'సం.' ఆధారస్వాధిష్ఠానాలు రెండూ అంధకారబంధురాలు. సహకవాంఛాసక్తులైన కొలులు ఇక్కడ ఉపాసన చేస్తారు, సమయులకు ఇక్కడ అధికారంలేదు.

మణిపూరకము :

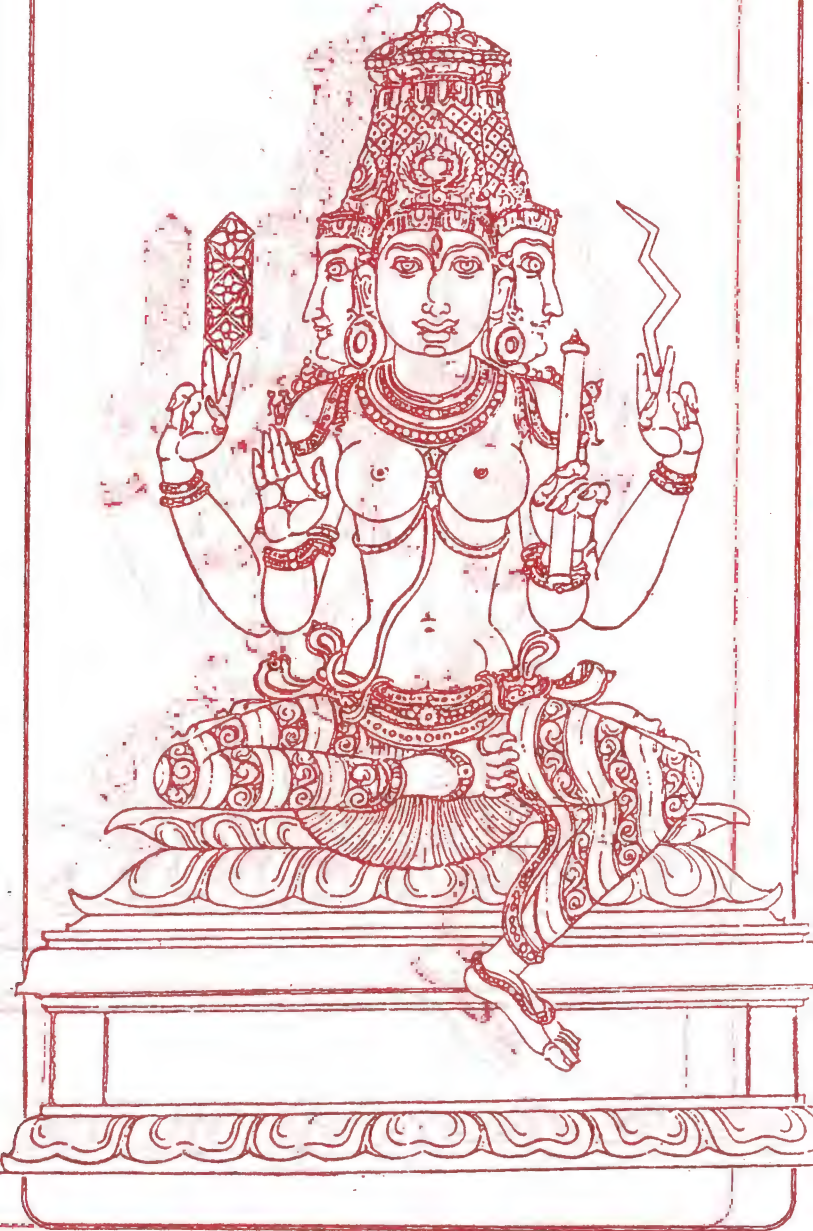
“రత్నాభం మణిపూరకం దశదళం దాద్యం ఫకరాంతకం

వాల్మీకినాథో వదిదళాలతో ప్రకాశించే వద్మాన్ని మణిపూరము అంటారు. ఇది జలతత్వాత్మక మైనది. దీనిలో ఆధారస్వాధిష్ఠానాలకు ప్రతీకగా వదిదళాలుంటాయి. లలితాసహస్రంలో దీన్నిగురించి ఈవిధంగా ఉంది.

మణిపూర చక్రము

లారీన్యంబాదేవి

మణిపూరాబ్జనిశాయా వదనత్రయనంయుతా
వజ్రాధికాయుధోపేతా డామర్యాదిభిరావృతా
రక్తవర్ణా మాంసవిష్ణా గుడాన్న ప్రీతమానసా
పమస్త భక్త సుఖదా లాకిన్యంబాస్వరూపిణీ॥

10౯ నాభిస్థాన గో పదిదళాలతో ప్రకాశించే చక్రాన్ని మణిపూరముఅంటారు. దీనికి పదిదళాలుంటాయి. ఈపద్యముకర్ణికలో 'వయోవస్థా వివర్జితా' అనిపిలవబడు దేవత ఉంటుంది పదిదళాలలోను.

1. డామరి	6. దాక్షాయణి
2. ధంకారిణి	7. దాత్రి
3. ణామిరి	8. నందా
4. తామసి	9. పార్వతి
5. స్థాణ్వీ	10. పట్కారిణి

శక్తులు పరివేష్టించి ఉండగా మధ్యలో వయోవస్థా వివర్జితా అనబడుదేవత ఉంటుంది. ఈమెకు బాల్యము, కౌమారము, యౌవనము, మొదలైన శరీరకమైన అవస్థలు లేవు కాబట్టి ఆమెవివయోవస్థా వివర్జితా అంటారు. ఈమెఎల్లప్పుడు పదహారు సంవత్సరముల ప్రాయములోనే ఉంటుంది, నిత్య వనవతి, చేతులయందు వజ్రము, శక్తి, దండము, అభయములు కలిగి ఎర్రక్రమువలె ని కాంతితో, మాంసమునందు అభిమానము కలిగి ఉంటుంది. ఈదేవి మాంసము అనబడేధాతువు నందు అభిమానము కలిగి ఉంటుంది. శరీరపుష్టినిచ్చేది మాంసము ఈదేవతను అర్చిస్తే శరీరంలో మాంసవృద్ధి జరుగుతుంది. ఈమెకు గుడాన్నమునందు ప్రీతిఎక్కువ. ఈదేవతను పూజించి, గుడాన్నమునివేదన చేసితైలే నమస్త సుఖాలు ప్రాప్తిస్తాయి అని చెప్పబడింది. అర్చులు, అర్ధార్చులు, జిజ్ఞాసులు, జ్ఞానులు మొదలుగాగల అన్నిరకాల భక్తులకు సుఖములభిస్తుంది. ఈదేవత బీజము, న్యానము, మంత్రము అన్నీ ల కారనంకేతములుకాబట్టి ఈమెను 'లాకిన్యంబా' అంటారు, యోగినీన్యానంలో లాకినీ ధ్యానము:

దిక్పత్రే నాభిపద్మే త్రివదన విలసద్ధంష్ట్రినీం రక్తవర్ణాం
శక్తిం దంభోభిదండామధయమపి ఖుజైర్ధారయంతిం మహాగ్రాం
డామర్యాద్యైఃపరీతాం పశుజనభయదాం మాంసధాత్వైకవిష్ణాం
గౌడాన్నానక్తచిత్తాం సకల సుఖ కరీం లాకినీం భావయామః॥

మూడుముఖములు, కోరలుకలది, రక్తమువలె ఎర్రనిరంగుతో ప్రకాశించునది, మాంసమందుండునది, గుడాన్నమందు ప్రీతికలది, డామరిమొదలైన పదిమంది శక్తులచే

పరివేష్టించబడినది, అందరికీ సుఖములనిచ్చునది అయిన లాకినీశక్తికి నమస్కరించు చున్నాను. మణిపూర చక్రము, లాకినీ దేవతారూపము ప్రక్కపేజీలలో ఇవ్వటం జరిగింది.

మణిపూరాధిష్ఠాన దేవతా లాకినీయుక్తవిష్ణుస్వరూపిణ్యంబా

శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామినమః

సౌందర్యలహరిలో శంకరులవారు మణిపూరచక్రాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు

“తదిత్యం తం శక్త్యా తిమిరపరివంధిస్సురణయా

స్సురన్నానారత్నాభరణపరిణధేంద్రధనుమ్మః

తమశ్యామం మేఘం కమపి మణిపూర్తైశరణమ్

విషేషే వర్షం తం పారమిహితవత్తం త్రిభువనమ్”

మణిపూరమందున్న మేఘముశ్యామవర్ణముకలది. అంధకారము నుసోగోట్టు మెరుపు తీగలతో కూడినటువంటిది. ఇదనానావిధములైన రత్నములచేత తయారుచేయబడి ఉంటుంది. స్వాధిష్ఠానములోదగ్గమైనలోకాలను మరలశివాశివులు పునరుత్పత్తి చేస్తుంటారు. మణిపూరముగురించి ‘పట్టాక్షనిరూపణ’ లోఈవిధంగా ఉన్నది.

తస్యోర్ధ్వే నాభిమూలే దశదళలలితే పూర్వమేఘవ్రకాశే,

నీలాంభోజవ్రకాశై ర్ముహితజలరే డాదిపాంతైః పచంద్రైః॥

ధ్యాయేద్వైశ్యానరస్థారుణమిహిరవమం మండలం తత్ త్రికోణం

తద్వా ప్త్యేన్యస్త్రైకావ్యైస్త్రి భిరభిల సితంతత్రవహ్నైః స్యబీజమ్॥

ధ్యాయేన్మేషాధి రూఢంనవతపవ విభం వేదబాహుజ్జ్వలాంగం,

తత్రోడే రుద్రమూర్తి ర్నివసతి వతతం శుద్ధసిందూరరాగాః

భస్మాలిప్తాంగభూషాభరణసితవపురర్వృద్ధ రూపీ బ్రహ్మేశ

లోకానామిష్ట దాతాభయలనికకరః స్పష్టి సంహార కారి॥

అత్రాస్త్రేలాకినీ మా నకలశుభకరీ వేదబాహుజ్జ్వలాంగీ

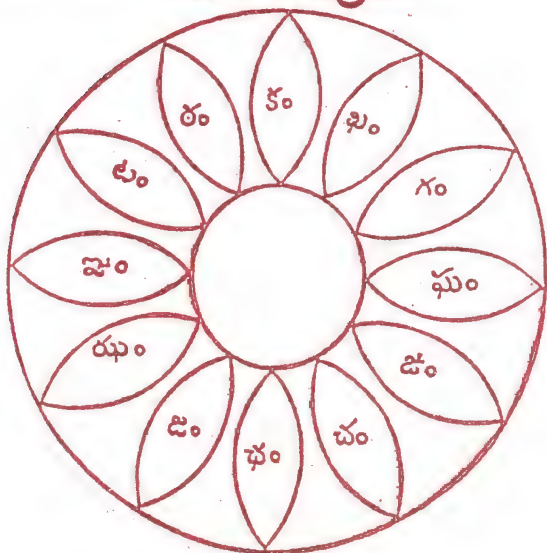
శ్యామా వీతాంబరాద్వైర్వివిధవిరచనాలంకృతా మత్ర చిత్రాః

ధ్యాయే తన్నాభివద్భం వ్రభవతి వితరాంసుహృతా పాలనే వా,

వాచితస్యాననాభే నివసతి పతతం జ్ఞాన పందోహలక్ష్మీః॥

నాభిస్థానంలో పదిదళాలుకలపద్మము మేఘవర్ణము కలిగి ఉన్నది. దీనికర్ధికయందున్న లాకినీ దేవి దామరి,పట్కారిణి మొదలైన పదిశక్తులచే పరివృత అయి ఉన్నది, దీనికర్ధికలో అగ్నిమండలమైన త్రికోణము ఎర్రనిరంగులో ఉన్నది. ఇక్కడ అగ్ని బీజము మేష వాహనముపైన ఉన్నది. ఈబీజము యొక్క అంకభాగంలో సింధూరవర్ణము కల రుద్రమూర్తి ఉంటాడు. అతడు భస్మమురాచుకునితెల్లగా ఉంటాడు. త్రివేణుడు అభయ, వరదముద్రలు ధరించి ఉంటాడు ఈయన స్పష్టసంహారకారి. ఇక్కడ ఉన్న లాకినీదేవి నాలుగు చేతులతో, శ్యామవర్ణముకలిగి, వీతాంబరము, రకరకాల అభరణాలు ధరించి ఉంటుంది.

అగాహిత చక్రము

రాకినీ దేవి

ఈమెముఖముసరస్వతీ దేవివలె జ్ఞానమయంగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది,

స్వాధిష్ఠానమణిపూరాలస్థానాలనుగురించి భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. కొంతమంది ప్రకారము స్వాధిష్ఠానము అగ్ని స్థానము కాగా కొరముంది ప్రకాశము, దిజలస్థాన కాబట్టి కొన్నిచోట్ల మణిపూరము అగ్నిస్థానము అని, మరికొన్నిచోట్ల జలస్థానము అని అంటారు.

అనాహతము:

‘పక్షైర్వైద్యదశభిన్న నాహతపురీహైమికంఠాం తాన్వితాం’

హృదయస్థానంలో పన్నెండుదళాలతో ఉండే వాయుతత్వాత్మకమైనచక్రాన్ని అనాహతము అంటారు, దీనిలో పణిపూరానికి ప్రతీకగాపది,విశుద్ధి, అజ్ఞాచక్రాలకు ప్రతీకగా రెండు మొత్తం పన్నెండు దళాలుంటాయి. ఇదిబంగారు రంగులో ఉంటున్నది. దీనిగురించి ఈవిధంగా ఉన్నది.

అనాహతాన్నిలయా శ్యామాభా వదనద్యయా
దంష్ట్రోజ్వలాక్షమాలాదిధరా రుధిరపంస్థితా
కాశరాత్ర్యాదిశక్తైఃసప్తైతా స్పృగ్గౌద యా
మహావీరేంద్రవరదా రాకిన్యంబాన్యరూపిణీః

హృదయస్థానంలో పన్నెండు దళాలతో విలసిల్లే పద్మాన్ని అనాహతం అంటారు. ఇది వాయుతత్వాత్మకమైనది, హతము (నాశనపటి కానటువంటి ధ్వని జనించే స్థలము అనాహతము. దీనికర్చికలో ‘వామదేవి’ అనే దేవత ఉంటుంది. అది సుందరమైన శరీరలావణ్యముకలది వామదేవి. నదాశివుని పంచవ్యూహములలో ఉత్తరము వైపున్నవాడు వామదేవుడు. అతనిశక్తి వామదేవి. ఈమెనల్లరంగు కలిగి ఉంటుంది. రెండు శిరస్సులు, పందికొరలవలె కొరలు కలిగి చేతులయందు అక్షమాల శూలము, కపాలము దమరుకము ధరించి ఉంటుంది రుధిరమునకు అధిదేవత.

1. కాశరాత్రి	7. ఛాయా
2. భాతీత	యా 8. జ
3. గాయత్రీ	9. ఝంకారి
4. ఘంటాధారిణి	10. జ్ఞానరూపి
5. జ్ఞామిని	11. టంకహస్తా
6. చంద్రా	తః 12. టంకారిణి.

అనుపన్నెండు మంది శక్తులు ఈమెసంటావేస్తుంది ఈ మంది. ఈమెన్నిగొన్నద్రుయ, అనగఅన్యతతోతదిపిన మునందు మక్కువ కలది. మహావీరేంద్రులు అంటే అత్యసాక్షాత్కారము పొందినజ్ఞానులు, శ్రీవిద్యోపాసకులలో శ్రేష్ఠులు. జాగ్రత్, స్వప్న సుషుప్తితదబదే అవస్థా రుంలో

క్షుద్రీయాతీతము అనుభవించేవారు. అట్టివారికి వరములిస్తుంది. ఈమెయెక్క మంత్రము, బీజము, కీలకము అన్న రకారనంతేతముగా ఉంటాయి కాబట్టి ఈమెను 'రాకిస్యంబా' అంటారు. యోగినీన్యాసంలో రాకినీదేవిద్యానము ఈవిధంగా ఉన్నది.

హృత్పద్మే భానుపత్రే ద్వివదనలసితాం దంష్ట్రినీం శ్యామవర్ణాం
చక్రం శూలం కపాలం డమరుమపి భుజైర్ధారయంతిం త్రినేత్రాం।
రక్తస్థాం కాళరాత్రి ప్రభృతి పరివృతాం స్నిగ్ధభుక్తైకవక్త్రం
శ్రీమద్వీరేంద్ర వంద్యామభిమత ఫలదాం రాకినీం భావయామః॥

హృదయస్థానమునున్న అనాహతము పన్నెండు దళములు, వాయుతత్త్వము హేమవర్ణముకలది. దీనికర్చికలో ఉన్నరాకినీదేవత రెండు ముఖములు, మూడునేత్రములు, కోరలుకలిగిచేతులయందు అక్షమాల, శూలము, కపాలము, డమరుకము ధరించినది, నల్లనిరంగుళలది, రక్తమునందు ఉండునది, నేతితోకలిపిన అన్నమందు ప్రతికలది, కాళరాత్రి మొదలు తంకారిణి వరకు పన్నెండు మంది శక్తులతో ఆవరింపబడినది, మహావండితులచేసమస్కరింపబడునది అయిన రాకినీదేవికి సమస్కరిస్తున్నాను.

అనాహతాధిష్ఠానదేవతారాకినీ యుక్తరుద్రవ్యరూపిణ్యంబా

శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయామివమః॥

రాకినీదేవి చిత్రము, అనాహతవద్యముప్రక్క పేజీలలో ఇవ్వబడినాయి.

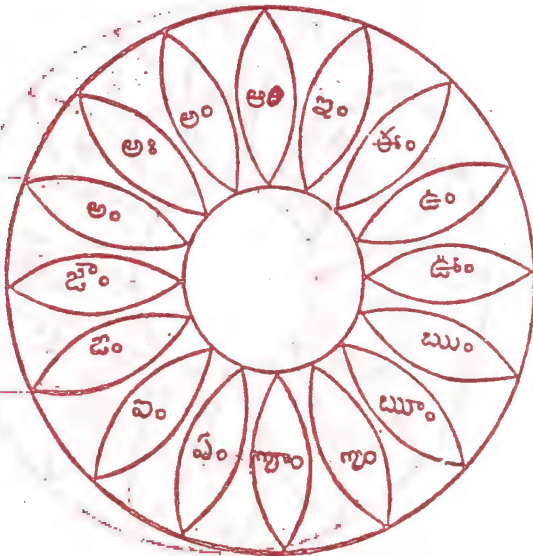
సౌందర్యలహరిలో శంకరభగవత్పాదులవారు అనాహతవద్మాన్ని ఈవిధంగావర్ణించారు

సమున్మీ లవ్యంవిత్కమలమకరందైక రసికం
భజే హంవద్యంద్యం కిమపి మహతాం మానవచరం।
యదాలపాదస్థాదశ గుడితవిద్యావరిణిః
ర్యదాధతే దోషాద్భుజమఖిల మద్యఃపయజనః॥

అనాహతంలో శివశక్తులు రాజహంసల రూపంలో ఉంటారు. సాధకులు అహంసమిధునాన్నే ఆరాధిస్తారు. ఇక్కడ భగవతి శివశక్తి సంపుటమైన ఇరవైఅరవ తత్త్వము. ఈతత్వాన్ని సేవించేవాళ్ళు అష్టాదశవిద్యలయందు అనమానులవుతారు. అనాహతచక్రాన్ని గురించి పట్టుక్రనిరూపణలో ఈవిధంగా ఉంది.

తస్యోర్ధ్వేచ్ఛాదివంకజం మలలితం బంధూక కాంఠ్యజ్జ్వలం
కార్త్యైర్వాదశవర్తైరువహతం పిందూరరాగాన్వితైః॥
వామ్నా వాహతవంజకం మరతరుం వాచ్ఛాతిరిక్త ప్రదం
వాయోర్మండల మత్ర ధూమవద్యశం పట్కృణ శభాన్వితమ్॥
తస్యోర్ధ్వేవనాక్షరం చ మధురం ధూమావలీధూపరం

విశుద్ధచక్రము

భాగ్యదేవి

ధ్యాయేత్పాణి చతుష్టయేన లనితం కృష్ణాధిరూఢంవరమ్।

తన

ధ్యేకరుణావిధాన మమలం హంసాభ మీకాభిధం
పాణిభ్యామభయం వరం చ విదధల్లోక త్రయాణామసి॥

అత్రాస్తే ఖలు కాకినీనవతదీగ్భుః సీతాత్రిజేత్ర భా

నరా

వ్యలంకరణాన్వితా హితకరీ నమ్యగ్గనానాం ముదా।

హా

స్త్రుఃపాళకపాల శేభ నవరాన్ పంచిత్రతీచా భయం

మత్త

పూర్ణ సుధారసార్త హృదయాకంకాళమాలాధరా॥

4.

ఏతన్నీ రజ కర్ణికాంతర లనచ్చక్తిన్రీకాభిధా

విద్యుత్కేటి నమానకోమల వపుః సాస్తేతదాంతర్గతః॥

బాణాభ్యః శివలింగ కోపికనకాకారాంగ రాగజ్వలౌ

మాలౌ సూక్ష్మవిభేద యుజ్మడిరివ ప్రోల్లాస లక్ష్మాలయః॥

5. ధ్యాయే ద్యేహృది పంకజం సురతరుంశర్యన్య, పీఠాలయం

దేః

స్యానిలహీన దీపకలికా హంసేన సంశోభితమ్।

భానోర్మండల మండితాంతర లసత్కింజల్క శోభాధరం

వాచామిశ్యర ఈశ్వరోపి జగతాం రక్షేవినాశోక్షమః॥

స్థాన హృదయ మునందు అనాహత పద్మమున్నది. అది (స్థూకవర్ణము పంకజపువ్వు) కలది, నిక పచ్చి రేఖలున్నాయి. వాటిలో కాళరాత్రి నుంచి తంకారిణి వరకు శక్తులు ఆదళాలలో ఉంటాయి. ఈచక్రము సాధకులకొక్కరినను తీరుస్తుంది. దీనికర్ణికలో పక్కాచాక్కుతిగా ధూమర్ణములో వాయుమండలమున్నది యం బీజము. దీని వాహనము లేడి ఇక్కడకాకినీ దేవత ఉన్నది అమెవీతవర్ణము, మూడుకనులు కలిగి, నాలుగు చేతులయందు తూలము కపాలము అక్షమాల, దమరుకము ధరించిఉంటుంది పురైలమాల మెడనుధరించి ఉంటుంది విశుద్ధచక్రము:

కంఠస్థానంలో వద పుద్ధళాలలో ఉంటుంది. ఇది కృష్ణ తత్వా మైనది దీనిని గురించి లలితా నహస్రంలో ఈవిధంగాఉంది

విశుద్ధచక్రనిలయా రక్తవర్ణా త్రిలోచనా

ఖట్వాంగాదివ్రహరణా వదనైకనమన్వితా

పాయపాన్నద్రియాధ్యక్షస్థావకులోకభయంకరీ

శ్రాది మహాశక్తినంన్వితా దాకినీశ్వరీ॥

మ:

కంఠస్థానం : కొంచెందిగువన విశుద్ధ చక్రమున్నది. తెల్లనిర గల పద్మము వద పుద్ధళాలు ఉంటుంది. అప్పులు మొత్తం ఈచక్రంలో ఉన్నాయి. అక్షమాలలు

అంటే సమయాచారులు ఉదళాలని పూజిస్తారు. ఈపద్యము కర్ణికలో వజ్రేశ్వరి ఉంటుంది. ఈమెను వాగేశ్వరీ అనికూడా అంటారు. మాతృకావర్ణములు ఇక్కడ నుండి ప్రారంభమవుతాయి, వజ్రేశ్వరి తెలుపుతో కూడిన ఎరుపు (పాటలవర్ణము) తో ఉంటుంది. ఈమెకు మూడువేత్రములుంటాయి అవి చంద్రసూర్యగ్నులకు, ఋగ్, యజు సామవేదాలకు, భూతభవిష్యద్వర్తమానాలకు, సత్వరజస్తమోగుణాలకు ప్రతీకలు. ఈమెనాలుగుచేతులయందు ఖట్వాంగము (శ్రేకుగుచ్చబడినమానవునిపుల్లె) ఖడ్గము, త్రిశూలము, చర్యము ధరించి, ఒకే ముఖంకలిగి ఉంటుంది. ఈదేవిపాయసాన్నధియ. చర్యమను ధాతువునందు అభిమానము కలది. జ్ఞానహీనులు, అద్వైత భావనలేని వారు ఆయి పశువులతో సమానమైన జనులకు భయంకలిగిస్తుంది. పదహారుదళాలలోనువరుసగా.

1. అమృత	9. కార
2. అకర్షణ	10. ప
3. ఇంద్రాచీ	11. ఏకపదా
4. ఈశాని	12. ఇశ్వర్యా
5. ఉషకేశ	13. ఓంకార
6. ఉర్ధ్వ	14. ఔషధి
7. ఋద్ధిద	15. అంబికా
8. ఋుకార	16. అఃక్షరా

అనబడేపదహారుశక్తులచేత పరివేష్టించబడిఉంటుంది. ఈదేవతకు బీజము న్యానము, మంత్రవంకేశముగా ధ కారముంటుంది కాబట్టి ఈమె దాకిని అంటారు. యోగినిన్యానములో విశుద్ధచక్రముగురించి ఈవిధంగా ఉంది.

గ్రీవాకూపే విశుద్ధ. నృపదళకమలే శ్వేతవర్ణాం త్రినేత్రాం

పాస్తైః ఖట్వాంగ ఖడ్గా త్రిశిఖ మపి మహాచర్య వంధార యంత్రం

వజ్రేజ్జైకేన యుక్తం పశుజనభయదాం పాయసాన్నైక సక్తం

త్వక్వాం సంధే2మృతాద్యైః పరివృతవపుషాం డాకినీం వీరవంద్యాం॥

కంఠస్థానమున విశుద్ధచక్రము పదహారుదళములుగల పద్యము. దీని యందు ఎర్రని రంగులో మూడుకనులు కలిగి ఖట్వాంగము, ఖడ్గము, త్రిశూలము, చర్యము ధరించి ఒకేముఖముతో పశువులనెదురు అడ్డునులకు భయముకలిగించుచు, పాయసాన్నమునందు ప్రతీకలిగి, అమృతమొదలైన పదహారుమంది శక్తులతోపరివృత అయిన దాకినీదేవికి సమస్కరించుచున్నాను.

విశుద్ధచక్రాధిష్ఠానదేవతా దాకినీయుక్త జీవేశ్వరస్వరూపిణ్యంబా

శ్రీపాదుకాంఘ్రిజయామి తర్పయామివసుః ।

దాకినీ దేవత రూపము, విశుద్ధచక్రము ప్రక్క పేజిలలో ఇవ్వబడినాయి. శంకరభగవత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిలో విశుద్ధచక్రాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు

విశుద్ధాతే శుద్ధస్పటిక విశదం వ్యోమజనకం

శివం పేదేదేవీమపి శివనమాన వ్యవసితాం

యయోఃకాంత్యా యాంత్యా శశికిరణ సారూప్య వరజే

ర్విధూతాం తర్హంతా విలసతి చకోరీవ జగతి

విశుద్ధచక్రంలో స్పటికమువలె స్వచ్ఛమైనవాడు ఆకాశతత్వాత్మకుడు అయిన శివుడు, అతనితోసమానమైనదేవి ఉంటారు. ఇక్కడశివాశివులు శుద్ధస్పటికాలవలె ప్రకాశిస్తూ ఉంటారు. ప్రాణాయామంచెయ్యటంవల్ల కాంతిని కోల్పోయిన పాదశకశలకు శివాశివులశరీర కాంతులచేమళ్ళి ప్రకాశము కలుగుతుంది అంటే సాధకుడి అజ్ఞానము తొలగింపబడుతుంది. విశుద్ధచక్రము గురించి వట్టుకవిరూపణలో ఈవిధంగా ఉన్నది.

విశుద్ధాభ్యాం కంఠేనరసిజమమలం ధూమధూమ్రానభాసం

వ్యర్తైః పర్వైః శౌచైర్లళనరిలసిత్వైర్దీపితం దీప్తబుద్ధైః ।

నమాస్తే పూర్వాంతేనధితతమనభోమండలంవృత్తరూపం

హిమద్భాయా వాగోపరిలసితతనైః శుక్ల వర్ణాంబరవ్యః॥

భుజైః పాశాభిర్యంకుశవరలసిత్వైః శోభితాంగవ్యతస్య

మనోరం కేవిత్యం వివనతిగిరిజాభిన్న దేహో హిమాభః॥

త్రిజేత్రఃపంచాష్టౌ లలితదశభుజో వ్యాఘ్రచర్మాంబరాధ్యః

పదా పూర్వో దేవః శివ ఇతి చ సమాఖ్యావసిద్ధః ప్రసిద్ధః॥

మథాసింధోః శుద్ధా వివసతి కమలే పాకినీ పీతవస్త్రా

శరం చాపం పాశం వృణిమసి దధతి హస్తపద్మైశ్చతుర్భుజః॥

మథాంశోః పంపూర్ణం శశపరిరహితమండలం కర్ణికాయాం

మహామోక్షద్వారం శ్రీయ మభిమతశీలస్య శుద్ధేంద్రియస్య॥

ఇహ స్థానే చిత్తం విరవధి వివిధాయాత్మపంపూర్ణ యోగః

కవిర్యాగ్నీజ్ఞానీ ప భవతి వితరాం పాదకః కాంతచేతాః॥

త్రికాలానాం దర్శి పకలహితకరో రోగశోకప్రముక్త

శ్చిరంజీవీ జీవీ విర వధివిపదాం ధ్వంసహంసప్రకాశః॥

కంఠస్థానమున పదహారు దళములు కలిగిన విశుద్ధి చక్రమున్నది. దీని దళములయందు అమృతామౌదలు అఃక్షరా వరకు స్వరరూపు లైన శక్తులున్నాయి. దీనికర్ణికయందు వృత్త

రూపంలో ఉన్న వియన్మండలంము చంద్రబింబమువలె ప్రకాశిస్తుంది. దీనికి బీజము హం అకాశ బీజము. దీనికి.(అబీజమునకు) నాలుగుచేతులున్నాయి. వాటియందు పాశము, అంకుశము, వరద, అభయముద్ర లుంటాయి. అబీజమందు ఐదుముఖములు, మూడుకనులు.పదిచేతులు కలిగి వ్యాఘ్రచర్మధారియైన సదాశివుడుంటాడు. ఈ చక్రము నకు అధిదేవత రాక్షసి. యోగాభిలాషులగువారికిది మోక్షద్యారము,

అజ్ఞాచక్రము:

“హంక్షేత్యక్షరపద్మపత్ర యుగళం రత్న పమాజ్ఞపురీం”

భ్రూమధ్యభాగంలో రెండుదళాలు కలిగిన చక్రాన్ని అజ్ఞాచక్రము అంటారు. ఈదళము లయందు హం, క్షం వర్ణములుంటాయి. లలితాసహస్రంలో అజ్ఞాచక్రంగురించి ఈవిధంగా ఉన్నది,

**అజ్ఞాచక్రాబ్జనిలయా శుక్లవర్ణా షడానవా
మజ్జానంస్థా హంసవరీముఖ్యాశక్తివమన్వితా
హరిద్రాన్తైకరసికా హాకినీరూపధారిణీ**

కనుబొమలమధ్యగలచక్రాన్ని అజ్ఞాచక్రము అంటారు. దీనిలో అధార, స్వాదిష్ఠానాలకు ప్రతీకగా రెండుదళాలుంటాయి. ఇదిమనస్తత్త్వాత్మకమైన చక్రము. దీనికర్థికయందు గలదేవి సిద్ధమాత. పుట్టుకతోనేజ్ఞానవైరాగ్యములుకలసిద్ధులకుతల్లి, నమస్కరించినంత మాత్రంచేతనే భక్తులకొర్కెలు తీర్చు వరదాయిని. భృకుటిస్థానము గంగ యమున నరస్వతుల నంగమము, ఇడపింగళసుమల నంగమము. కూటత్రయము, ఖండత్రయము ఇది త్రిపురానివాసస్థానము. శరీరంలోని ఇంద్రియాలకు ఇక్కడనుండి అజ్ఞలు జారీ అవుతాయి. అందుకనే దీనిని అజ్ఞాచక్రమంటారు. ఇక్కడ సిద్ధమాత తెల్లనిశరీరంలో, ఆరుముఖములుకలిగి ఉంటుంది కాబట్టిఈమెను కుమారస్వామిశక్తిగా భావించాలి. ఈ దేవత ఎముకలలోని మజ్జ యందు ఉంటుంది. ఈచక్రములోని రెండుదళాలయందు హంసవరీ, క్షమావరీ అనుశక్తులుంటాయి, ఈరెండింటినీ ఉద్వాస నిశ్వాసలుగా భావించాలి. ఈరెండూ ప్రాణికిముఖ్య శక్తులు, అందుకే ‘ముఖ్యాశక్తివమన్వితా’ అనిచెప్పటంజరిగింది. ఈమెకు హరిద్రాన్నమునందు స్ర్తి. ఈదేవత బీజము, న్యానము, కీలకము, మంత్రము హ కారసంకేతములు. అందుకే ఈమెను ‘హాకినీ’ అంటారు,యోగినీ న్యానములో హాకినీ ధ్యానము ఈవిధంగా ఉన్నది.

**భ్రూమధ్యే బిందువద్మే దళయుగళలితే శుక్ల వర్ణాం కరాబ్జై
ర్విభాజాం జ్ఞానముద్రాం డమరుక కమలాక్ష మాలాంకపాలం ।
షడ్వక్త్రాధారమధ్యాం త్రినయన లసితాం హంస వత్కాది యుక్తాం
హరిద్రాన్తైకపక్తాం పకల శుభకరీం హాకినీం భావయామః ॥**

అజ్ఞాచక్రంలో తెల్లనిరంగుతో ఆరుముఖములు, మూడు కనులతో చేతులయందు కపాలము, అక్షమాల, డమరుకము, జ్ఞానముద్ర ధరించినది, మజ్జయందుండునది, హంసవతి క్షమావతి అనుశక్తులచేపరివృత అయినది, హరిద్రాస్తమందుమక్కువ కలది, నకలనుఖములను ఇచ్చునది అయినహాకినీదేవికి నమస్కరించుచున్నాము.

అజ్ఞా చక్రాధిష్ఠానదేవతా హాకినీయుక్త వరమాత్మ

స్వరూపిణ్యంబా శ్రీపాదుకాంపూజయామినమః

అజ్ఞాచక్రము, హాకినీదేవి రూపము ప్రక్కపేజీలలో ఇవ్వబడినవి.

సౌందర్యలహరిలో శంకరులవారు అజ్ఞాచక్రాన్ని ఈవిధంగావర్ణించారు.

తవాజ్ఞా చక్రస్థం తపనశశికేటి ద్యుతిధరం

వరం శంభుం వందే పరిమిళితపార్శ్వం వరచితా

యమారాధ్యన్ భక్త్యా రవిశశిరుచినామ విషయే

నిరాలోకే లోకే వివవతి హి ఖలోకభువనే॥

అజ్ఞాచక్రంలో శివాశివులు కోట్లకోలది సూర్యచంద్రులకాంతులతో ప్రకాశిస్తుంటారు.

లోల్లా లక్ష్మీదరుడు 'కర్ణావనస్తుతి'లో

అజ్ఞాత్మక ద్విదళపద్మగతేతదానీం విద్యున్నిభే రవిశశివ్రయుతోత్కటాభే

గండస్థలప్రతిఫలత్కరదీపజాల కర్ణావతంపకలికేకమలాయతాక్షి.

అజ్ఞాచక్రస్వరూపమగుద్విదళపద్మమందున్న ఓదేవీ, మెరుపుతిగవలె పది లక్షలసూర్య

చంద్రులకు మించినకాంతితో, వికాలమైన నేత్రములతో ప్రకాశించుచున్నావు.

పట్టుకవిరూపణలో అజ్ఞాచక్రాన్ని గురించి ఈవిధంగా ఉంది.

అజ్ఞానాంబుజం తద్ధిమకరనదృశం ధ్యానధామప్రకాశం

హృత్కాభ్యాం వైదలాభ్యాం పరిలసితవస్తుర్చేత్ర పత్రంసుతుభ్రాం

తన్మధ్యే హాకినీ సా శశి సమధవలవక్రపట్కం దధానా

విద్యాం ముద్రాం కపాలం డమరుజలవదీం బిభ్రతి కుద్ధచిత్తా

ఏతతాత్పద్మాంతరాచేవివనతి చ మనః సూక్ష్మరూపంప్రసిద్ధం

యోనాతత్కర్మికాయా మితరశివవదం లింగ చిహ్నాప్రకాశం.

విద్యున్మాలావిలాసం వరమకుల దం బ్రహ్మసూత్ర ప్రబోధం

వేదావామాదిబీజంస్థిరతర హృదయశ్చింతయే త్రత్కమేణ

ధ్యానాత్మా సాధకేంద్రే భవతి వరపురే శీఘ్రగామీ మునీంద్రః॥

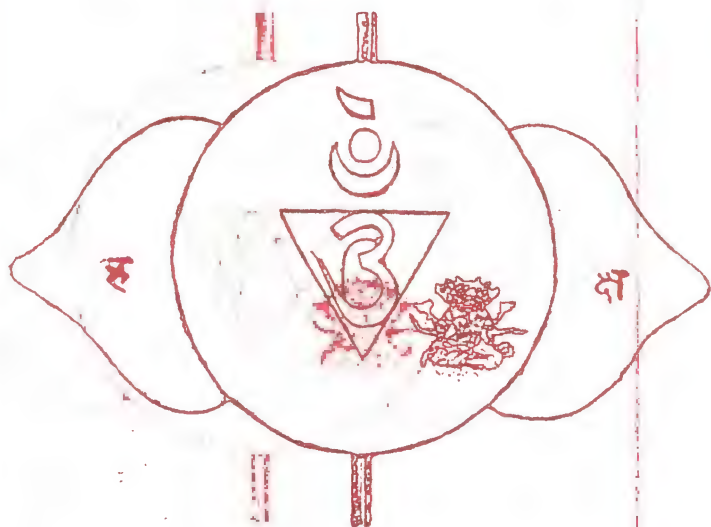
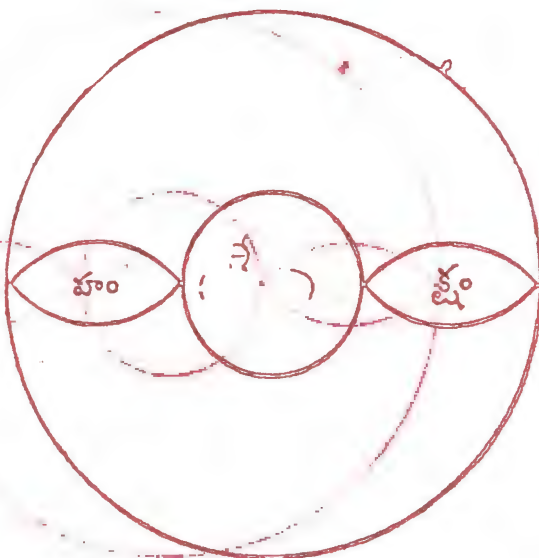
వర్వజ్ఞః వర్వదర్శివకలహితకరః వర్వళాస్తా ధ్వజేత్తా।
 అద్వైతాదారవాది విలసతి పరమాపూర్వసిద్ధి ప్రసిద్ధో
 దీర్ఘాయుః సోఽపికర్తా త్రిభువనభవనే వంహృతౌ పాలనే చ॥
 తదంతశ్చ క్రే2స్మి వ్నివసతి పతతం శుద్ధ ఋద్ధ్యాంతరాత్మా
 ప్రదీపాభజ్యేతిః ప్రణవవిరచనారూపవర్తప్రకాశః
 తదూర్ధ్వే చంద్రార్థ ప్రదువరివిలవద్విందురూపమకార
 ప్రద్యూర్వ్వంనాద౨సా జలధవళసుధాధారవంతానహసే ॥
 జహస్థాచే రీసే సుసుఖవదనే చేతసి పురం
 విరాలంబా బధ్యావరమగురుసేనా మవిదితామ్।
 తవభ్యాసాద్యగీ పవనమహ్నదాం నశ్యతి కణాన్
 తత వైవృద్ధ్యాంతః ప్రవిలిపితరూపానసి నదా॥
 జ్వలద్దీపాకారాం తదమ చ నవీనార్క బహళ
 ప్రకాశం జ్యోతిర్యా గగనధరచీ మధ్యమిళితం।
 జహస్థానే పాక్షాద్భవతి భగవన్ పూర్వవిభవే
 2వ్యయః పాక్షీ వహ్నీ : శశిమిహర యోర్మండల ఇవ॥
 జహస్థానే విష్ణో రతుల నరమమోదమధురే
 సమారోవ్య ప్రాణం ప్రముదితమనాః ప్రాణనిధనే।
 నరం విత్త్యం దేవం పురుషమజమాద్యం త్రిజగతాం
 పురాణం యోగీంద్రః ప్రవిశతి చ వేదాంతవిదితమ్॥

ఆజ్ఞాచక్రము బ్రూమధ్యమున ఉన్నది ఇది శరీరంలోని అన్ని అవయవాలకు ఆజ్ఞా
 లభించుస్థానము. ఇదే గురువు యొక్క ఆజ్ఞ లభించుస్థానము, దానికి రెండుదళాలున్నాయి.
 అక్కడ ఉన్న అక్షరములు తెల్లనిరంగులో ఉంటాయి.

"ఆజ్ఞాచక్రంతదూర్భేతు శుక్లం ద్విదళమండితం
 కర్పూరపాక్షలసితం మనః2 ధిష్ఠితరంజితమ్"

అని 'సమ్మోహనతంత్రం' లోచెప్పబడింది. దీనిలో ఆరుముఖములతో హాకినీశక్తి
 ఉన్నది, ఆమెతనచేతులందు వున్నకము, అక్షమాల, కపాలము, ధమరుకము,
 వరదఅభయముద్రలు ధరించినది. ఇది మనస్తత్త్వాత్మకమైనచక్రము. ఈచక్రమునందు
 శివుడువిద్యుత్కాంతులతో ప్రకాశించుచున్నాడు, ఇక్కడబీజము 'ఓం' ఇక్కడ ఉపాసన చేయు
 పాధకుడు జ్ఞానాత్ముడవుతాడు. వర్వజ్ఞుడై, వర్వదర్శి అయిన మునీంద్రుడు, అందరిక్షేమం
 కోరేవాడు,బ్రహ్మద్వైతి అవుతాడు. స్వస్థిస్థితిలయాలు కూడ చేయకలుగుతాడు. ఈచక్రంలో

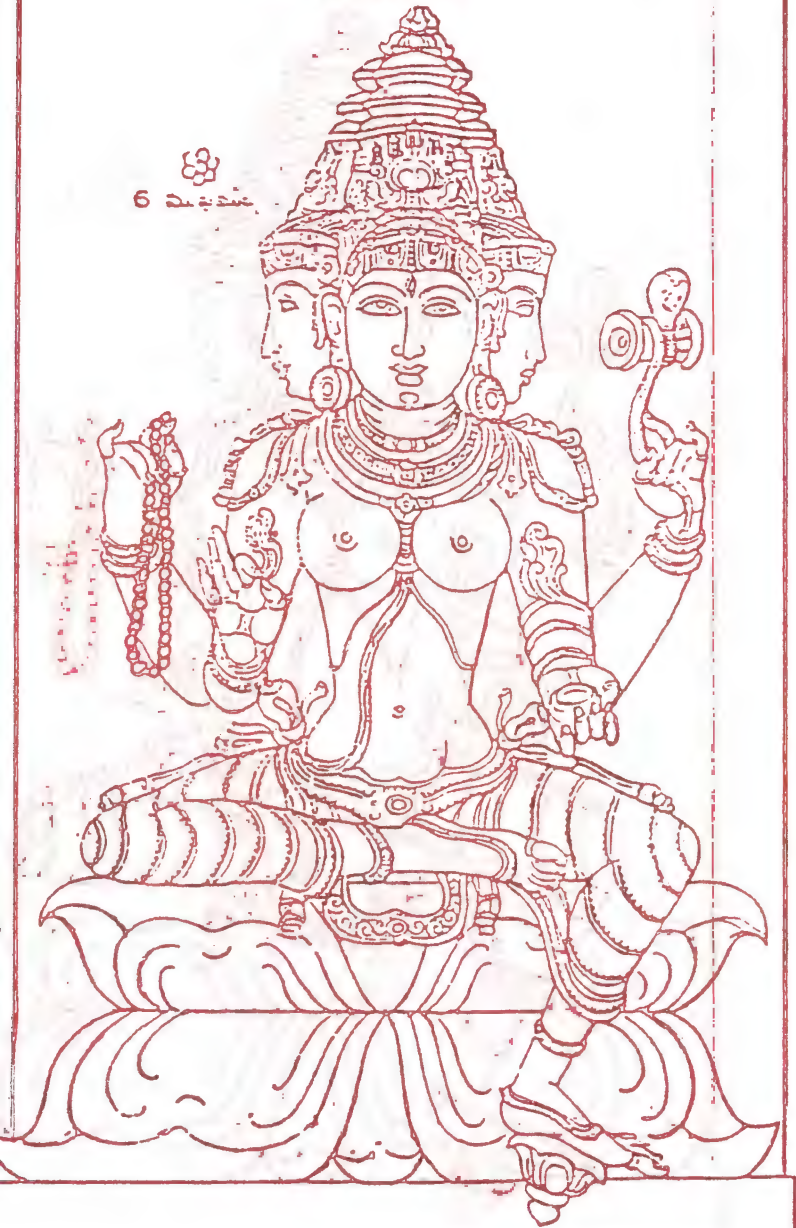
అష్టాచక్రము

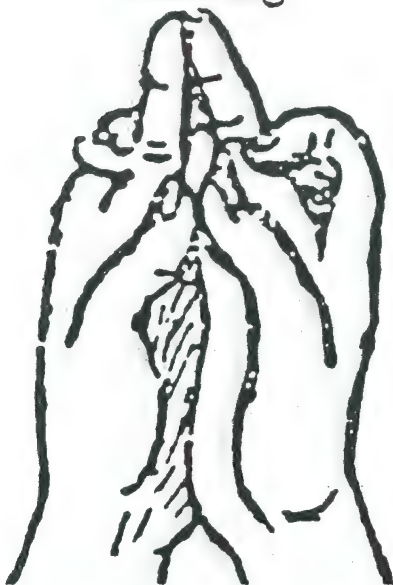
హరిగీర్ధవి

ప్రతి

6 ముద్రములు

1. యోగి ముద్ర

2. భోవరీముద్ర

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణమున్నది. ఆత్రికోణంలో ప్రణవానికి ఆధారమైన (ఆ+ఉ) అక్షరాలుంటాయి. అది శుద్ధబుద్ధి. దానిమీద బిందురూపంలో మ కారము ఉంటుంది.

యోగి అయిన సాధకుడు యోనిముద్రతోబంధించుకుని, వరమాత్య స్వరూపుడైనగురువువలన ఈబంధనముతెలుసుకొని మనస్సును లయముచెయ్యాలి. అది ఆనందనిలయము సిద్ధాననములో ఉండి యోనిముద్రవ్రదర్శించాలి. సాధకుడు పద్మాననంలోకూచుని ఎడమకాలిమడమతో గుడస్థానాన్నిమూయాలి. కుడికాలును ఎడమకాలి మీద ఉంచాలి. అప్పుడుశరీరము,మెడ,తల,నిటారుగావుంచి మూతిని కాకిముక్కు వలెచేసి గాలిలో వలకుపీల్చి కుంభించాలి. బొటనప్రేళ్ళతోముక్కు రంధ్రాలను మూసి,మిగిలిన ప్రేళ్ళతో నోటిని మూయాలి. ఇంద్రియాలను వదలివేసి అంటే మనసును శరీరంనుంచి వేరుచేసి మంత్ర పురశ్చరణచెయ్యాలి. ఆస్థితిలో మనస్సుకు ప్రాణానికి ఐక్యత చేకూరుతుంది.. యోనిముద్రవలన మనస్సుకు ఏకాగ్రతవస్తుంది. హంస అనేది జీవాత్మ, జీవాత్మయొక్క అంశము ప్రాణము. ఈప్రాణముయొక్క ప్రభావముచేతనే మనస్సు చలిస్తుంది. హంసను అంటే జీవాత్మను గనక నిరోధించినట్లైతే ఏకాగ్రత సిద్ధిస్తుంది. అయితే భేదరీముద్రతోకుడా ఏకాగ్రతలభిస్తుంది. తరువాత యోగిదీపాకృతి గలజ్యోతిని చూడగలుగుతాడు. అదిబాలబానుడి వలె ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. ఇక్కణ్ణిక్షావళి 'త్యాగముకలుగుతుంది. ఆయన అవ్యయుడు. స్పృష్టిస్థితిలయకారకుడు. అదిశివశక్తి తత్త్వము. యోని, భేదరీముద్రలను ఇచ్చటచూపటం జరిగింది. సహస్రారము.

“తస్మాద్దూర్భవమథోముఖం వికసితం నద్యం సహస్రచ్ఛదం

నిత్యానందమయీ నదా శివపురీ శక్తేనమశ్చాత్మతం॥”

సహస్రారపద్మము బ్రహ్మరంధ్రానికి కొంచెందిగువన వేయిదళాలతో ఉంటుంది. అదినిత్యానందమయ మైనశివపురము. లలితాసహస్రంలో దీన్నిగురించి ఈవిధంగాచెప్పటం జరిగింది

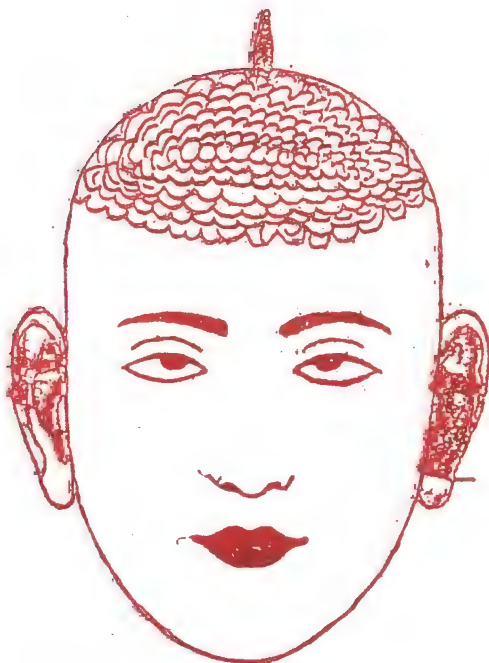
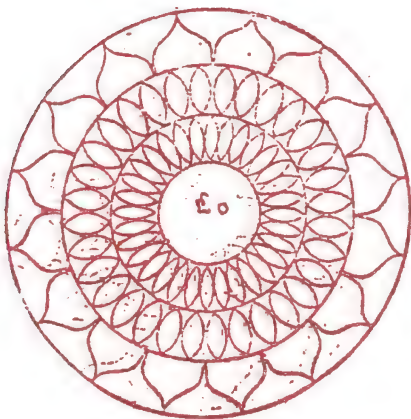
సహస్రదళపద్మస్థా సర్వభిత్తాపశో

సర్వాయాధధరా శుక్లవంస్థితా పర్వతోముఖీ

సర్వోదనస్థితచిత్రా యాకిన్యంబావ్యరూపిణీ

పట్టుకాలకుపైన, బ్రహ్మరంధ్రందగ్గర ఉండేచక్రాన్ని సహస్రదళపద్మము అంటారు. దీనికర్ణికలో యశశ్విని అనేదేవతఉంటుంది. సిద్ధేశ్వరి, సిద్ధవిద్య, సి అసాతా ఏచెప్పబడు ఈవరమేశ్వరి నకలప్రపంచానికి సిద్ధిప్రదాయని ఆమెగొప్పదైన యశస్సుకలది. అందుకనే సహస్రారంలో ఉన్నఈదేవిని 'యశశ్విని' అంటారు ఈమెనే 'మేధాదేవి' అనికూడాఅంటారు. సహస్రారంలో ఉండే ఈదేవి ఎరువు, తెలువు, పసువు, నలువు,నీలము మొదలైన అన్నిరంగులతోనూకలసి చిత్రమైన కాంతితో ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. అందుకని ఆమె 'సర్వవర్ణేషుపాదేవీసంధ్యావిద్యేపరవ్యతి' అనిచెప్పబడుతోంది అమ్మతామొదలుక్షమావతివరకు యాభైశక్తులచేతపరివృతయై అకారాదిక్షకారాంతము వర్ణక్రమంలో అనులోమవిలోమాలగా

సహస్రదశపద్మము

యాకినీదేవి

6 ముఖములు

ఒక్కొక్కసారికివందచొప్పున వదివృత్తాలలోను వేయిమందిశక్తులుంటారు. ఇక్కడదేవితనచేతులయందుఅన్నిరకాల అయుధాలను ధరించి ఉంటుంది. ఈమెశుక్లమను ధాతుర్దిగదుంటుంది అన్నిదిక్కులకు ముఖములు కలిగిఉంటుంది. మంత్రశాస్త్రంలో బీజము, మంత్రము, కీలము, అన్నీయ కారసంకేతములు. అందుచేతనే ఆదేవిని 'యాకిన్యంబా' అంటారు. యోగిని వ్యాసంలో నహస్రారం గురించి ఈ విధంగా ఉంది.

ముండవ్యోమస్థపద్మే దశశతదళకే కర్ణికా చంద్ర సంస్థాం
రేతే నిష్ఠా నమస్తాయుధకలితకరాం పర్యతో వక్రవద్మామః
అదిక్షాంతార్థ శక్తిప్రకర పరివృతాం పర్యవర్థాం భవానీం
పర్యావ్వాసక్తచిత్రాం పరశివరసికాం యాకినీం భావయామః॥

బ్రహ్మరంద్రానికి దిగువగా నహస్రారమున్నది. దీనికి వేయిదళాలున్నాయి. దీనికర్ణిక చంద్రమండలము. ఇక్కడ ఉండేదేవిపేరు యాకిని. అమేనరమేశ్వరి. శుక్లధాతువు కధిపతి. నర్వాయుధములు ధరించి, అన్నిరకాల భక్త్యములందు ప్రీతికలిగి, అన్నిదిక్కులకు ముఖములుకలిగి ఉంటుంది. ఈమెను అకారమునుండిక్షకారమువరకు గల యోగినీగణముసేవిస్తూ ఉంటుంది, ఇది ఆత్మతత్వాత్త కమైన కష్టస్థము. యా దేవత మంత్రిప్రధానంఈ గంగా ఉంటుంది.

బ్రహ్మహమస్మి బ్రహ్మహమస్మి. అహమస్మి. బ్రహ్మహమస్మి. తత్త్వమసి. బ్రహ్మహమస్మి.
సోహంబ్రహ్మమస్మి. ఓం బ్రహ్మహమస్మి. అత్మైవేదగం పర్యం. బ్రహ్మైవేదగం పర్యం
సర్వమేతద్బ్రహ్మ. పర్యంఖల్విదంబ్రహ్మ. బ్రహ్మవిద్యుస్తౌవభవతి ॥

నహస్రదళపద్మము, యాకినీదేవతాస్వరూపము ప్రకృపేజీలలో ఇవ్వబడ్డాయి. సాంక్షింలహరిలో కరభగవత్పాదులవారు నహస్రదళపద్మాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు.

మహింమూలాధారే కమసిమజిహ్వా రే హతవహం
స్థితంస్వాధిష్ఠానే హృదిమరుత మాకాశముపరి
మనో2సిభ్రూమధ్యే సకలమసి భిత్వాకులవధం
నహస్రారేవద్మే న హరహసి పత్యావిహరసే॥

షట్పాక్రాలుదాటినతరువాత నహస్రదళపద్మంలో భగవతి పరమశివునితో కలిసి విహరిస్తూ ఉంటుంది. నహస్రారం గురించి షట్పక్రనిరూపణలో ఈవిధంగా ఉంది.

లయస్థానం నాయో స్తదుపరిచ మహావాదరూపం శివార్థం
పిరాకారం శాంతం పరదమభయం శుద్ధి బుద్ధి ప్రకాశమ్
యదా యోగీపశ్యద్గురుచరణయుగాంభోజపేనా మశీల

స్తదావాచాం పిధిః కరకమలతలే తస్యభూయాత్ వదైవః॥

యోగిఅజ్ఞాచక్రముదాటిన తరువాత మహానాదాన్ని దర్శిస్తాడు. అతడికివాక్పిధికలుగుతుంది. మహానాదము నాగలి రూపంలో ఉంటుంది అది శాంతమైనది. వరప్రదాయని, అభయ ప్రదాయని, శుద్ధబుద్ధి ప్రకాశమైనది. వాయువుకు మహానాదములయస్థానము.

తదూర్థ్యే శంఖిద్యానివనతిశిఖరే శూన్యదేశే ప్రకాశం
విసర్గాధః పద్మం దశశతదశం పూర్ణ చంద్రాతి శుభ్రమ్
అధోవక్త్రం కాంతం తరుణ రవి కలాకాంతి కింజల్కవృంజం
శకరాద్యై వర్తై ప్రవిలసితవపుః కేవలానందరూపమ్

అశూన్యమందు, విసర్గకు క్రిందగా సహస్రదల పద్మమున్నది. అది పూర్ణ చంద్రుని లాగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. అది అదోముఖంగా ఉంటుంది. దాని కాంతి కిరణాలు సూర్యకిరణాలవలె ప్రకాశిస్తుంటాయి. అక్కడ అకారాది పర్వ వర్ణములు ఉన్నాయి. అదికేవలానందరూప మైనది.

పమాస్తే తస్యాస్త్రః శశివరి రహితః శుద్ధపంపూర్ణ చంద్రః
స్ఫురజ్యోత్స్నాజ్వాలః పరమరసచయ స్పర్శ సంతానహాసే,
త్రికోణం తస్యాంతఃస్ఫురతి చ సతతం విద్యుదాకారరూపం
తదంతః శూన్యం తత్పకల సురగదైః సేవితంచాతిగుప్తమ్॥

సహస్రదశ పద్మంలో కళంకములేనటువంటి పూర్ణచంద్రుడున్నాడు. ఆ చంద్రమండలము మధ్య నత్రికోణమున్నది. దానియందు మహాశూన్యమున్నది. దానిని దేవతలు రహస్యంగా సేవిస్తుంటారు.

సుగుప్తం తద్యత్నా దతిశయపరమామోద సంతానరాతైః
వరం కదం సూక్ష్మం పకల శశికలాశుద్ధరూప ప్రకాశమ్ ।
ఇహ స్థానే దేవః పరమశివసమాఖ్యానసిద్ధః ప్రసిద్ధః
స్వరూపీసర్వాత్మారపవిరసమితో 2 జ్ఞాన మోహాంధహంసః॥

అశూన్యము చాలా రహస్యమైనది. అతి ప్రయత్నము మీద గాని దానిని పొందలేరు. అది పరమామోదమైన సంతానరాశి, పరమశివుడు ఇక్కడే ఉంటాడు. ఆయన సర్వాత్మ స్వరూపి. అజ్ఞానమును, మోహమును పొగడతాడు.

సాధకుడికి భగవానుడు సుధాధారాసారముచే అత్యజ్ఞానము కలిగిస్తాడు. అప్పుడు సాధకుడు జీవాత్మ పరమాత్మల సమైక్యము సాధించి నర్వేశ్యుని లాగా పరమహంస అవుతాడు. తైపులీస్థానాన్ని శివస్థానమని, వైష్ణవులు పరమపురుషస్థానమని, మిగిలినవారు

హరిహర స్థానము అని, ప్రకృతి పురుషుల స్థానమని, దేవీ భక్తులు దేవీస్థానమని అంటారు.

శివస్థానం తైవాః పరమపురుషం చైష్ఠవగదా
 లవంతీతి ప్రాయో హరిహరపదం కేచిదపరే
 పదం దేవ్యా దేవీచరణయుగలాం భోజరసికా
 మునీంద్రా అవ్యన్యే ప్రకృతిపురుష స్థానమమలమ్
 ఇదం స్థానం జ్ఞాత్వా నియతనిజచిత్తే పరవరో
 పభూయాత్ పంపారే పునరపి న బద్ధస్త్రిభువనే
 పమగ్రాశక్తః ప్యాన్వియమమనపస్తస్యకృతినః
 సదాకర్తుం భగతిరపి వాచీ నునిమలా

ఈస్థానాన్ని తెలుసుకున్న సాధకుడికి పునర్జన్మలేదు. ఈ లోకంతో బంధము ఉండదు. అతనికి పాపపుణ్యాలు లేవు. సంసారబంధనాలు ఉండవు. అతనికి ఇష్టార్థసిద్ధి కలుగుతుంది. ఇక్కడ పోదశికల ఉంటుంది. బాలభానునివలె ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. తామర తూడులోని దారములాగా నన్ననైనది. అమె భగవతి. జ్ఞానదాత్రి. త్రిభువనజనని. అమె యందు నిత్యమైన శివపదము ఉన్నది. అది నిత్యానందమైనది. జ్ఞాన రూపమైనది. దీనినే బ్రహ్మము, హంసము, విష్ణుపదము, అత్యుజ్జనము, మోక్ష పదము అంటారు. ఇదే పరమపదము. ఇచటకు చేరిన యోగికి సాయుష్యం లభిస్తుంది.

9. నాడీమండలము, వాయువులు

శ్రీవిద్యలో అతఃపూజ అంటే షట్పత్రబేధవము చేసి, నమస్కారంలో దేవీ సాక్షాత్కారంపొందటం.. ఈ రకంగా అతః పూజ చేసేటందుకు శరీరంలోని నాడీ మండలము, వివిధరకాలైన వాయువు లను కూర్చి కొంతవరకైనా తప్పని సరిగా తెలుసుకోవాలి.

మానవశరీరంలో మొత్తం డబ్బైరెండు వేలనాడులున్నాయి. అన్ని నాడులకు ఆధారమై, మూలాధారమునుండి సహస్రారము వరకు వ్యాపించిఉన్న ఒక పెద్ద ఎముక ఉన్నది. దాన్నే బ్రహ్మాదండి, మేరుదండము అంటారు.

ఆధారచక్రము నుంచి బ్రహ్మరంధ్రము వరకు వ్యాపించి ఉన్న నాడిని 'బ్రహ్మనాడీ' అంటారు. దీనినే సావిత్రి, సరస్వతి అని కూడా అంటారు. ఇదే సుషుమ్నా నాడి. ఇది కుండలినీ శక్తి యుక్తమైనది. కుండలినీ శక్తి సర్వాకారం ధరించి ఆధారచక్రంలో అధోముఖంగా ఉంటుంది. సుషుమ్నా మధ్య భాగంలో కుండలినీ శక్తి తామరతూడులోని నూలులాగా ఉంటుంది. అందుకనే లలితా సహస్రంలో కుండలినీ శక్తిని "మహాశక్తిః కుండలినీ వివతంతు తనీయసీ" అని చెప్పబడింది. సుషుమ్నానాడి ప్రాణవాయువు, జఠరాగ్ని, బుద్ధి, ప్రణవములకు స్థానమై ఉన్నది.

బ్రహ్మనాడికి రెండువేపులా, ఆధార చక్రమునుంచి ముక్కు, రంధ్రముపై దాకా ఇదా, పింగళా అనే రెండు నాడులు వ్యాపించి ఉన్నాయి.

ఇదా చ నామవిశ్వాసాః సోమమండలనంచరా
పితృయానమితిజ్ఞేయంః వామమౌత్కత్యచిచ్ఛతి॥
దక్షిణే పింగళావాడిః పహ్నిమండలగోచరా
దేవయానమితిజ్ఞేయంః పుణ్యకర్మానుసారిణీ॥

ఇదావాడి చంద్రనాడి. ఇది పితృయానము. ఈనాడి పునరావృత్తికి అనుకూలము. ఇది ఎడమ ముక్కు లోని ఉపిరి నిశ్వాస రూపంలో చంద్రమండలాన్ని ఆశ్రయించి, ఆధార చక్రంనుంచి చంద్రమండలం వరకు ఉంటుంది.

శరీరం లోని కుడి భాగంలో పుణ్యకర్మాను సారిణీ అయిఉండేది పింగళానాడి. ఇది సూర్యనాడి దేవయానము, పునరావృత్తి రహిత మైనది.

నాడీ మండలము బొడ్డునాశ్రయించి కోడిగ్రుడ్డు అకారంలో ఉన్నది. ఇద, పింగళ నాడులు ఈ నాడీ చక్రంలోనే ఆవిర్భవించినాయి. నాడీమండలంలోని కోల్చి ముఖ్యమైననాడులను ఈ దిగువ వివరించటం జరుగుతోంది.

1. కనులచివర వరకు వ్యాపించిఉన్ననాడులను 'గాంధారి హస్తజిహ్వ' అంటారు.
2. చెవులవరకువ్యాపించిఉన్ననాడులను 'పూష, అలంపూష' అంటారు.
3. కనుబొమలనడుమ ఉన్న నాడిని 'శుక్లము' అంటారు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

4. ముక్కులరెండు ద్వారాలు, చెవులరెండు రంధ్రాలు, కనుబొమల క్రింది భాగంలో కలిసి ఉంటాయి. ఆ ప్రదేశాన్ని 'శృంగాలకము లేక చకుష్పదము' అంటారు.
5. ఇద, పింగళనాడులు కనుబొమల మధ్యప్రదేశాన్ని చేరుతున్నాయి. ఆ ప్రదేశాన్ని 'త్రికుటము, త్రివేణీ సంగమము' అంటారు.
6. నాటిలో నాలుక చివర వరకు వ్యాపించిన నాడిని 'సరస్వతీ' నాడి అంటారు.
7. భక్త్య, భాజ్యది చతుర్విధ అహారములను భక్షించేది 'విశ్వదరి' నాడి
8. కంఠ స్థానమున ఉండి అకలి దప్పులు కలిగించేది, జలపానము చేసేనాడిపేరు 'వయస్సినీ',
9. నాడి చక్రమునందు ఉద్భవించి అధోముఖంగా మూడునాడులున్నాయి. శరీరంలోని వ్యర్థపదార్థాలను ఇవి బయటకు పంపుతాయి. నాటిలో
 - A. 'రక్తనాడి' రేతస్సును బయటకు పంపుతుంది.
 - B. 'సినీవాలీనాడి' మూత్రాన్ని బయటకు పంపుతుంది.
 - C. 'కుచరానాడి' మలాన్ని బయటకు పంపుతుంది.
10. భుజించిన అహారము యొక్క సారాన్ని గ్రహించి బ్రహ్మరంధ్రమందు చేరి అమృతాన్ని కలిగించేది 'శంఖినీ, దామినీ' నాడులు.
11. అనాహత చక్రంలో నూటఒక్కనాడులున్నాయి. నాటిలో అమృతనాడి ఒకటి. అమృతనాడి మార్గాన్నే మోక్ష మార్గము అని, కైవల్య మార్గమని అంటారు.
12. శరీరంలోని నాడులన్నింటిలోకీ ఇద, పింగళ, సుషుమ్నా నాడులు ముఖ్యమైనవి. సుషుమ్నా నాడివే 'నాడిశిరోమణి' అంటారు. ఈ మార్గాన్ని తపోమార్గము అంటారు.

ఈ నాడులను గురించి 'ఉత్తరగీత' లో ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

ఉత్తరగీత మహాభారతంలోని అశ్వమేధ పర్వంలో ఉంది. ఇది జ్ఞానమార్గాన్ని ప్రతిపాదిస్తుంది. ఇది భగవద్గీతకు పరిశిష్ట భాగము వంటిది అని పండితులంటారు. గౌడపాదులవారు దీనికి సంస్కృతంలో వివరణ వ్రాయగా 16వ శతాబ్దిలోతంజావూరు మండలంలోనిమన్నారు గుడివాసి అయిన పరమానంద తీర్థుల వారు దీనికి దీక్ష వ్రాశారు.

దేహేతు పశ్యమే భాగే, ఏదాదండాఖ్య దేహబృతీ!
 దీర్ఘాస్థిమూర్ధపర్యంతం బ్రహ్మదండేతి కథ్యతే॥
 తప్యంతే మపిరం మాక్షుం బ్రహ్మనాడితి సూరిభిః॥
 ఇదాపింగళ యోర్మధ్యే సుషుమ్నా మాక్షురూపిణీ॥
 పర్యం ప్రతిష్ఠితం తస్మిన్ పర్యగంధర్యతో ముఖం!
 తస్య మధ్యగతామూర్ధ్య సోమాగ్ని పరమేశ్వరా॥
 భూతలోకాదిశః శ్రేష్ఠముద్రాః పర్యతాశ్చిరాః॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

ద్వీపాశ్చ విముగ్ధా వేదశాస్త్ర విద్యాకళాక్షరాః॥
 నర్యమంత్ర పురాణాని గుణాస్పృశ్యాదయోపిచా
 బీజం బీజాత్మ కాస్తేషాం క్షేత్రజ్ఞ ప్రాణవాయవః॥
 స మ్నాంతర్గతం విశ్వం తస్మిన్ స ప్రతిష్ఠితం॥
 సమః త గవతినాసేగ్రే పూర్వస్యాం సర్వతే॥
 సమః త గ్నిలోక ప్రథా జ్ఞేయశ్చక్షు స్తేజోవతీ పురీ॥
 యామ్యా : సుమనీ శ్రోత్రేయమలోక ప్రతిష్ఠితః॥
 సంద నైరుత్యూదః స్రవనైరుతో లోక శితః॥
 విజాః ప్రతిచ్ఛాం తు పృష్ఠే త్తరదీకాపురీ॥
 సతీ సయోర్గంధవతీకర్త పార్శ్వే లోక ప్రతిష్ఠితః॥
 సామ్యే పుష్పవతీసామ్యా సోమలోక స్తు కంఠతః॥
 వామకర్తేతు విజ్ఞేయా దేహమాశ్రిత్య తిష్ఠతి
 వామ చక్షుషి ఐశానం శివమస్తి మనోన్మయం॥
 మూర్ధ్నిబ్రహ్మపురీజ్ఞేయా బ్రహ్మాండం దేహమాశ్రితమ్॥

ఈ నాడులందు రెండు రకాలయిన వాయువులు సంచరిస్తూ ఉంటాయి. అవి

1. ప్రధాన వాయువులు. 2. ఉపవాయువులు.

1. ప్రధాన వాయువులనే ప్రాణవాయువులు అంటారు. ఇవి ఐదు రకాలు.

1. ప్రాణవాయువు.

2. అపానవాయువు.

3. వ్యానవాయువు

4. ఉదానవాయువు

5. సమానవాయువు.

1. ప్రాణవాయువు : ఇది వక్షస్థలము నందు ఉంటుంది. దీని అధిష్ఠానదేవత 'విశిష్టకుడు,'

ఇది శ్వాసాదులను ఇడ, పింగళ నాడీ మార్గం గుండా బయటకు పంపుతుంది.

2. అపాన వాయువు : ఇది గుదస్థానంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠానదేవత 'విశ్వకర్త'. ఇది

అధో ముఖంగా సంచారం చేస్తూ శుక్ల, మల, మూత్రాలను రక్త, కుహా, సినివాళి నాడుల ద్వారా బయటకు పంపుతుంది. దీనివల్లనే మలమూత్రాలు అధోముఖంగా వినశ్చింపబడతాయి.

3. వ్యానవాయువు: ఇది శరీరమంతా ప్రసరించి ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠాన దేవత 'విశ్వయోవి'

. ఇది బయట శీతోష్ణాలను లోపలకు, లోపలివాటిని బయటకు పంపుతూ ఉంటుంది.

భుజించిన ఆహారాన్ని శరీరమంతావ్యాపింపచేస్తుంది.

4. ఉదానవాయువు: ఇది కంఠస్థానంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠానదేవత 'అజాదు'. ఇది

మన నుయొక్క నంకల్ప వికల్పాలను మాటల రూపంలో వెల్లడి చేస్తుంది. నుషుపవస్థలో

ఇంద్రియాలను స్థాపించేసుకుని తనకు కారణమైన అజ్ఞానంలో మునిగిపోతుంది. జాగ్రదవస్థలో ఇంద్రిధీనాలను వాటి స్థానాలలో నిలబెడుతుంది. ఈ వాయువు సుషుమ్నా మార్గం గుండా సహస్రారం వరకు చేరిస్తుంది.

5. సఃసంఃవాయువు: ఇది నాభిప్రదేశంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠాన దేవత 'జయుడు'. ఇది జరరాగ్నిని ప్రజ్వలి చేసి, తినిన ఆహారం అరిగించి, శరీరంలోని దెబ్బరెండువేల నాడీ మండలాలకు సవరణగా అందిస్తుంది.

రానః ఇదే విధంగా ఉపవాయువులు కుడా ఐదు రకాలు. అవి. 1. నాగ 2. కూర్మ 3. కృకర, 4. దేంగత్త 5. ధనయములు. వీటిలో

1. నాగవాతం - వాంతిని కలిగిస్తుంది.

2. కూర్మవాతం - కను రెప్పలను కదిలిస్తుంది.

3. కృకరవాతం - తుమ్ములను కలిగిస్తుంది.

4. దేవదత్త వాయువు - అవలింతలు కలిగిస్తుంది.

5. ధనంజయ వాయువు - శరీరమంతా వ్యాపించి శరీరాభివృద్ధి కలిగిస్తుంది.

ఈయంగా శరీరంలోని నాడీ మండలము, వాయువులు పనిచేస్తున్నాయి.

10. రాజయోగము

సాధన చేసేటప్పుడు కుండలినీశక్తిని ఆధారచక్రం నుండి సహస్రారం వరకు తీసుకొని వెళ్ళి భగవద్దర్శనము చెయ్యాలి. శరీరంలో పట్టుకాలున్నాయని చెప్పబడింది. అయితే సాధకుని బ్రూమధ్యభాగము నుండి సహస్రార మధ్యభాగము వరకు సూక్ష్మ చక్రాలు అని చెప్పబడే తొమ్మిది చక్రాలున్నాయి. అవి వరుసగా క్రింద నుంచి పైకి

1. చంద్రమండలము	6. శక్తి
2. అర్ధచంద్రాకారము	7. వ్యాపిక
3. రోధిని	8. సమనా
4. నాదము	న్యూ ఉ.)
5. నాదాంతము	

వీటిలో శ్రీచక్రంలో గల తొమ్మిది చక్రాలు సామరస్యము పొందుతున్నాయి. ఈ సూక్ష్మ చక్రాలు గురించి ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

అజ్ఞాంతం పకలాప్రోక్షం తతస్సకలనిష్కళం

ఉన్నన్యంతం వరే స్థానే విషవ తథ స్థితం ॥

దీపికార్యమాత్రశ్చ రలాటవ్యతే ॥

అర్థమాత్ర స్తదాకారాః పాదవదూర్షణః తః ॥

జ్యోత్స్నా కారో తదర్థాంశో రోధిని తస్యవిగ్రహః ।

చిందుద్యయాంతరాళస్థో సేవమహిపో వినభః ॥

కలాంశో ద్విగుణాంశశ్చ నాదాన్యదుడు జ్వలః ।

హలాకారస్తు చిన్మస్త దుయుక్తో విరాజతే ॥

శక్తిర్యామ స్తచిందూద్యప్తి ర్మథాః పునః ।

వ్యాపికా చిందువిలనత్రికోణా గతాః కా ॥

చందుదిన్యయాన్ముఖ్య రేఖామయీ పునః ।

సమనా చిందువిలనద్యజా రేఖునిధే ॥

క్వాశో నాం వపుస్సూర్తద్వాదశాన్నిధిః స ॥

వతు ప్తస్తి స్తదూర్షణం తద్విగుణుజ్వలః తతః ॥

శక్త్యాదీనాం తు మాత్రాంశో మనోన్మన్యాస్తథోన్మని ।

దేశకాలావచ్ఛిన్నం తదూర్షణం వరమం మహత్ ॥

వివర్ణమందరం తత్తు పరావందవిఘూతమ్ ॥

అయితే సూక్ష్మ చక్రాల స్థానములను గురించిప్రవ్తాః యాలుకుడా ఉన్నాయి.

వీటి ప్రకారము

చం 1. చంద్రమండలము

సమండలః (అజ్ఞాచక్రే నానికి పైన ఉన్నది)

(శ రోధిని రోధిని)

3. వాదము (అర్థచంద్రమువలె ఉంటుంది)

4. నాదాంతమృద్ధమహాన ము హలాకారములో ఉంటుంది. దీనిలోనే శక్తి,

వ్యాపికలుంటాయి)

5. సమనా (దీనినే అజ్ఞ అని కూడా అంటారు.)

6. ఉష్మని (ఉః) చేరిన వారు తిరిగి రావటం లేదు అని చెప్పబడుతోంది.

సూక్ష్మ చక్రాల గురించి వివిధ తంత్రాలలో వివిధ రక్ష్మంగా చెప్పబడినప్పటికీ ఈ

సూక్ష్మ చక్రాలన్నీ కూడా తంత్ర సమ్మతములే. సాధకుడు ఒక్కొక్క చక్రము అధిగమించి పైకి

వెడుతున్న కొద్దీ, క్రమేణా కొన్ని తత్వాలు వదలుకుంటూ వెళ్ళాలి. ఆ తత్వరాలు విధంగా

ఉంటాయి.

1. మూలాధారము నందు	---	పాద, గంధ, ఆహార తత్త్వములు
2. స్వాధిష్ఠానమునందు	---	ప్రాణ, శక్తి, రస తత్త్వములు
3. మణిపూరమునందు	--	సృష్ట, రూప, రస తత్త్వములు
4. అనాహతమునందు	--	లింగ, స్పర్శ, త్వక్ తత్త్వములు
5. విశుద్ధ చక్రమునందు	--	శ్రవణ, శబ్ద, వాక్ తత్త్వములు
6. అజ్ఞా చక్రమునందు	--	అహంకారము, బుద్ధి.

ఈ రకంగా ఉన్నినీ సంచారానికి వెళ్ళేప్పటికి ఆత్మ ఒక్కటే మిగులుతుంది.

తంత్రశాస్త్రాల ప్రకారం సూక్ష్మచక్రాలలో బీజన్యాసము కూడా చెప్పబడింది. ఆ

బీజన్యాసము ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నది.

సూక్ష్మచక్రము

బీజము

1. చంద్రమండలము

అం, ఆం, సౌః నమః

2. అర్థచంద్రమండలము

ఐం, క్లీం, సౌః నమః

3. రోధిని

హ్రీం

ఐం, క్లీం, సౌః నమః

4. వాదము

హ్రైం, హ్లైం, హ్వాః, నమః

5. వాదాంతము

హ్రైం, హ్లైం, హ్వాః, నమః

6. శక్తి

క్లీం, క్లీం, క్లీః నమః

7. వ్యాపిక

క్రిం హ్రైం, హ్రైం, సౌః నమః

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. సమన	హైం, హ్లైం, నమః ॥
9. ఉన్నని	క ఏ ఈ ల హ్రీం హ స క హ ల హ్రీం
స కల హ్రీం నమః
10. బ్రహ్మ రంధ్రము
మహా బిందువు.	శ్రీం హ్రీం క్లీం ఐం సౌః ఓం హ్రీం శ్రీం
క ఏ ఈ ల హ్రీం హ స క హ ల హ్రీం
స కల హ్రీం క్లీం ఐం హ్రీం శ్రీం నమః॥

సాధకుడు భూమధ్యమునుంచి సహస్రారము మధ్య వరకు గల నూత్న చక్రాలలో సంచారము చేసేటప్పుడు కొన్ని దృశ్యాలు కనిపిస్తాయి. అలాగే కొన్ని ధ్వనులు కూడా వినిపిస్తాయి. వాటిలూప ॥ దిగువ ఇవ్వటం జరిగింది.

కనిపించేమండలము పేరు	వినిపించే ధ్వని
1. వియన్మండలము.	అంతర్గత ప్రాణమోష
2. తమో మండలము	చిణి నాదము
3. మేఘ మండలము.	చిణి చిణి నాదము
4. విద్యున్మండలము	ఘంటానాదము
5. మూర్త మండలము	శంఖనాదము
6. జ్యోతిర్మండలము.	తంత్రీనాదము
7. సూర్యమండలము	వేణునాదము
8. చంద్రమండలము	భేరీనాదము
9. అగ్ని మండలము	మృదంగనాదము
10. హిరణ్యమ మండలము	మేఘనాదము

సాధకుడు షణ్ముఖీ ముద్రతో తన చెవులను బంధించుకొని జాగ్రత్తగా వినినట్లైతే ఓంకారము మొదటగా 'చిణి' అని వినిపిస్తుంది. తరువాత ఆ శబ్దము హెచ్చి చిణి చిణి అని మోష పెడుతుంది. ఆ తరువాత ఘంటానాదములాగా వినిపిస్తుంది. ఆ ఘంటానాదము క్రమముగా విజృంభించి శంఖనాదముగా మారుతుంది. అది అతి మనోహరంగా మారి వీణమీటి నట్లుగా వినిపిస్తుంది. తరువాత వీణానాదము నిర్మలమై వేణు నాదము అవుతుంది. ఆ తరువాత అరిషడ్వర్గాలను జయించిన చిహ్నంగా భేరీ నాదము మ్రోగుతుంది. తరువాత విజయోత్సవ చిహ్నంగా రమణీయమైన మృదంగ నాదము, ఆ తరువాత ఆనంద వర్షపాతము జరుగుచున్నట్లు మేఘనాదము వినిపిస్తుంది. క్రమంగా ఈ నాదాలన్నీ పరానాదముతో కలిసిపోతాయి. ఆ స్థితిలో సాధకుని యొక్క మనస్సు, ప్రాణములు నాద బిందుకళలతో లీనమై పోతాయి. దీనినే తురీయావస్థ, ఉన్మత్తి, అని అంటారు. ఈ అవస్థలో సాధకుడి యొక్క జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు పనిచేయటం మాని వేస్తాయి. బాహ్యప్రపంచముతో సాధకుడికి ఏ మాత్రం సంబంధం ఉండదు. మనస్సు సంకల్ప కారణము. కనుక ఏ విషయానైనా సంకల్పం చేస్తుంది. దాన్ని ఇంద్రియాలు ఆచరణలో పెడతాయి. తురీయావస్థలో ఇంద్రియాలతో పాటుగా సంకల్ప కారణమైన మనస్సు కూడా పనిచేయటం మానివేస్తుంది. మనస్సు లేనటువంటి స్థితి కాబట్టే దీనిని అమనస్కయోగము అంటారు. ఇదే రాజయోగము.

11. కుండలినీ శక్తి

“ ధ్యాయేత్ కుండలినీం దేవీం స్వయంభూలింగ వేష్టినీమ్
శ్యామాం సూక్ష్మాం నృప్తి రూపాం నృప్తిస్థితి రియాత్మికామ్
విశ్వాతీతామ్ జ్ఞానరూపాం చింతయే దూర్ఘ వాహినీమ్”
“ధ్యాయేత్ కుండలినీం దేవీ మిష్టదేవస్వరూపిణీమ్
సదా షోడశవర్షీయాం పీనోన్నతపయోధరామ్
సవయోవన సంపన్నాం సర్వాభరణ భూషితామ్
పూర్ణ చంద్రప్రభాం రక్తాం సదా చంచలలోలనామ్”॥

కంకాళ మాలినీ తంత్రంలో కుండలినీ వర్ణన

కోటిచంద్ర ప్రతీకాశాం పరబ్రహ్మ స్వరూపిణీమ్
చతుర్భుజాం త్రిచేత్రాం చ వరదాభయకరాంతథా॥
తథా పుస్తకవీడాంచధారిణీం సింహవాహినీమ్
గచ్ఛంతీం స్వాననాం భీమాం నానారూప ధరాత్మికామ్॥”

స్వయంభూః లింగము పైన చిత్తుళా శక్తి ఉన్నది. ఆమెయే పరమేశ్వరి. కలారుసిణి. నృప్తికార్యచతుర. సూక్ష్మ నిత్యానంద పీయూషధారాధర. ఆమెతే జస్సు చేతనే ఈ బ్రహ్మాండము వెలుగు చున్నది. రుద్రయామళంలో కుండలినీ స్తవము ఈ విధంగా ఉంది.

కుండలినీ స్తవము

1. జన్మోద్ధార విరక్తిదీప తరుణీ వేదాది బీజాదిమా
విత్త్యం చేతసి భావ్యతే భువికదా సద్యాక్య సంచారిణీ,
మాంపాతు ప్రియదాన భావకవదం సంఘాతయే శ్రీధరే!
ధాత్రిత్వం న్యయ మాదిదేవ వనితా దీనాతిదీనం పశుమ్..॥

ఓ పరాత్పరీ! శివుని అర్థాంగి అయిన ఓ పార్వతీ ! నీవు సర్వకాలసర్వావస్థలలోను ఉపనిషద్ వాక్యముల యందు సంచరిస్తుంటావు. ఓంకారస్వరూపిణివి. నిత్యయౌవనపు. మానవుల జన్మలనుద్ధరించటానికి సదామెలుకువతో ఉంటావు. అట్టి నిన్ను ఎల్లప్పుడు నేను ధ్యానం చేస్తుంటాను.

2. రక్తాభామృతచంద్రికా లిపిమయీ సర్వాకృతి ర్నిధితా
కుండల్యా కులమార్గ ముక్తనగరీ మాయా కుమార్తా శ్రీయా!
యద్యేవం భజతి ప్రభాత సమగ్నోక్త మధ్యాహ్న శేఖరా
విత్త్యం యఃకులకుండలీ జప ఎహంభోజం ససిద్ధోభవేత్..॥

తల్లి! నీవు రక్తవర్షముతో ప్రకాశిస్తూ సర్వాకృతిలో నిద్రిస్తున్నావు. నీవు జాగ్రదావస్థలోకి వచ్చినప్పుడు నీకరుణా దృక్కులు నామీద ప్రసరింపజేయుము.

3. సిద్ధార్థీ నిజదేవత స్థలగతి ర్వాప్నోత్య 'య విద్యయా
కుండల్యా కులమార్గ ముక్తనగరీ మాయా కుమార్గా శ్రియా!
యద్యేవం భజతి ప్రభాత సమయే మధ్యాహ్నకాలే ధవా
నిత్యం య:కులకుండలీ జప వస్త్రాభోః ససిద్ధోభవేత్॥

దేవీ! కుండలినీ శక్తిగా ఉన్న నీ పాదాలను త్రిసంధ్యల యందు ఎవరైతే సేవిస్తారో వారు సిద్ధులౌతారు.

4 వాయ్వాకాశ చతుర్థతే 2 తి విష్ణుర్హవా, సలాన్యాలకే
విత్యంసంప్రతి నిత్యదేహ ఘటితా సాంకేతితా భావితా,
విద్యాకుండలమానినీ స్వజననీ శ్రియా మా భావ్యతే
మైపై: సిద్ధకులేద్భవై: ప్రణతిభ్యిస్త్రై: కై:శంభుభి:

నీవు విద్యాస్వరూపిణివి మాయా స్వరూపిణివి. క్రియాస్వరూపిణివి. జగన్నాతవు. పంచభూతాలతో కూడిన ఈ బ్రహ్మాండము నీ శరీరంగా సిద్ధు భావిస్తుంటారు.

5 వాతాశంక విమోహనీతి బలవచ్చాయాపటోద్ధామినీ
సంసారాది మహాసుఖప్రహననే! తత్రస్థితా యోగినీ ।
సర్వగ్రంథి విభేదినీ స్వభుజగా సూక్ష్మాతినూక్ష్మా పరా
బ్రహ్మజ్ఞాన వినోదినీ కులకుదీ రాఘాతనీ భావ్యతే. ॥

అమ్మా! నీవు భుజంగా కారముతో ఉండి, గ్రంథిభేదనము చేసి సాధకుడు సుఖమని భావించే సంసార బంధనాలను తెంచివేసి బ్రహ్మజ్ఞానమందించే పరాశక్తివి.

6 వందే శ్రీకులకుండలీం త్రివలిభి: సాంగై: స్వయంభూప్రియాం
ప్రావేష్ట్యాంబర చిత్రమధ్య చపలా బాలాబలానిష్కలా, ।
యాదేవీ పరిమాతి వేదవదనా సంభావనీ తాపినీ
జష్టానాంశిరసీ స్వయంభూ వనితా సంభావయామి క్రియామ్ ॥

వేదస్వరూపమైన ఓ దేవీ! అకాశమనే మనస్సున మెరుపులా ప్రకాశిస్తుంటావు. నీ ఉపాసకులకు, సాధకులకు క్రియాశక్తివి.

7 వాటి కోటి మృదంగ నాద మదనా నిశేటి కోటిధ్వని:

ప్రాణేశీ ప్రియతామమూల కమనేల్లాపైక స్వననా, ।

షాడధ్వన మేఘరాజి జనితే ధ్వంతాన నా స్థాయిని

తాసా పరిపాతు సూక్ష్మవరగా మాం యోగినాం శం: ॥

నీ మ మునుండి అనేకమైన వాగ్వి శేషములు, అనంతమైన స్వములతో

నమఃమైన ధ్వని విశేషములు వివవస్తుండగా, సూక్ష్మమార్గంల నొందరిస్తూ యోగీశ్వరు:)

కూడా సుఖాన్నిచ్చే ఓ తల్లి । మమ్ముకాపాడుద గక. లకు

8 త్యామాశ్రితి ఎరా ప్రజంతి నహసా వైకుంఠ కైలాసయో

రానందైకవిలాసినిం శశిశతానందాననాం కారణామ్, ।

మాత: శ్రీకులకుగళి ప్రియ: కాలి కలోద్ధివనే!

తత్ స్థానం ప్రణమామి భద్రవనితే! మాన్యుగ్గరత్నం వ ॥

నిన్ను ఆశ్రయించి కైలాస, వైకుంఠము లందు ఆనందముగా ఉన్ననిన్ను, నీ ఉపాసకులు చేరగలుగుతున్నారు. వేలకొలది చంద్రులతో నమానమైన కాంతులతో ప్రకాశించే ముఖము గల ఓ మంగళ స్వరూపిణీ, జగత్కారణ భూతురాలవైన నీకునమస్కరించు చున్నాను. నన్ను ఉద్ధరింపుము

అధార చక్రానికి కొద్దిగా పైభాగాన స్వయంభూలింగానికి మూడున్నర చుట్లు చుట్లు కుని నర్పాకారంలో కుండలినీ శక్తి అధోముఖంగా నిద్రిస్తూ ఉంటుంది సాధకుడు యమనియమాదుల వల్ల పరిశుద్ధుడై గురువు దగ్గర ఉపదేశం పొంది, కుండలినీ ప్రబోధము ఏ విధంగా చెయ్యాలో తెలుసుకోవాలి. కుండలినీ శక్తిని గురించి దాదాపుగా అన్ని తంత్రాల లోనూ చెప్పటం జరిగింది. వామకేశ్వర తంత్రంలో:

భుజంగాకార రూపేణ మూలాధారం సమాశ్రితా ।

శక్తి: కుండలినీ నామ బినతంతు నిభాశుభా ॥

మూలకందం ఫణాగ్రేణ దష్ట్యా కమలకందవత్ ।

ముఖేన పుచ్చం సంగృహ్య బ్రహ్మరంధ్రం సవ తా ॥

వద్మానన గత స్వస్థో గుద మాకుక్త్యైసాధక: ।

వాయు మూర్ధ్వ గతిం కుర్వన్కుంభకావిష్టమానస: ॥

వాయునీత వశదగ్ని: స్వాదిష్ఠానగతో జ్వలన్

జ్వలనా మాత ॥ ౧౬ హిరాల్

వవనాఘౌర్య రు: ౧౭

శ్రీవిద్యారహస్యము

రుద్రగ్రంధిం తతో భిత్త్వా విష్ణు గ్రంధిం చినత్వతః ।
 బ్రహ్మగ్రంధించ విత్వైవ కమల్యత్తైః ఫిః పటః॥
 సహస్రకమలే శక్తిః శివేన సహ మోదతే ।
 సాచావస్థా పరా జ్ఞేయా సైవ విర్వృతి కారణమ్॥

తంత్రసారంలో కూడా ఈ విషయాన్ని వివరించటం జరిగింది.

కుండలేవ భవే చక్తి స్తాంతు సంచాయే ద్బుదః॥
 స్యస్థానా దాభువేర్మధ్యం శక్తి చాలన ముచ్యతే॥
 మూలాధారాది పట్నస్తాఃశ్చ ౩ ముదీరితం॥
 కంఠాదుపరి మూర్ధాంతం శాంభవ స్థాన ముచ్యతే॥
 మూలాధారే ధ్యనిం శ్రుత్యా వ్రబుద్ధా శక్తి కుండలి॥
 జ్వల త్పావకనంకాశ సూక్ష్మతేజ స్వరూపిణీ॥
 శక్తిః కుండలిని నామ చినతంతు నిభాశుభా
 సాచ విద్యుల్లతాకారా బ్రహ్మవ్యారం మనోమయమ్॥

వేదాః పద్మాత రం వ్రసుమేశ్వర క్షరీ॥
 సార్వత్రివలయాకారాశ్రయధి ౪ విభేదిని॥
 వృద్ధావ్యవ్య చక్రద్వితయ్యగ్రమ్ ౫ ంధి పదేదితం॥
 వహ్ని సుయన్ ౬ చక్రద్వయం తేజోమయం మహత్॥
 మ్ము ౭ గ్రంధి పదేనేత్తం తైజసం సర్వసిద్ధిదం॥
 వాయ్వాకాశ ద్వయారూపం చక్రద్వితయ ముత్తమమ్॥
 క్రొంధి గ్ర ౮ సదేనేత్తం మంగళాయతనం మహత్॥

కుండలినిశక్తి ఆధారచక్రంల్యత్వోకే తోకను పట్టుకున్న సర్వాకారంలో నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. చంద్ర కిరణాల వల్ల ౬ అచ్చే మ్యంరప్రేధ దానికి అహారం. నిద్రావస్థలో ఉన్న కుండలిని శక్తిని లేపగలిగితే భగవత్పాక్షా త్కారమౌతుంది. సాధకుడు పద్మాననంలో కూచుని, చేతులను తొడలమీద ఉంచుకుని భేచరీ ముద్రతో ఏకాగ్రత సాధించి కాలి మడమతో గుదస్థానాన్ని తన్నిపట్టి, గాలి పూరించి కుంభించాలి. ఆ తరువాత గుదస్థానము కూడా కుంభించి అపాన వాయువును స్థంభింపచెయ్యాలి. అప్పుడు వాయువును పైకి లాగాలి. ఆ విధంగా లాగేటప్పుడు మూలాధార కర్ణికలో ఉన్న కామవాయువును వామావర్తముగా త్రిప్పాలి. అలాచెయ్యడే కాగ్గల్ల మాగ్ని వ్రజ్యరిల్లి కుండలిని, ల్యాపేట్టుగ్గ్ ఉంది. అప్పుడు

కూర్చ బీజముతో కుండలినీ శక్తిని ఊర్వ దిశగా నడిపించాలి.

సాధకుడు కాలిమదమతో గుదస్థానాన్ని తన్ని వట్టి వాయువును కుంభించినప్పుడు వాయువు ఊర్వ ముఖంగా బయలు దేరి చంద్ర సూర్యుల గమనాన్ని అపుతుంది. చంద్రుని గమనము ఎప్పుడైతే ఆగి పోయిందో, అప్పుడు అమృతం ప్రవించదు. అమృతధారలు లేకపోవటం చేతనిరాహార అయిన కుండలినీ మేల్కొని సుషుమ్నా నాడి ద్వారా ఊర్వముఖంగా బయలుదేరుతుంది.

ఆ రకంగా బయలుదేరిన కుండలినీ శక్తి పట్టుకొలను లేదించుకుని, గ్రంధిత్రయాన్ని దాటి, పంచబ్రహ్మలను అధిగమించి సహస్రారంచేరి, సహస్రదశకమలాన్ని నోటితోకరచి వట్టుకుంటుంది. అప్పుడు చంద్రమండలం నుంచి అమృతపు ధారలు ప్రవించి శరీరంలోని దబ్బెరెండువేల నాడీ మండలాన్ని తడుపుతాయి.

మూలాధారము అంధకారబంధురము స్వాధిష్ఠానము, మణిపూరము మిశ్రమ లోకములు అనాహతము జ్యోతిర్లోకము విశుద్ధి చంద్రలోకము ఆజ్ఞాచక్రము సుధా లోకము సహస్రారమే చంద్రమండలము.

వెన్నుపూనకు 'మేరుదండము' అని పేరున్నది. దాని మధ్యలో సుషుమ్నా నాడి త్రినాడీ స్వరూపంగా ఉంటుంది. మేరు దండానికి ఎడమవైపున ఇడ, కుడి వైపున పింగళనాడులున్నాయి. సుషుమ్న మధ్యలో వజ్ర అనునాడీ ఉన్నది. ఇది శిరస్సు వరకు వ్యాపించి ఉంటుంది. వజ్రము మధ్యన చిత్రిణి అనే నాడీ ఉన్నది. దాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని పట్కమలాలు ప్రకాశిస్తున్నాయి. చిత్రిణి మధ్యలో కంఠము నుండి పరమశివ పర్యంతము బ్రహ్మనాడీ వ్యాపించి ఉన్నది. ఇది శుద్ధ జ్ఞాన స్వరూపిణి.

గౌడ పాదులవారు తమనుభగోదయస్తుతిలో కుండలినీశక్తికి మూడు దశలున్నాయన్నారు.

కుమారీ యస్మంద్రం ధ్వనచిచ తతో యోషి దవరా

కులం త్యక్తా రౌతి మృదచిచ మహాకాంభుజగీ

తతః పాతివ్రత్యం భజతి దహరాకాశ కమలే

మఖాసీనా యోషా భవసి భవపీత్యార రసికా॥

అవి వరుసగా 1. నిద్రావస్థ 2. ప్రయాణావస్థ 3. సుఖావస్థ. వీటినే 1. కౌమారావస్థ 2. యోషిదవస్థ 3. వతివ్రతావస్థ అంటారు. మొదటి దశలో కుండలినీ నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. సాధకుడు ఆ శక్తిని మేల్కొల్పి నవ్వుడు నిరాహార అయిన కుండలినీ మంద్రస్వరంతో పూర్వారం చేస్తూ ఊర్వ ముఖంగా బయలుదేరి గ్రంధిత్రయాన్ని లేదిస్తుంది. ఇది ప్రయాణావస్థ బ్రహ్మగ్రంధిని దాటి సహస్రారం చేరి అక్కడ ప్రాథమ్యై, పతి అయిన పరమ శివునితో విచారిస్తూ

ఉంటుంది. ఇది లేక సుఖావస్థ మూడవదయిన పతివ్రతావస్థ.

కుండలిని సహస్రారంచేరిన తరువాత అమృతాస్వాదన చెయ్యటానికి స్వాధిష్ఠానంలో ఉన్న అగ్ని సహాయపడుతుంది. వాయువుచే అగ్నిని జ్వలింపచేసి, ఆ అగ్ని ద్వారా చంద్ర మండలంనుండి అమృతాన్ని ప్రవింపచేస్తుంది.

అక్కడ ఇరవైఆరవతత్వమైన వరాశక్తి, శివుని తనలో కలుపుకుని సుఖా సీనురాలవుతున్నది. అని గౌడ పాదులవారన్నారు.భైరవయామళము, బహు యాపాష్టకాలలో

తత్రాస్తే పరమేశానీ మహాత్రిపురనుందరీ!

శివార్కమండలం భిత్వా ద్రావయం తీందుమండలమ్॥

తదుద్భూతామృతస్యంది పరమానంద నందితా

కులయోషిత్కులం త్యక్త్వా, వరం వర్షణ మేత్యసా॥

కుండలిని శక్తి షట్పక్రభేదనం చేసి సహస్రారమందలి చంద్రమండలం నుంచి అమృతాన్ని ప్రవింపచేసి శరీరంలోని ధబ్బైరెండువేల నాడీ మండలాన్ని తడుపుతుంది. ఆ తరువాత మళ్ళీ స్వాధిష్ఠానానికి వచ్చి నిద్రిస్తుంది.

12. అర్చిరాదిమార్గము

మానవులు తామాచరించే కర్మ ననుసరించి వారు ప్రయాణించే మార్గాలు నిర్దేశించబడతాయి. మూడు మార్గాలు రెండు రకాలకర్మలనాచరిస్తారు.

1. ఉత్తరాయణ మార్గము (శుభమార్గము)

2. దక్షిణాయణ మార్గము (అశుభమార్గము)

1. ఉత్తరాయణమార్గము:- దీనినే అర్చిరాది మార్గము దేవయానము అని కుడా అంటారు. సాధక్కుచే ఏ క్షోణ్ణ కుండా లం వరలోక చింతనతో, చేసే కర్మను ఉత్తరాయణ మార్గము అంటారు. ఈ మార్గంలో పరబ్రహ్మ తత్వాను భవంకలిగి కృతకృత్యు లయినవారు పరబ్రహ్మలో లీనమవుతారు. వీరు : సాధన కోసం వేదవిహితమైన కర్మలు కుడా (యజ్ఞయాగాదులు) చేస్తుంటారు.

2. దక్షిణాయణమార్గము:- కేవలము ఐహిక వాంఛలతో పుష్కలమిట్టా, వాఁ సం కర్మలను అచరించటాన్ని దక్షిణాయణమార్గము అంటారు. ఈ మార్గంలో పయనించేవారు పితృలోకాలకు పోతారు. వీరు పరలోకం లో తమకర్మ ఫలాలు అనుభవించి మళ్ళీ భూలోకంలో పుడతారు. ఈ రకంగా సంసార చక్రంలో పడి తిరుగుతూ ఉంటారు. దీన్ని ధూమమార్గము పితృయానము అని కుడా అంటారు.

ఈ రెండు మార్గాలు తెలియనివారు క్రిమికీటకాలు, పక్షులు, పాములు, జెరులుగా పుడతారని బృహదారణ్యకో పనిషత్తులో చెప్పబడింది.

“ అథమ ఏతే పంథావౌ వచిదు

స్త్రీ కీటాః పతంగా మదిదం దందమాకమ్”

పరబ్రహ్మతత్త్వము తెలిసినసాధకుడు ఈ శరీరాన్ని వదలిన తరువాత పరబ్రహ్మలో లీనమవుతాడు అంతేకాని ఎక్కడికీ వెళ్ళడు. అంటే బ్రహ్మజ్ఞానియొక్క ప్రాణములు ఉత్క్రమింపవు, ఉత్క్రమణ అంటే దేవయాన, పితృయానములద్వారా పైకిపోవటము. సాధకుడు పరలోకాలకు ప్రయాణమయ్యేనమయంలో అంటే అవసానదశలో, అతడి ఇంద్రియాలన్నీ జీవుడి దగ్గరకు చేర తాయి, అప్పుడు అజీవియొక్క తత్తరపాటు, అవస్థలు, వర్ణజాతీతం అతనికి ఊపిరి నలపక నశమతమవుతాడు క్రమంగా కర్మేంద్రియాలు జ్ఞానేంద్రియాలు వశంతప్పుతాయి. కేవలం మనస్సు ఒక్కటే పనిచేస్తుంది. విషయం మాత్రం తెలుస్తుంది. కాని మాట్లాడలేడు. ఈస్థితిలో ఇంద్రియాలన్నీ కూడ తీసుకున్న మనసు ప్రాణముతో ఏకమవుతుంది. అంటే మనో వ్యాపారం కుడా అంతరిస్తుంది. అప్పుడు ఈలోకంలో జరిగే విషయాలు అతనికి తెలియవు. క్రమంగా ప్రాణము జీవుడితో కలిసిపోతుంది ప్రాణి ఎగఊపిరి దిగఊపిరితో కొట్టుకుంటాడు. నకలేంద్రియ వ్యాపారము అంతరిస్తుంది. ఇప్పుడు అతడు చేసిన పాపపుణ్యాలు అతణ్ణి అవరిస్తాయి. ఈరకంగా నకలేంద్రి యాలనుక్తుష్టమవుతున్నాడు. పశుస్వర్గాదులైన పంచతన్మాతలతో ఏకమయి పరలోకయాత్రకు

బయలుదేరతాడు, జీవిబయలు దేరేవరకు దేహమువేడిగా ఉంటుంది. అతరువాత దేహంచల్ల బడుతుంది. బంధువులు ఆదేహానికి అంత్యక్రియలు చేస్తారు, అంటే స్వల్పదేహానశిస్తుంది. సూక్ష్మదేహం పరలోకయాత్రకు బయలు దేరుతుంది.

లోకంలో కొంతమంది కర్మలను ఫలాపేక్షతో చేస్తే మరికొంతమంది నిష్కామకర్మలను చేస్తూ సగుణోపాసన కూడా చేస్తుంటారు. దేహాన్ని వదలి జీవుడు బయలు దేరటానికి ఈ రెండు రకాల వారికి తేడాలేదు. కర్మోపాసకులు ధూమ మార్గమున (దక్షిణాయనంలో) పోగా, రెండవారు అర్చిరాది మార్గములో పోతారు. ఈ రెండు రకాల వారు కూడా మొదటగా హృదయాన్ని చేరుకుంటారు. అక్కడనుండి వీరి ప్రయాణం మొదలవుతుంది. శరీరంలో ఉన్న 72 వేల నాడీ మండలమే వీరి ప్రయాణానికి నిధ్యంగా ఉన్న వాహనాలు. జీవుడు వారివారి కర్మలననుసరించి దేహముయొక్క కళ్ళు, ముక్కు, నోరు మొదలైన అవయవాల నుంచి బయటకు వస్తాడు. కాని జ్ఞానులకు బ్రహ్మరంధ్రం ద్వారా బయటకు వస్తాడు.

అర్థాగృహ నివర్తంతే శ్మశానే మిత్రబాంధవాః ।

సుకృతం దుష్కృతంచైవ గచ్ఛంతమను గచ్ఛతి ॥

మానవుడు సంపాదించిన అస్త్రపాస్త్రాలు అతని వెంటరావు. అతడు సంపాదించిన ఇల్లు వాకిలి, సంపద అన్నీ అక్కడే ఉండిపోతాయి. ఇతని మరణానంతరము వారసులు అస్తులకోసం పోట్లాడుకుంటారు. ఇంత కష్టపడి అస్తులు సంపాదించినా మరణించేటప్పుడు నక్షత్రం మంచిదికాదనో, ఇతర కారణాలచేతనో అతణ్ణి వాకిట్లోనే చాపవేసి పరుకోబెడతారు. కాబట్టి సంపాదించిన అస్త్రపాస్త్రాలు ఇక్కడివరకే పరిమితమైపోతాయి. ఇక ఇతడంటే ఇష్టపడే బంధువులు, మిత్రులు శ్మశానండాకా వెళ్ళి అతణ్ణి సాగనంపుతారు. మహా అయితే అతడికి దహన సంస్కారాలు పూర్తయ్యేదాకా అక్కడ ఉంటారు. చివరకు అతనితో పాటుగా వెళ్ళేది అతడు చేసిన పాపపుణ్యాలే. అతడు మంచి పనులు చేస్తే, అతను మరణించిన తరువాత కుడా అతడు చేసిన పనిని పది మంది మెచ్చుకుంటారు. ఎంతకాలమైతే అతడి మంచి పనులను జనం కొనియాడు తుంటారో, అంతకాలం అతడు స్వర్గసుఖాలు అనుభవిస్తాడు. అతను మంచి వాడని, మహానుభావుడని పదిమంది మెచ్చునుపొందటమే స్వర్గ సుఖం. అతడు చేసిన పనులవల్ల బాధపడిన వారు అతడు పోయిన తరువాత ఆనందిస్తారు. అదే అతడికి నరకం. అందుచేతనే మరణించిన తరువాత అతడితో వచ్చేవి అతడు చేసిన కర్మ ఫలితాలేకాని వేరుకావు.

మరణించామేముందు, ఆఖరి దశలో అతడు చేసిన పాపపుణ్యాలు అతడికి గుర్తుకువస్తాయి. అతడి మరు జన్మ ఏమిటి అనే విషయాన్ని అతడు తెలుసుకోగలుగుతాడు. పాపకర్ముడు ఇంత కన్నహీనమైన జన్మరాబోతున్నదని తెలిసి విలపిస్తాడు. జీవి ఈ శరీరం విడిచి పోవటానికి ఇష్టపడడు. చివరకు శరీరం నుంచి జీవి గెంటివేయబడతాడు. ఈ కారణంచేతనే పాపకర్ముల మరణాలు సాధారణంగా నీచంగా ఉంటాయి. పుణ్యచరితులకు అనాయాస మరణం లభిస్తుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈరకంగా బయలు దేరిన జీవికి తనమరుజన్మ ఏమిటన్న విషయం తెలుస్తుంది. కర్మలవాచరించిన వారు వాటి ఫలితాలైన పాపపుణ్యాలను చిన తరువాత మళ్ళీ ఈ లోకంలో పుడతారు. నిష్కామకర్మచేసిన జ్ఞాని^{సంపూర్ణ} నాడి ద్వారా బ్రహ్మరంధ్రంచేరి అక్కడనుండి సూర్యమండలానికి పోతాడు. ఇక్కడ రాత్రి వగలు అనే భేదం లేదు. ఉత్తరాయణము అంటే సూర్యుడు మకర రాసిలో ప్రవేశించిన నాటినుంచి (జనవరి 14) కర్కాటక రాశిలో ప్రవేశించేవరకు (జూలై 17) అని అర్థము కాదు. ఈ మధ్యకాలంలో మరణించిన వారు మాత్రమే పుణ్యలోకాలకు పోవేది నిజంకాదు. గతంలో చెప్పిన దేవయానాన్నే ఉత్తరాయణమంటారు. జ్ఞాని^{సంపూర్ణ} నాడు జ్ఞానంలో మరణించినా సూర్యమండలం చేరతాడు లోకానికి తలదక్కి సూర్యుడు ౧. ఉపాసనాపరులు చేరుకోదగిన స్థానం బ్రహ్మాలోకము మార్గమే అర్చిగిందలగ్గము. ౨ము అ 'అగ్ని' అర్థము. ౩ఆ

౪ అర్చికానికింటే మార్గము ౫ కాంతి వంతమైన బ్రహ్మచే కప్పబడి టుంది. ఆకాష్టామ్యేనంచూడలే^{అతి}. అప్పుడు సాధకు^{బ్రహ్మ} కాంతి బింబాన్ని^{ఉద్భవించి} బ్రహ్మలోకానికి దారి చూపమని సూర్యభగవానుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు.

హిరణ్మయే గాత్రేణ సత్యస్యాపిహితం ముఖమ్ ।

సనత్సతత్వం పూషన్న పాపపుణ్య సత్య ధర్మాయ దామే ॥

పూషన్నే కర్తే యమ సూర్యప్రాజ్ఞవశ్య

రః సే ॥

వ్యాసా శ్శీః మూర్త్యు రూపం కల్యాణతమం

తేజోయ

తతేత సత్యమి యో2సావసా పురుషసో హమస్మి ॥

ఓ సూర్యభగవానుడా జ్యోతిర్యయమగు సాత్రముచేత బ్రహ్మలోకముఖద్వారము కప్పబడి ఉన్నది. ఓ దేవా సత్యమైన ధర్మాన్ని ఆచరించేనాకోసం ఆ మార్గాన్ని తెరవవలసినది.

ఓ మా గవానుడా! నీకిరణాలను తొలగించికాంతిని ఉపసంహరించు. నీ అను^{సంపూర్ణ} భవంతేత మ శకరమైన నీరూపాన్ని చూడగలుగుతాను.

1౦గ

వాయురనిల మమృత మధేదం భస్మాంతం శరీరమ్ ।

ఓం శ్రతోన్మర కృతంస్మర శ్రతోన్మర క్ శ్రతోన్మర ॥

ఈ వాప్రాణవాయువు, సర్వ వ్యాప్తము^{శక్తి} శక్తము అయిన ప్రాణమందు లీనమగుగాక, ఈ శరీరము బూడిద అగును గాక. ఓమనసా పూర్వకర్మలను గుర్తు తెచ్చుకో. మరణించబోయే మానవుడి ఆలోచన ప్రధానంగా ఉత్తర జన్మల మీద ఉంటుంది. అందుకనే తనజీవితంలో చేసిన కర్మలను ఆ పాపపుణ్యాలను గుర్తు తెచ్చుకో మనస్సును హెచ్చరిస్తున్నాడు.

౧౭

మానవుడు ఎన్ని దుష్కృత్యాలు చేసినా చివరకు సుఖంగా ఉండాలనీ, స్వర్గసౌఖ్యాలను భవించాలనీ కోరత . అందుకనే సత్యర్మల వాచరించిన మానవుడు, తనను మంచి మార్గం దు.

ద్వారా తీసుకుపామ్మని అగ్ని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు.

అగ్నేనయ నువధారాయే అస్మాన్

విశ్వాని దేవవయునాని విద్యాన్ ।

యు మోధ్యన్మజ్జహరాణమేనో

భూయిష్ఠాంతే తమ ఉక్తింవిధేమ ॥

ఓ అగ్నిదేవా ! నేను చేసిన కర్మలన్నీ నీకు తెలుసు. నాలోని పాపాలను నిర్మూలించు. నేను చేసిన కర్మఫలితాలను భవించటానికి నన్ను మంచి మార్గంగుండా తీసుకుని పోవలసినది అని ప్రార్థిస్తాడు. ఇక్కడ సూర్య భగవానుడు అంటే ఆ పరమేశ్వరుడే అని గుర్తించాలి.

సాధకుని ప్రార్థన ఆలకించి సూర్యుడు బ్రహ్మలోకానికి అద్భుతంగా ఉన్న కాంతి బింబాన్ని తొలగిస్తాడు. ఈ మార్గంలో మొదటగా ఉండేది అగ్ని లోకము. అర్చితము అంటే అగ్ని. అందుకే దీన్ని అర్చిరాది మార్గము అగ్నిమార్గము అనికూడా అంటారు. ఇది శుభప్రదమైన మార్గము. ఈ మార్గంలో మొదటగా అగ్నిలోకము అపార్లోకము (పగటి దేవత) శుక్లస్థ, దేవ ఉత్తరాయణదేవత, మానదేవత, సంవత్సరదేవత, దేవలోకము, యమలోకము, ఆదిత్యలోకము చంద్రలోకము, విద్యుల్లోకము, వరుణ లోకము ఇంద్రలోకము, ప్రజాపతి లోకము ఉంటాయి.

చివరకు బ్రహ్మలోకముంటుంది.

జీవుడికి అవయవములు ఆధీనంలో ఉండవు. అతను ఒకచోటినుండి మరొక చోటికి కదలలేదు అక్కడ మరొక చోటకు వెళ్ళబడింది. ఇప్పుడు ఆ జీవుడు ఒక లోకం నుంచి ఇంకొక లోకానికి స్వయంగా పోలేడు కాబట్టి ఆయాలోకాలలో ఆయాదేవతలు, మహాపురుషులు అతడి గమనానికి సాయపడతారు. బ్రహ్మమాననపుత్రుడు జీవిని విద్యుల్లోకంనుంచి బ్రహ్మలోకానికి తీసుకుని పోతాడు. ఈ మార్గంలో వరుణ, ఇంద్ర, ప్రజాపతులంతా జీవి ప్రయాణానికి అనుమతిస్తారు. అంతేకాని అడ్డగించరు. ఈరకంగా జీవుడు బ్రహ్మలోకం చేరతాడు.

సాధకుడు చేసిన కర్మలవల్ల వచ్చేస్వర్గము శాశ్వతం కాదు సాధకుడు స్వర్గంలో పుణ్యఫలమును అనుభవించిన తరువాత మళ్ళీ భూలోకంలో వుండతాడు. కాని బ్రహ్మలోకం చేరిన వారు తిరిగి రారు. కల్పాంతం లో పరబ్రహ్మలో లీనమైపోతారు. అందుకనే బ్రహ్మలోకము చేరే మార్గము ఉత్తమమైనది. అదే ఆర్చరాది మార్గము అని చెప్పబడింది.

13. భావనోపనిషత్తు

ఉపనిషత్తు అంటే బ్రహ్మవిద్య బ్రహ్మవిద్యా పరిశీలకులైన విద్వాంసులకు కర్మ జన్మ మరణాలను లేకుండా చేసేది. ఆజన్మమరణాదికమైన దానిని నశింపచేసేది. బ్రహ్మపదార్థలాభాన్ని కలుగచేసేది. అందుకే దీనిని ఉపనిషత్తు అన్నారు. వేదాలు మూడు కాండలుగా విభజింపబడ్డాయి. అవి 1. కర్మ 2. ఉపాసన 3. జ్ఞాన కాండలు. వీటిలో ఉపాసన, జ్ఞాన భాగాలకు 'ఉపనిషత్తు' అని పేరు ఉపనిషత్తులు మొత్తం 108 వాటిలో ప్రసిద్ధమైనవి వది.

ఈశ, కేవల, కర, వ్రశ్న, ముండ., మాండా క్యతిత్తిరి:

చితరేయంచ, భాందోగ్యం, బృహదారణ్యకందశః

1. ఈశోపనిషత్తు	6. మాండాక్యోపనిషత్తు
2. కేవలోపనిషత్తు	7. తైత్తిరీయోపనిషత్తు
3. కరోపనిషత్తు	8. చితరేయోపనిషత్తు
4. వ్రశ్నోపనిషత్తు	9. భాందోగ్యోపనిషత్తు
5. ముండకోపనిషత్తు	10. బృహదారణ్యకోపనిషత్తు

మిగిలినవాటిలో

1. యోగోపనిషత్తులు ఇరవై	20
2. వేదాంతోపనిషత్తులు ఇరవైనాలుగు	24
3. సన్న్యాసోపనిషత్తులు పదిహేడు	17
4. శైవోపనిషత్తులు పదిహేను	15
5. వైష్ణవోపనిషత్తులు పద్నాలుగు	14
6. దేవ్యుపనిషత్తులు ఎనిమిది	8
మొత్తం తొంభై ఎనిమిది	98

వీటిలో దేవీ సిద్ధాంతమును ప్రధానంగా చెప్పే ఉపనిషత్తులను దేవీఉపనిషత్తులు

అంటారు. అవి ఎనిమిది.

1. శ్రీపురోపనిషత్తు	5. భావనోపనిషత్తు
2. శ్రీపురతాపిన్యోపనిషత్తు	6. సరస్వతీ రహస్యోపనిషత్తు
3. దేవీ ఉపనిషత్తు	7. సీతోపనిషత్తు

మాట ఎనిమిది ఉపనిషత్తుల మీద పూర్తి వివరాలకు గజ్జెనత్యనారాయణ గుప్తగారి ఆధ్వర్యంలో ప్రార్థనా గాన ప్రచార సంఘము సత్యనారాయణపురం, విజయవాడ వారు ప్రచురించిన 'ఉపనిషత్ కల్పతరువు' చూడగలరు.

భావనోపనిషత్తు అధర్వణ వేదములోనిది. దీనిలో అంతర్యాగము అంటే దేవి మానసిక పూజావిధానము వివరించబడింది.

భావనోపనిషత్తు పూర్తి పాఠము

ఓం శ్రీగురు: పరమకారణ భూతాశక్తి: తేననవరంధ్రరూపోదేహ: నవచక్రంరూపం

శ్రీచక్రం వారాహీపితృరూపా, కురుకుల్మావళిదేవతామాతా || పురుషార్థస్సాగరా: .దేహోనవరత్న ద్వీప: త్యగాదివస్త్రధాతుభిరనేకైస్సంయుక్తా సేంకల్యా: కల్పితరవ: తేజ:కల్పకోద్యానం రసనయాభావ్యమానా మధురామ్లతిక్తకటుకషాయలవణరసాన్నదృతవ: కియాశక్తిపీఠంకుడలిపి, జ్ఞానశక్తిర్లహ, ఇచ్ఛాశక్తిర్మహాత్రిపురనందరీ క్రియాశక్తిపీఠంకుడలిపి, జ్ఞానశక్తిర్లహ, ఇచ్ఛాశక్తిర్మహాత్రిపురనందరీ జ్ఞాతాహోతా జ్ఞానమర్త్వం, జ్ఞేయగోహవి: జ్ఞాత్వజ్ఞానజ్ఞేయీనామభేదభావనగం శ్రీచక్రపూజనమ్ వియతి సహిత శృంగారాదయీ నవరసా అడిమాదయ: కామ క్రోధ రోభ మోహ మదమాత్సర్య పుణ్యపాప మయా బ్రాహ్మద్యష్టశక్తయ: ' అధారనవకం ముద్రాశక్తయ: పృథివ్యస్తేజోవాయ్యాకాశ శ్రోత్రత్యక్ చక్షుర్ద్వీప్యే ప్రాణవాక్యాదీ పాదపాయూపస్థ మనోవికారా ఛ్చేదశక్తయ: వచనా దానాగమవ విసర్గానందహానో పాదానోపేక్షా బుద్ధ యీనంగ కుసుమాది శక్త యోక్తా అలంబుసా, కుహరా,విశ్వదరీ,వరుణా,హస్తిజిహ్వ,యశస్వతి, అశ్వినీ,గాంధారి,పూషా,శంఖినీ, నరస్వతి, ఇదా, పింగళా,సుమమ్నా,చేతి,చతుర్దశవాడ్య: సర్వసంక్షేభిద్వాది చతుర్దశదేవతా: ప్రాణాపాన, వ్యానో,దాన, సమాన, నాగ, కూర్మ, కృకర, దేవదత్త, ధనంజయీ దశవాయవ స్సర్వసిద్ధిప్రదాది దేవ్యో బహిర్దేశారదేవతా: ఏతద్వాయుదశక సంసర్గో పాథి భేదేన రేచకపూరక శోమక దాహక ప్లావకామృతమితి ప్రాణముఖ్యత్వేన సంపదిధోస్త మసుష్మాణాం మోహకో దహభో భిక్ష్య భోజ్య లేహ్య చోవ్య పేయాత్మకం చతుర్విధమన్నం పాచయంత్యేతా: దశధనకలాపర్యజ్ఞత్యా ద్యంతర్దేశారదేవతా: శీతోష్ణ సుఖదు:ఖేచ్ఛా సత్సరజస్తమోగుణా వశివ్యాది శక్త యోక్తా శ్చ పృథ్వి రూప రస గంధా: పంచతన్మాత్రా సంపపుష్పబాణా: మన ఇక్షుధను: వశ్యోబాణ: రాగ:పాశో ద్వేషోంకుశ: అన్యత్త మహత్తత్త్వాహంకారా: కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలిన్యంతప్తికోణాగ్రగాదేవతా పంచదశతిథి రూపేణ కాలస్య పరిమాణావలోకనం పంచదశవిత్వా: శ్రద్ధామరూపాధిర్దేవతాతయీ: కామేశ్వరీ వదానంద ఘనాపూర్ణా స్వాత్మైకరూపాదేవతా సలిలమితి పౌహిత్యకరణగం వత్సమ్ కర్తవ్యమకర్తవ్య మాదాసీన్యమితి వివేక భావనాయుక్త ఉపచార: అస్తి నాస్తితి కర్తవ్యతా అనుసచార: తన్యబాహ్యంత:కరణావామేకరూప తన్యబాహ్యంత:కరణావామేకరూప విషయ గ్రహణమావనమ్' విషయ గ్రహణమావనమ్' రక్త శుక్ల పద్మకీకరణం పాద్యమ్ ఉజ్వల

దామోదానునంధావమర్శమ్ న్యచ్చంన్యతస్సిద్ధ మిత్యాచమవీయమ్ చిచ్చంద్రమయీ
సర్వాంగప్రవణగంస్నానమ్ చిదగ్ని న్యర్హప వరమావందశక్తిస్సురణం వస్త్రం వ్రత్యేకగం సప్తవింశతిభా
భిన్నత్యేనేచ్ఛాజ్ఞాన క్రియాత్మక బ్రహ్మగ్రంథి మద్రసతంతు బ్రహ్మనాడీ బ్రహ్మసూత్రమ్ న్యవ్యతిరిక్తవస్తు
నంగరహిత న్యరణంవిభూషణమ్ సత్సంగపరిపూర్ణా మన్యరణంగంథః పమస్త విషయాణాం
మనసః స్థైర్యేణా సునంధానం కుసుమమ్ తేజామేవ పర్యదాన్యకరణంధూపః పవనావచ్చిన్నోర్వజ్యలన
సచ్చిదుల్కాకాశదేహో దీపః సమస్తయాతాయాత వర్ణనం నైష్కేష్యమ్ శక్తిత్రయైకీకరణం
తాంబూలమ్ మూలాధారాది బ్రహ్మబిం పర్యంతం, బ్రహ్మరంద్రాదిమూలాధారపర్యంతం గతాగత
రూపేణ ప్రాదక్షిణ్యమ్ తురీయావస్థా నమస్సారః దేహశూన్య ప్రమాతృతా నిమజ్జనం బలిహరణమ్
వత్యమస్తికర్తవ్య మకర్తవ్య మాదాసీన్య నిత్యాత్మ విలాపనగంహోమః వ్యయం తత్పాదుకా నిమజ్జనం
పరిపూర్ణధ్యానమ్ ఏవం ముహూర్తత్రయం భావనయా యుక్తో భవతి, తస్య దేవతాత్మైర్యసిద్ధిః
చించితకార్యాణ్యయత్నేన సిద్ధ్యంతి స ఏవ శివయోగితి కథ్యత ఇత్యుపనిషత్॥

భావనోపనిషత్తు మొత్తము 49 సూత్రాలుగా ఉంటుంది. దీనిలో

1నుండి 10 సూత్రాల వరకు - మానవ దేహమే పరమేశ్వర స్వరూపమని

11నుండి 24 సూత్రాల వరకు - శ్రీచక్రములోని నవావరణలను

25నుండి 49 సూత్రాల వరకు - మానసిక పూజా విధిని వివరిస్తాయి..

1. "ఓం శ్రీగురుః పరమకారణ భూతాశక్తిః"

గురుబ్రహ్మ, గురుర్విష్ణుః, గురుర్దేవేమహేశ్వరః

గురుప్రకాశత్పంరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః ॥

మంత్రోపదేశంచేసి దీక్షనానగిన గురువుత్రిమూర్తి స్వరూపుడు. అజ్ఞానమనే
చీకటినిపారద్రోలి జ్ఞానమనే దీపకాంతిని చూపేమహాసూభావుడు. క్లృష్ణని య్యోః ఉపదేశంతోనే
బ్రహ్మాత్వంసిద్ధిస్తుంది. అందుకే గురువు సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మస్వరూపము అని చెప్పబడింది.

నగురోరధికం త్యక్తం న రధికం తమః

తత్త్వ జ్ఞానాత్ పరం నాస్తి తత్త్వేనైవ గురః యః ॥

గురువుకన్న ఎక్కువ అయిన తత్త్వములేదు, తపస్సున్నాదు. ఆ శిష్యునకు
ఉపదేశించే జ్ఞానము కన్న ఎక్కువైనదిలేదు.

పందే : గురుపద త్తంద్యంస్య వాఙ్మః గోచరం ।

శ్వేతరక్త ప్రభాభిన్నం । శివశక్త్యా త్మకంపరం ॥

మనోవాక్కులకు గోచరించనిది, శ్వేత, రక్తకాంతుల కన్న అధికమైన కాంతినిచ్చునది,
శివశక్త్యాత్మకమైనది అనగా పరబ్రహ్మ స్వరూపమైనది అయిన గుర్కుపాదము కు
నమస్కరించుచున్నామే ఓం! " శ్రీగురు ప్రభాసాశక్తిః అనేగురుః శ్యానంతో

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ ఉపనిషత్తు మొదలవు తుంది.

2. "తేననవరంద్రరూపోదేహః నవచక్రంరూపం శ్రీచక్రం"

మానవదేహము నవరంద్రములతో కూడినది. శ్రీచక్రము తొమ్మిదిచక్రములసమూహము. త్వగాదిధాతులువుతొమ్మిది, శ్రీచక్రంలోని భూపురం దగ్గరనుండి బిందువుదాకా గల ఆవరణలన్నీ మానవదేహంలోని వివిధఅంగాలు. సాధకుని దేహంలోని షట్చక్రాలు శ్రీచక్రంలోని వివిధచక్రాలతో ఐక్యముచెందుతున్నాయి. ఈవిషయాలన్నీ 'శ్రీచక్రము - మానవదేహము' అనే అధ్యాయం వివరించటంజరిగింది. ఈరకంగాచూసినట్లైతే మానవ దేహమే శ్రీచక్రము. సాధకునిదేహమే దేవాలయము అని భావించాలి.॥ దేహో దేవాలయప్రాక్త జీవదేవస్ససాతనః॥

3. వారాహీపితృరూపా, కురుకుళ్యావలిదేవతామాతా ॥

శ్రీచక్రానికి ప్రధానదేవత శ్రీదేవి, పరాత్పరి. ఆమెశరీరమునుంచి వచ్చిన కాంతిపుంజాలు అష్టసిద్ధులైన అణిమాదిదేవతలు. అలాగే సాధకుడికి తండ్రివారాహి, తల్లికురుకుళ్యావలి. ఇక్కడ 'మాతా' అంటే సాధకుని యొక్కయోగ్యతనుబట్టి కోర్కెలు తీర్చునది. అంటేఐహికవాంఛలు, మోక్షములను ప్రసాదిస్తుంది. మానవశరీరంలో ఉన్ననాడిమండలంలో ప్రాణనాడి అనిచెప్పబడే సుషుమ్నానాడినే 'కురుకుళ్యా' అంటారు. సుఖానిందువుమధ్య మణిద్వీపమందున్న శ్రీదేవిపట్టణానికి చిత్తము, అహంకారము అనబడే రెండుప్రాకారాలమధ్య విమర్శరూపమైన బావియందుండేది కురుకుళ్యావళి అనే దేవత ప్రముఖమైనదేవత కాబట్టి ఈమెనుమాతృదేవతగా భావించాలి. లలితాస్తవరత్నములో ఈవిధంగాచెప్పబడింది

"కురువిందతరణీనిలయింకులాచలస్పర్శికుచనమన్మధ్యాం

కుంకుమవిలిప్తగాత్రింకురుకుళ్యా మనసికుర్మహేనతతం"

కురువిందరత్నములపైననివసించునది, కులవర్వతములకుమించినస్తనములచే వంగిననడుముకలది, కుంకుమవూయబడినదేహముకలది అయినకురుకుళ్యాదేవిని మనసాధ్యానించుచున్నాను. చాందోగ్యోపనిషత్తులో చెప్పినట్లుగా బ్రహ్మలోకానికి వెళ్ళేమార్గంలో రెండు అమృతనరన్నులున్నాయి. అవి ఇరమ్మడియములు అనిచెప్పబడింది. ఇరముఅంటే అన్నము మదీయము అంటే ఆనందము అక్కడ అమృతవర్షముగల 'సోమసవనము' అవేవృక్షము ఉన్నది. ఆపట్టణానికి అపరాజితము అనిపేరు.

4. "పురుషార్థాస్సాగరాః"

సప్తనముద్రాలు, సప్తద్వీపాలుదాటిన తరువాత సుధాసముద్రమున్నది. దానిమధ్యలో మణిద్వీపము. మానవదేహంలోని సప్తచక్రాలేసప్తద్వీపాలు. అపైనసప్తనముద్రాలు. అతరువాత సుష్టుజ్రవః యు, మణిద్వీపము సప్తనముద్రాలు, సప్తద్వీపాల వివరార్థాగ్నః వ ఇవ్వబడ్డాయి

	వముద్రాలు	దీప్తిపాలు
నణ	1. లః నముద్రము	జంబూదీప్తిపము
క్షున	2. ఇః ముద్రము	ప్లక్షదీప్తిపము
రాన	3. సః ముద్రము	కుశదీప్తిపము
స్పిన	4. సః ముద్రము	క్రౌంచదీప్తిపము
ధిసః	5. దః ముద్రము	శాకదీప్తిపము
రసవ	6. క్షీః ముద్రము	శాల్యలీదీప్తిపము
సః	7. జః ముద్రము	పుష్కరదీప్తిపము

బిందుస్థానాన్ని 'ద్వాదశాక్ష' అతము' అంటారు. ఆధారచక్రం దగ్గరనుండి లెక్క పెట్టినచైతే బిందువు పన్నెండవది అవుతుంది.

7. అనాహతము

బిందువు కులవద్యము. మూలాధారానికి దండరక్షవర్ణము లిగిన నహస్రదళ వద్యము)

2. అష్టదళవద్యము
3. పద్మదళవద్యము
4. మూలాధారము
5. స్వాధిష్ఠానము
6. మణిపూరము

విశుద్ధము

9. విశుద్ధలంబికాగ్రము అష్టదళము
10. ఆజ్ఞాచక్రము
11. నహస్రకమలము
12. అకులవద్యము (నహస్రారకర్ణిక)

ఇక్కడున్న నహస్రారానినే బిందు స్థానమని చంద్రమండలమని అంటారు.

5. దేహానవదీప్తిపః

సాధకుని శరీరమే సత్త్వసముద్రము మధ్యః ఉన్నటువంటి నవరత్నమయమైనదీప్తిపము 1. మణిదీప్తిపము. తోడివికి నిలయము. అంటే దేవివిక్కడో లేదు, సాధకదేవశరీరంలోనే ఉన్నది

6. "త్యః సప్తధాతుభిరనేకైస్సంయుక్తా సంకల్పాః కల్పతరవః"

మానోదీహము ఏడుధాతువుల వలన ఏర్పడింది వాటినే సప్తధాతువులు అంటారు, అవి

1. చర్మము.
2. ము.
3. మాంసము
4. మెదడు
5. ఎముకలు
6. మజ్జ
7. శుక్లము

రక్త

దేవిమణిదీప్తిపంలోని కల్పవృక్షభాయలో ఉంటుంది. మానవదేహంలోని సంకల్పాలే కల్పవృక్షనాదాయము. ఆ చోటునే దేవి ఉంటుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

శ్లో 7. 'కల్పకోద్యానం'

నహస్రారం లో ఉండేదేవియొక్క ప్రతిబింబమే జీవన్మరూపము, దానియొక్క కాంతికిరణాలే శరీరమంతావ్యాపించి ఉన్నాయి. ఈకిరణాలకాంతులనే 'కల్పకోద్యానము' అంటారు,

8. "రసనయాభావ్యమానా మధురామ్లతిక్తకటుకషాయలవణరసాష్టదృతవః"

న్యూత్నిశ్శక్తుః పురుషులు ఆరు. ఈఆరుపురుషులనే ఆరుఋతువులుగాభావించాలి. వాటివివరాలు ఈవిధంగా ఉంటాయి.

పురుషులు	ఋతువులు
1. తీపి	వసంతఋతు.
2. ఉష్ణ	గ్రీష్మఋతు.
3. కారము	వర్షఋతువు
4. పులుపు	శరదృతువు
5. చేదు	శ్రావణఋతువు
6. వగరు.	శశిరఋతువు.

ఈరకంగా ఇప్పటివరకు దేవీనివాసమైన మణిద్వీపము, సాధకునిదేహము ఒకటే అనిచెప్పబడింది. ఇకపరివారదేవతలవివరణ.

9. "క్రియాశక్తిపీఠంకుడలిసి, జ్ఞానశక్తిర్గుహ, ఇచ్ఛాశక్తిర్మహాత్రిపురమందరీ"

మానవదేహము త్రిశక్తిమయము. అవి 1. ఇచ్ఛా 2. జ్ఞాన 3. క్రియాశక్తులు. ఈశక్తులవలననే పనులుజరుగుతాయి వీటిలోమొదటిదైన ఇచ్ఛాశక్తి ఆదే విశ్వరూపము. జ్ఞానశక్తి అనేది మందిరము. క్రియాశక్తి అనేదిపీఠము, ఏదైనాఒక పనిచేయాలనే ఆలోచన ముందుగానే లో వస్తుంది. అదేఇచ్ఛాశక్తి లేకపరాశక్తి. ఇది అధారాది చక్రాలగుండా వశ్యంత, మధ్యమా, వైఖరీరూపములుసాందుతుంది

10. "జ్ఞాతాహోతా జ్ఞానమర్శ్య, జ్ఞేయో హవిః

జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయోనామభదభావవగ్గో శ్రీచక్రపూజనమ్"

ఇక్కడ మూడు పదాలు చెప్పబడ్డాయి. అవి

1. జ్ఞాత	-	విషయపరిజ్ఞానముకలవాడు. సాధకుడు.
2. జ్ఞానము	-	తెలుసుకొనవలసినది.
3. జ్ఞేయము	-	తెలుసుకొనబడినది.

ఈమూడింటిని 'త్రిపుటి' అంటారు. జ్ఞానము అభివృద్ధి చెందినప్పుడు లీన రెండూ అందే జ్ఞాత, జ్ఞేయములు దాని యందు లీనమయిపోతాయి. అప్పుడు మిగిలేది జ్ఞానము ఒక్కటే. అదే పర బ్రహ్మనందము.

సాధకుడే అంతర్యాగానికి యజమాని. అతడే జ్ఞాత. అర్ఘ్యమే జ్ఞానము. జ్ఞాత, జ్ఞానము, జ్ఞేయాలను ఐక్యము చెయ్యటమే శ్రీచక్రపూజ, దేవి - గాజ్ఞేయస్వరూపిణి, జ్ఞానము వలన

శ్రీవిద్యారహస్యము

మాత్రమే తెలుసుకోతగినది దేవి. కాబట్టి త్రిపుటిని లయంచేయటమే శ్రీచక్రపూజ అయి బ్రహ్మానందాన్నిస్తుంది. దేవి జ్ఞానాక్షేయ స్వరూపిణి. అనగా కేవలము జ్ఞానముచే తనే తెలుసు కోతగినది.

11. " వియతి సహిత శృంగారాదయో నవరసా అణిమాదయః "

ప్రథమా వరణ :- ఇక్కడ శ్రీచక్ర ఆవరణ దేవతలను వివరిస్తున్నారు. చక్రార్చన భూపురం నుంచి ప్రారంభించి బిందువుతో పూర్తి చెయ్యాలి. అందుకని ప్రథమావరణ అయిన భూపుర దేవతలను వివరిస్తున్నారు.

భూపురంలో మూడు రేఖలున్నాయి. వాటిలో మొదటి రేఖయందు అన్ని వైపులా అణిమాదినీడ్లున్నాయి. సాధకుని శరీరంలో నవరసాలున్నాయి. ఈనవరసాలే ప్రథమావరణలోని ప్రథమ రేఖలో ఉన్న దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

సాధకుని శరీరంలోని నవరసాలు.

ప్రథమ రేఖలోని దేవతలు.

1. శృంగారరసము

1. అణిమానిద్ది

2. హాస్యరసము

2. లఘిమానిద్ది

3. కరుణరసము

3. గరిమానిద్ది

4. రౌద్రరసము

4. మహిమానిద్ది

5. వీరరసము

5. ఈశిత్వనిద్ది

6. భయానకరసము

6. వశత్వనిద్ది

7. భీభత్స రసము

7. ప్రాకామ్యనిద్ది

8. అద్భుతరసము

8. ప్రాప్తినిద్ది

9. శాంతరసము

9. నర్వకామనిద్ది

12. " కామ క్రోధ లోభ మోహ మదమాత్సర్య పుణ్యపాప మయా బ్రాహ్మద్యష్టశక్తయః "

భూపురంలోని రెండవరేఖలో ఉన్న ఎనిమిది మంది దేవతలు, సాధకుని శరీరంలోని

మనోవికారాలుగా చెప్పబడ్డాయి. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

మనోవికారాలు

ద్వితీయ రేఖలోని దేవతలు

1. కామము

బ్రాహ్మ

2. క్రోధము

మహేశ్వరి

3. లోభము

కౌమారీ

4. మోహము

వైష్ణవీ

5. మదము

వారాహీ

6. మాత్సర్యము

మాహేంద్రీ

7. పుణ్యము

దాముండా

8. పాపము

మహాలక్ష్మి

13. " అధారనవకం ముద్రాశక్తయః "

సాధకుని శరీరంలో మూలాధారం నుండి ద్వాదశాంతము వరకు గల తొమ్మిది స్థానాలు భూపురంలోని తృతీయ రేఖలోగల తొమ్మిది ముద్రాశక్తులు వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

సాధకుని శరీరంలోని స్థానాలు

ముద్రాశక్తులు

1. మూలాధారము

సర్వ సంక్షోభిణీశక్తి

2. స్వాధిష్ఠానము

సర్వ విద్రావణీశక్తి

3. మణిపూరము

సర్వాకర్షిణీశక్తి

4. అనాహతము

సర్వవశంకరీశక్తి

5. విశుద్ధచక్రము

సర్వోన్మాదినిశక్తి

6. లంబికాగ్రము

సర్వమహాంకుశాశక్తి

7. ఆజ్ఞాచక్రము

సర్వభేదరీశక్తి

8. సహస్రారము

సర్వబీజాశక్తి

9. ద్వాదశాంతము

సర్వయోని శక్తి

14. " పృథివ్యైజీవాయాకాశ శ్రోత్రత్వక్ చక్షుర్నిహ్య పూణవాక్యాది పాదపాయాపస్థ మనోవికారా షోడశక్తయః "

ద్వితీయావరణ :- శ్రీ చక్రంలో రెండవ ఆవరణ షోడశదళము దీనిలో పదహారు దళాలుంటాయి. వీటిలో పదహారు మంది ఆకర్షణ దేవతలుంటారు. వీరు పంచభూతాలు, జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సుల యొక్క స్వరూపాలు. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

పంచభూతాలు, ఇంద్రియాలు

ద్వితీయావరణలోని దేవతలు

1. పృథి

కామాకర్షిణీదేవి

2. జలము

బుద్ధ్యాకర్షిణీదేవి

3. అగ్ని

అహంకారాకర్షిణీదేవి

4. వాయువు

శబ్దాకర్షిణీదేవి

5. ఆకాశము

స్పర్శాకర్షిణీదేవి

6. కన్ను

రూపాకర్షిణీదేవి

7. ముక్కు

రసాకర్షిణీదేవి

8. చెవి

గంధాకర్షిణీదేవి

9. నాలుక

చిత్తాకర్షిణీదేవి

10. చర్మము

దైర్ఘ్యాకర్షిణీదేవి

పాద	11. వాక్కు	స్వత్వాకర్షణదేవి
పాం	12. పాణి (చేయి)	నామాకర్షణదేవి
ఉప	13. పిము(కాలు)	బీజాకర్షణదేవి
మన	14. యువు(గుడము)	అత్మాకర్షణదేవి
	15. స్వ(రహస్యాంగము)	అమృతాకర్షణదేవి
	16. పిన్ను	శరీరాకర్షణదేవి

15. "పాదానామన వివర్తనందహనే పాదానామన బుద్ధ యోగంగ కుమమనా దే త్యతీయావరణ :- చక్రంలో త్యతీయావరణ అష్టదశ పక్షము. ఇందులో ఎనిమిది దళాలుంటాయి. ఆ దళాలలో ఎనిమిది మంది దేవతలుంటారు. మానవదేహంలో ఉండే కర్మోద్రియాలధర్మాలు, ప్రవృత్తి, నివృత్తి ఉపేక్ష అనేవే ఈ ఎనిమిది మంది దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

గ్రా	ఇం	రు	ధర్మాలు	త్యతీయావరణదేవతలు
ద్రిం			1. వచనము	అనంగకుసుమాదేవి
			2. దానము	అనంగమేఖలాదేవి
గమ			3. నము	అనంగమదనాదేవి
విన			4. ర్గము(మలవివర్జన)	అనంగమదనాతురాదేవి
నం			5. భోగము	అనంగరేఖాదేవి
			6. ప్రవృత్తి	అనంగ వేగినీదేవి
			7. నివృత్తి	అనంగాంకుశాదేవి
నిః			8. పక్ష	అనంగమాలినీదేవి

16. "ఉంబుసా, కుమారా, విశ్వదరీ, వరుణా, హస్తాజిహ్వ, యశస్వతీ, అశ్వనీ, గాంధారి, పూషా, శంఖినీ, సరస్వతీ, ఇదా, పింగళా, మమమ్నా, చేతి, చతుర్దశనాద్యః, సర్వసంక్షోభిద్యాది చతుర్దశ దేవతాః."

చతుర్థావరణ:- శ్రీ చక్రంలో నాలుగవ ఆవరణ చతుర్దశ కోణము. ఇందులో పద్నాలుగు కోణాలుంటాయి. అవి పద్నాలుగు లోకాలకు ప్రతీకలు, మానవ దేహంలోని పద్నాలుగు ముఖ్యమైన నాడులే ఈ ఆవరణలో ఉండే దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

లో	దేహం	నాడులు	చతుర్థావరణలోని దేవతలు
అ		1. ఉంబుసా	సర్వసంక్షోభిణీదేవి
కు:		2. కుమారా	సర్వవిద్రావిణీదేవి
		3. విశ్వదరీ	సర్వాకర్షణదేవి

4. వరుణా	సర్వాహ్లాదినిదేవి
5. హస్తీజిహ్వ	సర్వసమ్మోహినీదేవి
6. యశస్వతీ	సర్వస్తంభినీదేవి
7. అశ్వినీ	సర్వజ్ఞంభిణీదేవి
8. గాంధారి	సర్వవశంకరీదేవి
9. పూషా	సర్వరంజనీదేవి
10. శంఖినీ	సర్వోన్మాదినిదేవి
11. సరస్వతీ	సర్వార్థసాధికాదేవి
12. ఇతి	సర్వసంపత్తిపూరిణీదేవి
13. పింగళా	సర్వమంత్రమయీదేవి
14. సుషుమ్నా	సర్వద్వంద్వక్షయంకరీదేవి

17. "ప్రాణాపాన, వ్యానో, దాన, సమాన, నాగ, కూర్మ, కృకర, దేవదత్త, ధనుంజయా దశవాయువ
స్సర్వసిద్ధిప్రదాది దేవ్యో బహిర్గతారదేవతాః"

పంచమావరణః:- శ్రీ చక్రంలోని ఐదవ ఆవరణ బహిర్గతారము. ఇక్కడ పదికోణాలున్నాయి. వాటిలో పదిమంది దేవతలున్నారు. సాధకుని శరీరస్పృహ, సేవాయువులు, ఉపవాయువులే ఈ దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

వాయువులపేర్లు	పంచమావరణలోని దేవతలు
1. ప్రాణవాయువు	సర్వసిద్ధిప్రదాదేవి
2. అపానవాయువు	సర్వసంపత్ప్రదాదేవి
3. వ్యానవాయువు	సర్వప్రియంకరీదేవి
4. ఉదానవాయువు	సర్వమంగళకారిణీదేవి
5. సమానవాయువు	సర్వకామప్రదాదేవి
6. నాగవాయువు	సర్వద్యమైవ చినీదేవి
7. కూర్మవాయువు	సర్వమృత్యుప్రశమనీదేవి
8. కృకరవాయువు	సర్వవిఘ్ననివారిణీదేవి
9. దేవదత్తము	సర్వాందళి దేవి
10. ధనుంజయము	సర్వసౌభాగ్యదాయనీదేవి

18. "ఏతద్వాయుదశక సంవర్గో పాథి భేదేన రేచకపూరక శోషక దాహక ప్లావకామృతమితి
ప్రాణముఖ్యత్వేన పంచవిధోస్తే మనుష్యాణాం మోహకో దహభో భక్ష్య భోజ్య లేహ్య చోష్య

పేయాత్మకం చతుర్విధమన్నం పాచయంత్యేతాః దశధనకలానర్వజ్ఞత్వా ద్వంతర్దశారదేవతాః' షష్టమావరణ :- శ్రీచక్రంలో ఆవరణ ఆవరణ అంతర్దశారము, దీనిలో కూడా పది కోణాలుంటాయి. ఈ కోణాలలో పదిమంది దేవతలున్నారు. సాధకుని శరీరంలోని ధశవిధవాయువుల వల్ల కలిగే గుణాలు, చతుర్విధాన్నములు వచనము చేయుశక్తులే ఈ దేవతలు. ఈ ఆవరణలోని పది దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ దిగువ ఇవ్వబడినాయి.

దశవిధవాయువుల గుణములు షష్టమావరణదేవతలు

1. రేచకము(ఊపిరివిడచుట)	నర్వజ్ఞాదేవి
2. పూరకము(ఊపిరి పూరించుట)	నర్వశక్తిదేవి
3. శోషకము(శోషిల్లుట)	నర్వైశ్వర్యప్రదాయని
4. దాహకము(దాహకగుణము)	నర్వజ్ఞానమయి
5. ప్లావకము(ప్లావకగుణము)	నర్వవ్యాధినివారిణి

వివిధఅన్నములు

1. భక్త్యము(తినదగినది)	నర్వాధారస్వరూపిణిదేవి
2. భోజ్యము(భుజింపతగినది)	నర్వపాపహరాదేవి
3. లేహ్యము(నాకిభుజింపతగినది)	నర్వానందమయిదేవి
4. చోష్యము(పీల్చుతగినది)	నర్వరక్షానర్వరూపిణి
5. పేయము(త్రాగతగినది)	నర్వేపినతృప్తప్రదాదేవి.

19. "శీతోష్ణ మఖదుఃఖేచ్ఛా నత్వరజస్తమోగుణా వశిన్యాది శక్త యోష్ఠి"

సప్తమావరణ :- శ్రీచక్రంలో ఏడవ ఆవరణ అష్టకోణము. దీని ఎనిమిది కోణాలలోనూ ఎనిమిది మంది దేవతలున్నారు. వారుకుడా సాధకుని శరీరంలో ఉండే లక్షణాలే వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

సాధకునిశరీరంలో గల లక్షణాలు సప్తమావరణలోని తలు

1. శీతము	పదేవ
2. ఉష్ణము	కామేశ్వరీ
3. నుఖము	మోదిని
4. దుఃఖము	విమలా
5. ఇచ్ఛ	అరుణా
6. నత్వగుణము	జయినీ
7. రజోగుణము	నర్వేశ్వరీ
8. తమోగుణము	కాళినీ

20 "శబ్ద స్వర రూప రస గంధాః పంచతన్మాత్రా పంచపుష్పబాణాః"

బాణాలు:- దేవిచేతియందు పుష్ప బాణమున్నది. అది ఒక పూవుకాదు. ఐదుపుష్పాలు. అవే పంచతన్మాత్రలు పంచభూతాల ధర్మాలు వస్తువుయొక్క స్థూల స్వరూపమే గుణము.

సూక్ష్మరూపముతన్మాత్ర బాణాలు మూడురకాలు

1. స్థూలములు	-	పుష్పబాణాలు
2. సూక్ష్మములు	-	బీజరూపాలు
3. కారణములు	-	వాసనారూపాలు

ఈ బాణాలపేర్లు ఒక్కొక్క చోట ఒక్కొక్క విధంగా ఉన్నాయి. 1. కాదీగ్మస్థా

1. కమలము	-	ఎర్రతామర
2. రక్తకైరవము	-	తెల్లకలువ
3. కల్పారము	-	కొంచెము ఎరుపు రంగుకల కలువ
4. ఇందీవరము	-	నల్లకలువ
5. నహకారము	-	మామిడిపూవు.

దేవిచేతిలోని బాణాల వివరాలు పంచదలలో ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

క	లికాపురాణము	జ్ఞానార్థవము	తంత్రరాజము
1.	హర్షణము	క్లోభణము	మదన
2.	శోచనము	ద్రావణము	ఉన్మాద
3.	మోహనము	ఆకర్షణము	మోహన
4.	శోషణము	వశ్యము	దీపన
5.	మారణము	ఉన్మాదము	శోషణ

దేవి చేతిలో బాణాలు తన్మాత్రలు. అందుకనే దేవి 'పంచతన్మాత్రసాయకా' అని

చెప్పబడింది.

21. "మన ఇక్షుధనుః వశ్యోబాణః రాగఃపాశో ద్వేషోంకుశః"

ధనుస్సు:- దేవి చేతిలో ఉన్న ఆయుధములు సాధకునిలో గల రాగద్వేషాలు

చెరకువిల్లు	-	సాధకుని మనస్సు
బాణము	-	వశ్యత
పాశము	-	అనురాగము
అంకుశము	-	ద్వేషము

శ్రీవిద్యారహస్యము

22. "అవ్యక్త మహత్తత్వాహంకారాః కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలిన్యోంతస్త్రికోద్యోగదేవతా"

అష్టమావరణః- శ్రీ చక్రంలో ఎనిమిదవ ఆవరణ త్రికోణము. అక్కడ ముగ్గురు దేవతలున్నారు. వారు సాధకుని మనసులోని

1. అవ్యక్తము	---	కామేశ్వరీ
2. మహత్తత్వము	---	వజ్రేశ్వరీ
3. అహంకారము	---	భగమాలినీ

వీరు స్వరూపిణులయినపార్వతి, లక్ష్మి, సరస్వతులు.

శక్తి 23. "పదశతిధి రూపేణ కాలస్య పరిమాణావలోకనం పంచదశనిత్యాః"

అష్టమావరణః- చక్రంలో ఎనిమిదవ ఆవరణ అయిన త్రికోణంలో మూడు దేవతలున్నారు. వీరిలో రేఖకు ఐదుగురు చొప్పున పదిహేను మంది దేవతలున్నారు. వీరినే నిత్యావతలంటారు. ఈ నిత్యులు తిథుల స్వరూపాలు. వీటివివరాలు ఈ క్రింద ఇవ్వబడినాయి.

	తిథులు	-	నిత్యాదేవతలు
	1. పాడ్యమి	-	కామేశ్వరీ
	2. విదియ	-	భగమాలినీ
	3. దియ	-	నిత్యక్తిన్నా
త.	4. పతి	-	భౌరుండా
చ.	5. పంచమి	-	వహ్నివాసినీ
	6. షష్ఠి	-	మహావజ్రేశ్వరీ
	7. సప్తమి	-	శివదూతీ
అ.	8. స్తమి	-	త్వరితా
	9. నవమి	-	కులసుందరీ
	10. దశమి	-	నిత్యా
	11. ఏకాదశి	-	నీలవతాకా
	12. ద్వాదశి	-	విజయా
	13. యోదశి	-	సర్వమంగళా
త్ర	14. చతుర్దశి	-	జ్వాలామాలినీ
	15. పూర్ణిమ అమావాస్య	-	చిత్రా

ఈ నిత్యుల ధ్యానశ్లోకాలు, స్వరూపాలు నాచే వ్రాయబడిన 'శ్రీవిద్యాదర్శనము' లో ఇవ్వబడినాయి. నిత్యులు తిథుల స్వరూపాలు, తిథులు కళాస్వరూపాలు. వీటి వల్లనే

కాలచక్రం తిరుగుతున్నది.

24. "శ్రద్ధానురూపాధిర్దేవతాతయోః కామేశ్వరీ సదానంద ఘనాపూర్ణా స్వాత్మైకరూపాదేవతా"
నవమావరణః- శ్రీచక్రంలో తొమ్మిదవ అవరణ బిందువు. ఇందున్న ప్రధానదేవతలు కామేశ్వరీ
కామేశ్వరులు. ఇందులో సాధకుడి ఆత్మ యే కామేశ్వరీ, బుద్ధి కామేశ్వరుడు. కాబట్టి సాధకుడి
ఆత్మ దేవి రెండూ ఒక్కటే. ఎప్పుడయితే తన ఆత్మ దేవి స్వరూపం అయిందో, అప్పుడు అతడు
పరబ్రహ్మ అవుతాడు. దీనినే బ్రహ్మత్వైక్యాను సందానము అంటారు. ఇదే జీవన్ముక్తి.

25. "నలిలమితి సోహిత్యకరణగ్ం సత్యమ్"

ఇక్కడ నుంచి అంతర్యాగము వివరించ బడుతోంది. బాహ్యమైన వస్తువులన్నీ
విషయ వాంఛలకు ప్రతీకలు. కాబట్టి వాటిని వదలి పెట్టేయ్యాలి. శరీరంలో ఉండే వస్తువులచేతనే
పూజ జరగాలి. పూజకు ముఖ్యమైనది జలము. సాధకుని శరీరంలో సత్వరజస్త్ర యోగుణాలున్నాయి.
వీటిలో మొదటి దానిని పెంపొందించి, మిగిలిన రెండింటినీ తగ్గించాలి. సత్వగుణమే జలము.

26. "కర్తవ్యమకర్తవ్య మదాసీన్యమితి వివేక భావనాయుక్త ఉపచారః"

ఉపచారాలు:- బాహ్యపూజలోదేవికి రాజోపచారాలు, దేవోపచారాలు, మంత్రోపచారాలు
అని వివిధ రకాలైన ఉపచారాలున్నాయి. అయిళ్ళైంతః :లో ఉపచారము అంటే
నిత్యము. కాని వాటిని వదలి వేయటము. బ్రహ్మపదార్థమే సత్యము కాబట్టి మిగిలినవి
వదలివేయాలి. ఉదాసీనభావము తూర్ణీభావంగా రూపొందకూడదు. ఇదే అంతఃపూజలో
ప్రధానమైన ఉపచారము.

27. "అస్తి నాస్తితి కర్తవ్యతా అనుపచారః"

అనుపచారాలు:- బ్రహ్మము ఒక్కటే సత్యము, నిత్యము. అది కనిపించనంత మాత్రం చేత
లేదు అనుకోరాదు. సర్వజీవరాశులయందు పరబ్రహ్మమున్నది. అంతేకాని బ్రహ్మము
లేదనుకోవటము అపచారము తెలియని తనము. అపరాధము. ఇదే అనుపచారము చేయతగనిది.

28. "బాహ్యంతఃకరణానాం రూపగ్రహణ యోగ్యతాస్తి త్యావాహనమ్"

అవాహన :- దేహంలో బాహ్యేంద్రియాలు, అంతరింద్రియాలు ఉన్నాయి. అత్మ అనేది ఈ
ఇంద్రియాలద్వారానే ప్రకాశిస్తోంది. కాబట్టి వాటి యొక్క దేవతారూపాన్ని అవాహన చెయ్యటమే
దేవిని అవాహన చెయ్యటము.

29. "తన్యఃస్వస్వస్థింశ సదానామేకరూప విషయ గ్రహణమాననమ్"

అననము:- శరీరంలో ఉన్న జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు, బుద్ధి,
చిత్తము, అహంకారము అనే పదాలుగు విభిన్నమైన ధర్మాలు కలిగిఉన్నాయి. ఆ ధర్మాలను
అరికట్టి సర్వము బ్రహ్మపదార్థము అని భావించటమే ఆనన సమర్పణ.

30." రక్త శుక్ల వర్ణకీరణం పాద్యమ్"

పాద్యము :- అంటే కాళ్ళు కడుక్కునేనీరు ఆ దేవి సాధకుడి శరీరంలోద్వాదశాంతంలో ఉన్నది. బ్రహ్మము (ప్రకాశ శక్తి) ఆత్మశక్తిలో ప్రవేశించి శుక్ల బిందువయింది. విమర్శశక్తి శుక్ల బిందువులో ప్రవేశించి రక్తబిందువయింది. ఈ రెండింటి కలయిక వలన మిశ్రమ బిందువు ఏర్పడింది. ఇప్పుడు

రక్తబిందువు	--	చంద్రుడు
శుక్లబిందువు	--	అగ్ని
మిశ్రమబిందువు	--	సూర్యుడు

మిశ్రమబిందువు నుంచినాదము, దాని నుంచి కళలు అవిర్భవిస్తాయి. ఇప్పుడు మిశ్రమ బిందుస్వరూపమైన కామేశ్వరీద్వందము యొక్క

కుడికాలు --- శుక్ల వర్ణమైన ప్రకాశాంశము

ఎడమకాలు --- రక్తవర్ణమైన విమర్శాంశము.

ఈ రెండు పాదాలనూ ధ్యానిస్తూ, వాటికి భేదములేదు అనుకోవటమే పాద్యము.

31." ఉజ్వల దామోదానుసంధానమర్చ్యమ్"

అర్చ్యము :- అంటే చేతులు కడుక్కునేనీరు. శ్రమతీరటానికి ఇచ్చే అల్పాహారం అంటే త్రాగేందుకు ఇచ్చేనీరు. అంతఃపూజలో ఆత్మయే శ్రీదేవి అ గ్రహించి హృదయానుసంధానము చెయ్యటమే అర్చ్యప్రదానము.

32." స్వచ్ఛంస్వతస్సిద్ధ మిత్యాచమనీయమ్"

అచమనము :- అచమనము అంటే మంత్ర పూర్వకంగా నోటిలోకి తీసుకునే నీరు. ఆత్మస్వరూపమైన దేవి స్వచ్ఛమైనది. ఆస్వచ్ఛత స్వయం సిద్ధమైనది అని గ్రహించటం.

33." చిచ్ఛంద్రమయీ సర్వాంగప్రవణ్ణంస్నానమ్"

స్నానము :- స్నానము బాహ్యపూజలో దేవతకు పంచామృత స్నానము చేయిస్తారు. కాని అంతఃపూజలో అదిలేదు. కుండలినీశక్తి ఆధారచక్రంలో నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. సాధకుడు ప్రాణాయామంచేసి కుండలినీ శక్తిని గనక నిద్రలేపినట్లైతే, అది పట్టుకొల గుండా ప్రయాణించి, గ్రంథి త్రయాన్ని భేదించి సహస్రారంచేరి తననోటితో సహస్రదళపద్మాన్ని కరిచి పట్టుకుంటుంది. అప్పుడు సహస్రారము అనే చంద్రమండలం నుండి అమృతధారలు ప్రవించి శరీరంలోని దెబ్బిరెండువేల వాడీ మండలాన్నీ తడుపుతాయి. ఈ రకంగా అమృతవర్షము కురిపించటమే ఆత్మదేవత (వరదేవత)కు స్నానము. ఈ రకంగా అమృతవర్షము వలన శరీరము సమశీతోష్ణమవుతుంది.

34. "చిదగ్ని స్వరూప పరమానందశక్తిమృగం వస్త్రం"

వస్త్రము :- వస్త్రము అంటే శరీరాద్భా దనకు ఉపయోగించేది. సాధకుని శరీరంలోని కాంతి

అంతా ఆపరాశక్తి యొక్క తేజస్సు. ఈ విషయం తెలిసి బ్రహ్మనందము పొందుటమే వస్త్రప్రదానము.

35. "ప్రత్యేకగం సప్తవింశతిథా భిన్నత్యేనేచ్ఛాజ్ఞాన క్రియాత్మక బ్రహ్మ గ్రంథి మద్రనతంతు

బ్రహ్మనాడి బ్రహ్మసూత్రమ్"

యజ్ఞోపవీతము:- దీన్నే బ్రహ్మసూత్రము అంటారు. జగత్తు అంతా బ్రహ్మమయమని సూత్రము

కాబట్టి ఇది బ్రహ్మసూత్రము. దేహంలో ఉండేనాడులలో సుషుమ్ననాడి ముఖ్యమైనది. దీన్నే

బ్రహ్మనాడి అంటారు. అంతః పూజలో ఈ సుషుమ్ననాడినే ద్రాక్ష్యంతే ముఖ్యమని భావించాలి.

గాయత్రీ మంత్రానికి ప్రతీక యజ్ఞోపవీతము. బ్రహ్మ అరు బెత్తలు ప్రమాణంకల

సూత్రము (దారము) తయారు చేసి దాన్ని మూడుచుట్లు చుట్టాలి. ఇప్పుడు రెండు చివరలు

కలిపి ముడివెయ్యాలి. ఇందులోని సూత్రములో మూడుపోగులుంటాయి. అంటే మొత్తం ఇరవై

ఏడు పోగులు ఉంటాయి. తోంటే అరు బెత్తలు ప్రమాణము-తత్త్వములు

మూడు ఆవృతులు	-	త్రిగుణములు
మూడు ముడులు	-	మూడుగ్రంథులు
మూడు గ్రంథులు	-	బ్రహ్మముడి
ఇరవైఏడు పోగులు	-	ఇరవై ఏడు భేదములు కల జగత్తు

బ్రాహ్మణులు యజ్ఞోపవీతాన్ని ధరించి కర్మలుచేస్తారు. యజ్ఞోపవీతాన్ని తీసివేయటమంటే

సన్యాసం స్వీకరించటము. అట్టి సన్యాసి బ్రహ్మకాండను చేసేవాడు. సర్వకర్మ విముక్తుడు

జీవన్ముక్తుడు.

సుషుమ్న నాడిలో సూక్ష్మనాడులు కలిసే చోటును గ్రంథిఅంటారు. అది ఇరవైఏడు

సూక్ష్మనాడుల సమూహము. అందుకనే సుషుమ్న నాడి యజ్ఞోపవీతము కంటే సత్యమైనది,

సహజమైనది. ఇదేకంఠసూత్రము.

36. "స్వవ్యతిరిక్తవస్తు నంగరహిత స్మరణంవిభూషణమ్"

ఆభరణాలు:- దేవతకు కంఠసూత్రంతో పాటుగా వివిధ ఆభరణాలు సమర్పించాలి.

సాధకుడు తాను కూడా పరబ్రహ్మస్వరూపమే అని, మాయా మోహంచేత తాను మనిషిగా

ఉన్నానని గ్రహించి మాయాది వస్తువులతో తనకు సంబంధములేదు అని వాటిని పరిత్యజించటమే

దేవికి ఆభరణములు అర్పించటము.

37. "సత్సంగపరిపూతా మప్మరణంగంధః"

గంధము:- దేహానికి గంధం రానుకోవటంచేత సువాసన రావటమే కాకుండాపవిత్రత కూడా

వస్తుంది. సాధకుడి సహస్రారంలో ఆపరాశక్తి ఉన్నదని, దానికాంతి అతని శరీరము

తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తుందని ముందేచెప్పటం జరిగింది. ఈ రకంగా జరగటం చేత సాధకుడు తాను ఎప్పుడూ పవిత్రుడనే అనే భావం కలిగి ఉంటాడు. ఇదే దేవికి శ్రీచందనంనమర్పణ.

38." నమస్త విషయాణాం మనసః స్థైర్యేణ సుసంధానం కుసుమమ్"

పూజ:- భగవంతుని భక్తుడు నానావిధపుష్పాలతో పూజిస్తాడు. ఇంద్రియచాంఛలకు లోనుగాకుండా, మనసును పరబ్రహ్మ కుండు లయం చేసి, సర్వము బ్రహ్మమయమని తెలుసు కోవటమే పుష్పపూజ.

" అహింసా స్రధమ పుష్పం, పుష్పమింద్రియనిగ్రహః

దయాక్షయాజ్ఞానపుష్పం పంచపుష్పంతతఃపరం"

అహింస, ఇంద్రియనిగ్రహము, దయ, క్షమ, జ్ఞానము అనేవి పంచపుష్పాలు.

సాధకుడు అరిషడ్వర్గాలు జయించి, అహంకారమనే పుష్పంతో దేవిని పూజించాలి. అంటే ఈ స్థితిలో నేను, అనే అహంకారాన్ని, నాది అనే భ్రాంతిని వదలివెయ్యాలి.

39." తేషామేవ సర్వదాస్వీకరణంధూపః"

ధూపం: సాధకుడు ఇంద్రియచాపల్యానికి లోనుగాకుండా, ఇంద్రియాలను తనస్వాధీనంలో ఉంచుకోవటమే ధూపము.

40." పవనావచ్చిన్నైర్వ్యజ్వలన సచ్చిదుల్కాకాశదేహో దీపః"

దీపం:- బ్రహ్మతేజస్సు వాయువు తోకలసి జ్వాలగా ప్రకాశిస్తుంది. అది విశ్వమంతా వ్యాపించిఉంది. సాధకుడి శరీరము పరబ్రహ్మము యొక్కకాంతి పుంజములతో ప్రకాశిస్తోంది. ఇప్పుడుసాధకుడు అకాశాన్నే తనశరీరంగా భావించి, తనశరీరంలో ఉన్న అపరాశక్తిని చిత్కలను దీపముగా భావించటమే దేవికి దీపనమర్పణ.

41." నమస్తయాతాయాత వర్తనం నైవేద్యమ్"

నైవేద్యము: పూజానంతరము నైవేద్యము చెయ్యాలి. ఇంద్రియచాంచల్యము లేకుండా అంటే ఇంద్రియాలను జయించి బ్రహ్మకారవృత్తితో ఉండటమే నైవేద్యము. ఇది బ్రహ్మనందానుభవము.

42." అవస్థాత్రయైకీకరణం తాంబూలమ్"

తాంబూలము: ఆకు వక్క సున్నము కలిస్తే తాంబూలము అవుతుంది. అవే జాగ్రన్యప్త సుషుప్తి అనేమూడు అవస్థలు. ఆమూడు అవస్థలను తురీయావస్థ లో విలీనం చెయ్యటమే తాంబూల సమర్పణ.

43." మూలాధారాది బ్రహ్మబిం పర్యంతం, బ్రహ్మరంధ్రాదిమూలాధారపర్యంతం గతాగత రూపేణ ప్రాదక్షిణ్యమ్."

ప్రదక్షిణము:- శరీరంలో ప్రాణవాయువు ఆధారచక్రం నుండి నహస్థారము వరకు, నహస్థారం నుంచి ఆధారచక్రం వరకు సుషుమ్నా మార్గంగుండా తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ రకంగా ప్రాణవాయువు నంచారము చెయ్యటమే అత్మరూపంలో ఉన్న దేవతకు ప్రదక్షిణము. దీనికే అజపారూప హంస అని పేరు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

హాకారసంజ్ఞగల పరమాత్మ సకార సంజ్ఞగల ప్రకృతితో కలసి హంసరూపమైన శబల బ్రహ్మము అవుతాడు. ఈ శబలబ్రహ్మము తొమ్మిది ద్వారాలు గల మానవశరీరము అనే వట్టణంలో ప్రవేశించి ఇంద్రియములు, ప్రాణములు, మనస్సుతో కూడిన వాడై పంజరంలో బంధించబడిన పక్షిలాగా బయటకు వచ్చే ఉపాయం తెలియక ప్రాపంచిక బంధనాలతో కొట్టుమిట్టాడు తున్నాడు. అంటువంటి హంస అనబడే జీవుడికి

అగ్ని, చంద్ర మండలాలు	-	రెక్కలు
ఓంకారము	-	శిరస్సు
జ్ఞానేత్రము	-	ముఖము
హాకారసకారములు		పాదాలు
(హాకారము రుద్ర బీజము		
సకారము శక్తి బీజము)	-	

ఈ రకంగా ఉన్న హంస అనే జీవుడు పాలలో ఉన్న నెయ్యి లాగా సమస్త ప్రాణికోటిని ఆశ్రయించి ఉన్నాడు.

సహస్రారము అనేది ఎనిమిది దళాలు కలిగిన పద్మము. ఇందులోని ఒక్కొక్క దళంలోనూ చిన్నచిన్న రేకులు నూట ఇరవై అయిదు చొప్పున ఉంటాయి. ఈ రకంగా మొత్తం వెయ్యి దళాలుంటాయి. అందుకే దాన్ని సహస్రదళకమలం అంటారు. ఎనిమిది దళాలు ఎనిమిది దిక్కులకు తిరిగి ఉంటాయి.

ఎనిమిది దళాల వివరాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి.

తూర్పుదిక్కు	-	నదృద్ధి
అగ్నేయం	-	నిద్ర, దప్పిక, ఆలస్యము
దక్షిణము	-	క్రూరబుద్ధి
నైరుతి	-	తాపబుద్ధి
పడమర	-	విలాసము
వాయువ్యము	-	నడచుట మొ॥విషయములందుబుద్ధి
ఉత్తరము	-	సురతము నందు ఆసక్తి
ఈశాన్యము	-	ద్రవ్యము దానంచేసే తలంపు
పద్మాంతరాళంలో	-	ఇహపరలోకవిముక్తి
కింజల్కము		
(తామరపువ్వులోని		
కేసరములు)	-	మెలకువ
తామరదుడ్డు	-	కల
దుంప	-	నిద్ర

ఆత్మవిక్షణానైతే సహస్రారాన్ని వదులు తుందో ఆక్షణలోనే పరబ్రహ్మలో ఐక్యమవుతుంది. దీనికే తురీయశాస్త్రం అంటారు.

44." తురీయావస్థా నమస్కారః"

నమస్కారము:- దేవికి నమస్కారము చెయ్యటం మంటే సాధకుడు తురీయావస్థ చేరటమే

45." దేహశున్య ప్రమాతృతా నిమజ్జనం బలిహరణమ్"

బలిహరణము:- సాధకుడి స్థూలశరీరము మాయతో కూడుకున్నది. సూక్ష్మశరీరము జ్ఞానస్వరూపము తాను జ్ఞానస్వరూపుడు కాబట్టి జీవాత్మను పరమాత్మ యందు విలీనం చేసినట్లు భావించటమే బలినమర్పణ.

46." సత్యమస్త్రీకర్తవ్య మకర్తవ్య మౌదాసీన్య విత్యాత్మ విలాపనగోపనోమః"

హోమము :- పూజ, జపము అయిన తరువాత హోమము చేయటం విధి. సాధకుడి అహంభావము, జీవభావము, పరబ్రహ్మస్వరూపం ఉంది, లేదు అవ్వవ్వేదీభావం మొదలైనవన్నీ పరబ్రహ్మమనే లో విలీనము అనే ఆహతి చేపయటమే హోమము.

47." స్యయం తత్పాదుకా నిమజ్జనం పరిపూర్ణధ్యానమ్"

ధ్యానము:- సాధకుడు తాను అదేవి యొక్క పాదముల నుండి వచ్చే తేజస్సులో విలీనమయి నట్లుగా తలచి, తానుకుడా అతేజస్సులో ఒక భాగమేనని, సర్వము పరబ్రహ్మమయని భావించటమే పరిపూర్ణ ధ్యానము.

48." ఏవం ముహూర్తత్రయం భావనయా యుక్తే భవతి, తస్య దేవతాత్మైక్యసిద్ధిః

"బ్రహ్మాత్మసిద్ధిః:- ఈ విధంగా తననుతాను పరబ్రహ్మస్వరూపంగా భావించి మూడు ముహూర్తముల కాలము దేవియందు మనసును లగ్నం చేసినవాడు ఆ దేవితో ఐక్యత పొందుతాడు. దీనినే బ్రహ్మాత్మం సిద్ధించటం అంటారు.

49." చించితకార్యాణ్యయత్నేన సిద్ధ్యంతి న ఏవ శివయోగీతి కథ్యత ఇత్యుపనిషత్"

ఫలము:- ఈ విధంగా అంతః పూజచేసి సిద్ధుడైన సాధకుడికి కోరిన కోరికలు అప్రయత్నంగా నెరవేరతాయి. అతడినే శివయోగి అంటారు అని ఈ ఉపనిషత్తులో చెప్పబడింది.

14. సాధాఖ్యిక

నిత్యలు మొత్తం 16 ఈ షోడశ నిత్యలను గురించి వసిష్ఠ సంహితలో చెప్పటం జరిగింది.

శృణుదేవి ప్రవక్ష్యామి నిత్యాషోడశకం తవ ।
 న కస్య చిన్మయా $Z Z$ ఖ్యాతం సర్వతంత్రమ గోపితమ్॥
 తత్రాదౌ ప్రథమానిత్యా మహాత్రిపురసుందరీ ।
 తతః కామేశ్వరీ నిత్యా నిత్యాచ భగమాలిని॥
 నిత్యక్లిన్నా తథాచైవ భేరుండా వహ్నివాసిని ।
 మహావిద్యేశ్వరీ (వజ్రేశ్వరీ) రౌద్రీ, త్వరితా కులసుందరీ॥
 విత్యా నీలపతాకాచ విజయా సర్వమంగళా ।
 జ్వాలామాలిని చిద్రూపా వితానిత్యాస్తు షోడశ॥
 ప్రతిపత్రభృతౌ దేవ్యాః పార్థమాన్యంతమర్చయేత్
 ఏకాదివృద్ధ్యా హన్యాచ,దర్శాంతం దేవి విగ్రహమ్॥

1. మహాత్రిపుర సుందరి	9. త్వరిత
2. కామేశ్వరి,	10. కులసుందరి
3. భగమాలిని,	11. నిత్యా,
4. నిత్యక్లిన్న,	12. నీలపతాక
5. భేరుండ,	13. విజయ
6. వహ్నివాసిని.	14. సర్వమంగళ
7. మహావిద్యేశ్వరి.	15. జ్వాలామాలిని
8. రౌద్రీ	చిద్రూ. 1 రావ

లనే ఈ వదహారు నిత్యలు. షోడశ నిత్యలు శుక్లవక్ష పాద్యమి మొదలు పౌర్ణమి వరకు గల తిథుల రూపమున, కృష్ణ వక్ష పాద్యమి మొదలు అమావాస్య వరకు గల తిథుల రూపమున ఉన్నారు. వీరికే చంద్రకళలు అని పేరు. చంద్రకళలే పాద్యమి మొదలయిన తిథులు అని జ్యోతి శ్శాస్త్రంలో చెప్పబడింది.

ప్రతిపన్నామ విజ్ఞేయా చంద్రన్య ప్రథమా కలా
 ద్వితీయాద్వా ద్వితీయాద్వాః పృథ్వీ కృష్ణా యో : ॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

పాద్యమి నుండి పార్థమి వరకు 15, అమావస్య మొత్తం పదహారు తిధులు సుభగోదయం లో చెప్పినట్లుగా

దర్శాద్యాః పూర్ణిమాం కాశ్చ కలాః పంచ దత్తైవ తు ।

షోడశీతు కలాజ్ఞేయా సచ్చిదానంద రూపిణీ ॥

అమావాస్య మొదలు పూర్ణిమ వరకు గల కళలు 15 16వ కలషోడశి. సచ్చిదానంద స్వరూపిణి అయి ఉన్నది.

ఇదే సాదాశ్చర్య కళ నాడు కళాతీత మైనది. భగవతి మాతృకావర్ణ రూపిణి. అంటే ఆ దేవి 50 అక్షరముల స్వరూపమై ఉన్నది. అక్షరాలు మొత్తం అ,క,చ,ట,త,ప,య,శ అను ఎనిమిది వర్ణులుగా ఉన్నాయి. ఇవి వశిన్యాది శక్తులతో కలిసి క్షేత్రంలోని శక్తి చక్రాలతో ఐక్యముపొందుతున్నాయి. వశిన్యాది శక్తులు అంటే

1. వశిని,	5. అరుణ
2. కామేశ్వరి,	6. జయిని
3. మోదిని.	7. సర్వేశ్వరి.
4. విమల	8. కౌళిని.

పంచదశి మహామంత్రంలో మొదట క కారము చెప్పటం వల్ల, ఆ తరువాత ఉన్న అక్షరాలన్నీ తీసుకోబడుతున్నాయని గ్రహించాలి. అలాగే ఏ కారము చెప్పటం వల్ల ఆ వర్ణులోని అక్షరాలన్నీ తీసుకోబడుతున్నాయి. అనగా మొత్తం మీద అచ్చులు, హల్లులు అన్నీ తీసుకోబడినాయని సిద్ధాంతము. అలాగే మంత్రంలోని మొదటి అక్షరము క చివరి అక్షరము ల కాబట్టి ఈ రెండింటి కీ మధ్య ఉన్న అక్షరాలన్నీ గ్రహించబడినాయి. క కారము నుంచి ల కారము వరకు గల అక్షరములను 'కళ' అనటం గౌఢార్థ ప్రయోగముగా చెప్పబడుతోంది.

సంస్కృత భాషకు ఉన్న 50 అక్షరాలను మూడు భాగాలుగా చేశారు.

1. అ నుంచి అః వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము
2. క నుంచి త వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము
3. ధ నుంచి స వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము

ఈ మూడు భాగాలకు మూడు ఖండాలు అని నామకరణం చేశారు. ఇవి షోడశనిత్యలతో అంతర్బద్ధం పాడుతున్నాయి. హకారము బైందవస్థానమందు, శ కారము బిందువునందు క్షకారము క,పల యొక్క మిశ్రమము కాబట్టి సర్వత్ర చెప్పబడుతోంది. బైందవ స్థానానికి శ్రీచక్రము అని, సరళు అనీపేరు. సహస్రారంలో ఉన్న చంద్రమండలమే సరళు అని పిలవబడుతోంది. ఇదే 16 వ కళ అయిన సాదాఖ్య కళ, చిద్రూప అయి ఉన్నది. ఈ విషయాన్ని గౌడ పాదుల వారు తమ సభగోదమస్తుతిలో

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఇమాస్తాః షోడశాస్తవసుచ సరఘాయాం శశికళా

స్వరూపాయాం, లీనా నివనతి తవశ్రీ శశికళా ।

అయం ప్రత్యాహరః శ్రుత ఇహ కళా వ్యంజనగణః

కకారేదాకారః స్వరగణ మశేషం కథయతి॥

కౌళ, సమయమతాలు పూర్తిగా తెలిసిన విజ్ఞులు, కౌళమతస్థులు వివేక శూన్యులని, పామరులని అంటారు. పండితులందరూ సహస్రారంలో శివాశివుల రూపంలో ఉన్న 16వ నిత్యనే ఆరాధిస్తారు. సుధానింధువు మధ్యన ఉన్న ఆకళయే చంద్రకళ, సాదాఖ్యకళ. ఆమెయే భగవతి.

అతస్తే కౌలాస్తే భగవతి దృఢ ప్రాకృత జనా

ఇతిప్రాహః ప్రాజ్ఞాః కులసమయ మార్గద్యయవిధః

మహాంతః సేవంతే సకలజననీం బైందవగృహే

శివాకారాం నిత్యామమృత ఝరికా మైందవకళామ్

సహస్రారంలో గల చంద్రమండలమే శ్రీచక్రము. ఇది షోడశకళాత్మకము సహస్రదళకమలంలో శ్రీ చక్ర స్వరూపమైన చంద్రబింబానికి మధ్య ఆ దేవి ఉంటుంది. అందుకనే లలితా సహస్రంలో దేవి చంద్రమండలమధ్యగా అని చెప్పబడింది. ఆమె పాదోదకము అమృతమయము. అది శరీరంలోని 72 000 నాడీ మండలాన్నీ తడుపుతున్నది.

శిరస్సు నందు చంద్రమండలమున్నదని యోగశాస్త్రాలన్నీ చెబుతున్నాయి. దీన్నే శ్రీచక్రం అంటారు. చంద్రమండలం 16 కళలతో కూడినదవటంచేత, శ్రీ విద్యలో పాద్యమి మొదలయిన తిథుల వృద్ధిక్రమాలను చెప్పటంచేత, శ్రీవిద్యయే చంద్రమండలమవుతున్నది. ఇది సమయమత రహస్యము.

సమయములకు షట్చక్రపూజ నియతంకాదు. వారికి సహస్ర కమలమందే పూజ. అంటే సహస్రకమలము బైందవ స్థానంగాను దాని మధ్యలో ఉన్న చంద్రమండలము చతుష్కృణము గాను, దాని మధ్యలో ఉన్న బిందువు 25 తత్త్వములకు అతీతమైన 26వ తత్త్వము, శివశక్తుల మేళన రూపమయిన సాదాఖ్య కళ అని చెప్పటం జరిగింది. అందుకనే సమయ మతంలో బాహ్యపూజలేదు. చతుర్విధైక్య సంధానము లేదా షడ్విధైక్య సంధానమే భగవతికి సవర్య. ఈ సవర్యకు సాష్ట్యాష్టావైత్ర కనిష్ఠ కావాలి. సాదాఖ్య అవి పిలువబడేది సహస్రారంలో ఉండే చంద్రకళ.

శ్రీ చక్రరూపమైన చంద్రబింబంలో ఒకే కళ ఉన్నది. అది పరమాకళ. అజ్ఞాచక్రంలో ఉన్న చంద్రుడికి 15 కళలున్నాయి. 16వది పరమాకళ, చిద్రూప. అజ్ఞాచక్రంలో ఉన్న చంద్రుని కన్న భిన్నమైన చంద్రుడు లోహస్రార్ధుడు. ఉన్నా ఇదే బైందవస్థానము, సుధానింధువు,

శ్రీవిద్యారహస్యము

సర్వమునిపిలవబడినది. కాబట్టి సమయమతస్థులు సహస్రవిన్దిలం లోనే దేవుని పూజించాలి. ఇక్కడ ఉన్నది. ఇవశక్తులు రూపమైన సాక్షాత్ అను 26వ తత్వము. అదే పరబ్రహ్మమహిమ. ఆ జ్ఞాచక్ర చంద్రకళలు ఉండే స్థానం. సహస్రారం చంద్రమండలము ఇక్కడ ఉండే చంద్రుడు నిత్యకళాయుక్తుడు. అదే శ్రీచక్రము నాలుగు ద్వారాలు, మూడు భూపురాని శ్రీచంద్రియ బ్రహ్మగర్భం పైన ఉన్నది. శ్రీచక్రము యొక్క నాలుగు ద్వారాలలోనూ మాయ, శుద్ధ విద్య, మహేశ్వరుడు, సదాశివుడు అనే నాలుగు తత్వములుంటాయి. వీటినే భగవతి విశ్రమించే మం, క్రిందికి నాలుగు శుభ్ర అంటారు. నాలుగు ద్వారాలు కలిగి కర్ణికారూపంలో ఉన్న శ్రీచక్రంలోని చతుర్థము మధ్య గల బిందువునే సరస్వతీ అంటారు ఇవశక్తుల సంగమస్థానం.

కు, సాధకుడు అందరినీ శక్తిని సహస్రారం చేర్చగలిగినట్లైతే నాలుగు ద్వారాలలో కూడిన శ్రీచక్రం చొరగి ప్రవేశించి అప్పుడు దేవి సాక్షాత్కారం అవుతుంది.

శ్రీ: సక్రస్య చ త్యారిద్యారాది చతుర్వేదరూపిణి

ద్వా: స్రవవేశనైవభవతి పరదేవతా సాక్షాత్కార:

శ్రీచక్రం యొక్క నాలుగు ద్వారాలు నాలుగు వేదాః ప్రతీకలు. ద్వారాలలో గనక ప్రవేశించినట్లైతే దేవి సాక్షాత్కారం కలుగుతుంది.

హరితన గోత్రీకుడు, శ్రీమతి క్రోవిసత్య పర్యవర్తనమ్మ, శ్రీకృష్ణాష్టభైరిగారల జేత్రుడు, విజయవాద శాతవాహన కళాశాల అధ్యాపకుడు అయిన

క్రొవిపార్వసారధి

సర్వజనామోదము పొందునట్లుగా

సులభైలిలో వ్రాసిన 'శ్రీవిద్యారహస్యము' సమాప్తము

ఓంకార

